

ĐÔI

Wason
DS 531
D 642+

89

DICH BÁT CỎ

ĐỜI

89

ĐẶC BIỆT : DỊCH BẤT CỐC

- HIỂM HOA MẸ MÌNH đời
- MẸ MÌNH BẤT CỐC TRẺ NÍT vươnghữubột
- CON TÔI BỊ MẸ MÌNH VỖ hoànghảithủy

CHÁNH TRỊ

- TUỔI TRẺ BẠO ĐỘNG VÀ MẸ MÌNH CHÍNH TRỊ bútthép
- VỤ TIẾT LỘ HỒ SƠ MẬT CHIẾN TRANH V.N đời
- VIẾT VỀ CUỘC BẦU CỬ T.T THÁNG 10 lýđạinguyên
- GIẢI PHÁP HÒA GIẢI CỦA TƯỚNG BIG MINH uyênthao
- HAI TÂM THƯ CỦA HAI ỨNG CỬ VIÊN T.T GỖI KHA TRẦN ÁC
- BA CUỘC BẦU CỬ TỔNG HỘI S.V nguyễnlĩnh
- QUI BA ĐỊA NGỤC TRẦN GIAN đời

VĂN NGHỆ

- LƯỚNG CẢI VÀNG cungtíchbiển
- BẢ ĐẠO nguyễnthuylong
- MẮT VÀNG hoànghảithủy
- TIẾNG LÒNG VÀ BỘ MẶT MIỀN NAM têdê

CÁC MỤC THƯỜNG XUYẾN

- NÓI VỚI ĐẦU GỖI • THƠ ĐỜI • SINH TỬ PHỦ • TRANG THƠ
- DÒNG ĐỜI • ĐỜI MUÔN MẶT • SINH HOẠT NHÓM HTN • ĐỜI LẦM CẦM • MỘT VÒNG THẾ GIỚI

ĐỜI • NĂM THỨ HAI • SỐ 89 • TUẦN LỄ TỪ 1-7-1971 ĐẾN 8-7-1971		
Tòa soạn 143-145 Cống Quỳnh Saigon Đ.T. 22.323 ▼ Chủ nhiệm Bà Trần thị Anh Minh	Chủ trương biên tập CHU TỬ và nhóm Sống	GIÁ 50đ Giao dịch quảng cáo Hội ông Linh 143-145 Cống Quỳnh SAIGON

Khi gởi báo đời miễn gởi cho báo khác và ngược lại. Nhà báo không trả lại bản thảo

PHÁT HÀNH MỖI SÁNG THỨ NĂM TRONG TUẦN

HIỂM HỌA MẸ MÌN

Hai tiếng mẹ mìn đang là mối ám ảnh kinh hoàng của mọi người. Mẹ mìn xuất hiện ở nơi nào thì cuộc sống yên vui của các gia đình ở nơi đó sẽ bị đe dọa. Hiểm họa mẹ mìn càng khủng khiếp, hôm qua những tin tức loan truyền cho biết về hành tung quỷ bí của chúng. Khi cần bắt cóc một đứa trẻ, mẹ mìn không bao giờ phải cưỡng bức mà có đủ thứ bùa ngải để thuốc cho đứa trẻ ngoan ngoãn đi theo. Gặp thứ bùa ngải này trẻ nít sẽ bị hôn mê tới độ định ninh tin tưởng rằng mẹ mìn chính là cha hay mẹ của chúng. Do đó, mặc dầu mỗi gia đình đều hủ sức đề phòng vẫn nơm nớp lo sợ con em của mình bị bọn mẹ mìn cướp mất. Hoạt động của bọn mẹ mìn đã đặt từ dân chúng tới giới hữu trách trước một vấn đề đối phó hết sức gay go.

Nhưng thứ mẹ mìn đang được nhắc nhở hiện nay thực ra chỉ là một thứ mẹ mìn hạng bét. Kể từ mấy chục năm nay dân chúng VN đã gặp một thứ mẹ mìn nguy hiểm gấp ngàn lần: mẹ mìn chính trị. Bọn mẹ mìn này tuy không có bùa ngải, nhưng đã thực hiện được những vụ bắt cóc động trời, những vụ bắt đó êm thấm đến độ cả người bị bắt cóc lẫn người chứng kiến đều không nhận ra nổi. Bằng những thủ đoạn khôn khéo, bằng những lời lẽ ngon ngọt, bọn mẹ mìn này đã dụ dỗ hàng trăm ngàn người dân Việt Nam thuộc nhiều thế hệ tự hiến thân làm những vật tế thần cho chúng. Cũng bằng những thủ đoạn đó những lời lẽ đó bọn mẹ mìn này còn dụ dỗ hàng trăm ngàn người lẫn xã vào những công cuộc chống đối lại chính nguyện vọng dân tộc và bản thân mình mà vẫn định ninh là đang phụng sự chính nghĩa. Không có bùa ngải, nhưng bọn mẹ mìn này lại có biệt tài đối trắng, thay đen, nói có thành không, với biệt tài đó, bọn mẹ mìn này đã gây một nhuộm thêm cho bộ áo khoác ngoài của chúng đủ mọi thứ màu sắc vinh quang như yêu nước nhiệt thành, thiện chí, hy sinh, công bằng, bác ái...Càng thành tình trong nghề, chúng càng tạo được bộ mặt khả ái hơn, quyến rũ hơn. Càng mưu toan thâm độc, chúng càng nói năng ngon ngọt hơn khéo léo hơn. Dân chúng đang cuồng nhiệt với ý chí diệt bọn mẹ mìn chuyên bắt cóc con nít vừa xuất hiện, Thời gian này cũng là thời gian xuất hiện của đủ mọi cỡ mẹ mìn chính trị. Người ta cũng cần phải đem cái cuồng nhiệt diệt bọn mẹ mìn bắt cóc con nít ra để đối phó với bọn mẹ mìn chính trị nguy hiểm này.

ĐỜI

Tuổi trẻ yêu hòa bình và khuynh hướng bạo động

Chưa bao giờ người ta được nghe nhắc tới hòa bình nhiều như hiện nay. Trong khoảng 6 năm kể từ 1965 trở lại đây, hầu như mỗi ngày đều có những lời kêu gọi hòa bình được ném ra qua đủ mọi hình thức và do đủ mọi thành phần xã hội, mọi tầng lớp tuổi tác. Những lực lượng đấu tranh đòi hỏi hòa bình nổi nhau được thành lập trong khi hòa bình cũng biến thành mục tiêu của nhiều hội đoàn từ trước chỉ chuyên hoạt động trong một vài lãnh vực riêng rẽ hoàn toàn xa lìa với các vấn đề chính trị. Nhưng sự trạng nhắc nhở nhiều tới hòa bình lại xuất hiện trong một bối cảnh xã hội hầu như mỗi ngày một tiến gần tới các khuynh hướng hành động ngược lại tinh thần hòa bình. Tại nhiều nơi, từ các quốc gia nhược tiểu Á Châu làm quen với đời sống dân chủ tới các cường quốc tây phương đã có một nếp sống sinh hoạt đảo chủ trương thành, nhiều cuộc đấu tranh đòi hòa bình đã biến thành những cuộc đấu tranh khốc liệt giữa các phe nhóm xung đột về lập trường và lý tưởng. Ảnh hưởng của thực tế này hiện đang đè nặng trong các hoạt động đấu tranh của giới trẻ VN nhất là các đoàn thể SVHS. Trong khoảng từ tháng 4 vừa qua, người ta đã hơn một lần nhìn thấy không khí sinh hoạt của các đại học bị đảo lộn do ảnh hưởng của khuynh hướng bạo động. Tại VN, những cuộc bầu cử BDD tại các Phân khoa Đại Học Saigon đã khiến nhiều SV còn mang theo nơi mặt, vì trong số các hình thức vận động tranh cử đã có cả hình thức xử dụng gây gộc và đe dọa. Tiêu biểu hơn hết, cuộc bầu cử Ban Chấp Hành THSV Saigon vào ngày 20-6 vừa qua đã khiến SV Phan chánh Tâm phải vào điều trị tại bệnh viện Đổ thành, sau 1 trận đòn hội chợ của phe SV Huỳnh tấn Mầm. Quang cảnh buổi bầu cử tranh của SV đã được báo Chính Luận đăng tải như sau:

«SV Huỳnh tấn Mầm thụ ủy Hội danh Phục Vụ đã bị đánh bại bởi Liên danh Trung Thực do SV Lý bửu Lâm thụ ủy trong cuộc bầu cử Chủ tịch và Ban Chấp Hành

Từ vụ bắt cóc sinh viên Việt Nam tại Pháp tới cuộc bầu cử Ban Chấp Hành Tổng Hội Sinh Viên Saigon

BÚT THÉP

TUỔI TRẺ BẠO ĐỘNG VÀ ME MÌN CHÍNH TRỊ

SVSG tại Trung tâm Quốc gia Nông Nghiệp và kết quả đã gây ra ầu ầu đứ đờ giữa hai nhóm thuộc 2 liên danh kể trên. Liên danh của SV Mầm chỉ đạt được 6 phiếu và thua LD của SV Lâm 2 phiếu theo tỷ số 6/8 trên tổng số 16 phiếu. Được biết có hàng trăm SVHS đã kéo đến Trung tâm QGNN để hỗ trợ tinh thần cho LD của SV Mầm. Số SVHS này trở thành hoạt náo viên vỗ tay hò hét áp đảo phe SV Lý BL và cuối cùng khi thấy sinh viên Mầm thua đậm sinh viên Lâm, nhóm SVHS kể trên liền ồ ạt nhảy lên bàn chủ tọa đá tung thùng phiếu, rượt đánh Ban tổ chức bầu cử và nhóm SV Lâm khiến nhóm này chạy dài và ít nhất đã có 3 sinh viên mang thương tích. Ngay sau đó, SV Huỳnh tấn Mầm tuyên bố cuộc bầu cử kể trên là gian lận và anh bác bỏ kết quả thắng của Liên Danh sinh viên Lâm» Cũng theo nhật báo Chính Luận thì vào ngày sau đó một số nhân vật như bà Ngô bá Thành, ông Nguyễn Văn Trung... đã lên tiếng hỗ trợ cho sinh viên Huỳnh Tấn Mầm bằng cách cho biết «chỉ thừa nhận Liên Danh sinh viên Huỳnh tấn Mầm làm thụ ủy». Khoảng 20 ngày trước khi có cuộc bầu cử Ban Chấp Hành

T Hội SV Sg 1 cuộc bạo động trong giới sinh viên đã xảy ra tại Pháp và nạn nhân là 2 sinh viên VN. Đó là «vụ Grenoble» theo danh từ của báo chí Pháp. Những tin tức đánh đi từ Grenoble cho hay rằng các sinh viên khuynh tả đã nhiều lần tấn công các sinh viên VN kể từ khoảng giữa tháng 5-71 để ngăn chặn các hoạt động có tính cách phổ biến lập trường và quan điểm của VNCH trong quần chúng Pháp tại Grenoble. Với 1 lực lượng đông đảo hơn các sinh viên Pháp khuynh tả đã nhiều lần vây đánh số ít sinh viên VN ngay tại các địa điểm công cộng. Cuối cùng ngày 28-5-71, ngay giữa một nơi đông đúc tại Grenoble một đám đông sinh viên Pháp khuynh tả đã chặn đường bắt cóc s. viên Đặng hùng Anh đem về giam giữ và tra khảo gần trọn 1 tuần lễ, sau khi lập «tòa án nhân dân» để xét xử. Báo chí Pháp đã nhất loạt lên án vụ bạo hành trên và tố cáo đây là một trong số các hoạt động do Cộng Sản giật dây. Riêng tờ L'Express dưới 1 tựa đề đầy mai mỉa «Grenoble se vietnamise» đã in một tấm hình ghi lại một cảnh loạn đả giữa các sinh viên Việt Nam và sinh viên Pháp khuynh tả. Cũng cần nói thêm rằng

trong các cuộc loạn đả trên, có lần nhóm người bạo động đã xử dụng cả kiếm và súng lục.

Hình ảnh mới của tuổi trẻ

Hãy tạm gác lại vấn đề đã được báo chí Pháp nêu ra là sự giật dây của Cộng Sản để chỉ nhìn riêng vào hiện tượng bạo hành đó, người ta đã thấy gì?

Trước hết, cần nhấn mạnh rằng giới trẻ vẫn thường được coi là còn đầy đủ nhiệt tâm để theo đuổi lý tưởng công bằng và tự do. Nhưng qua những sự việc trên, dường như nhận định được nêu ra không còn đủ lý do để đứng vững nữa. Trái lại, người ta có thể đã nghĩ không sợ lắm lần rằng một số đông trong giới trẻ đã rơi vào một tình trạng sa đọa tinh thần ngay từ khi chưa rời ghế nhà trường. Những sinh viên Pháp khuynh tả cũng như các sinh viên VN thuộc phe Huỳnh tấn Mầm có lẽ đã nhắc nhở đến dân chủ và tự do nhiều hơn ai hết. Trong từng lời nói, họ đã không ngừng bày tỏ rằng họ là những người tha thiết đòi hỏi một sự tôn trọng tuyệt đối tinh thần dân chủ và lý tưởng tự do. Thế nhưng, họ đã không hành

động đúng như thế. Trái lại, họ còn tỏ ra hết sức sợ sệt sự phổ cập của tinh thần dân chủ và đã tìm đủ mọi cách để giữ độc quyền chính nghĩa tự do. Vì vậy, thay vì chấp nhận đối thoại và đấu tranh trong các qui luật dân chủ với đối thủ, họ đã sử dụng phương thức đề tiện nhất là cẳng tay, lựu đạn và dao găm. Sự trạng còn tồi tệ hơn nữa trong trường hợp trò chơi dân chủ mang lại cho họ một thất bại nào đó, chẳng hạn như kết quả cuộc bầu cử Ban Chấp Hành THSVSG vừa qua. Người ta có thể nói chắc rằng nếu trong cuộc bầu cử kể trên, phe Huỳnh tấn Mầm thắng phiếu thì đã không có hồi kết thúc như trước đây có. Nhưng rủi thay, phe Huỳnh tấn Mầm đã thất bại và do đó, bộ mặt lem luốc của một số người trẻ đã lộ ra. Sự việc cho thấy rằng những SV «tranh đấu» trong phe Huỳnh tấn Mầm hiện nay đã chơi trò dân chủ tinh vi không thua các con buôn chính trị cỡ lớn một chút nào. Và mục đích của cuộc chơi đó không phải vì tự do, dân chủ, cũng không phải vì nhu cầu đấu tranh hay quyền lợi chính đáng của dân tộc. Tất cả chỉ giản dị là quyền lợi riêng của một số cá nhân hoặc phe nhóm nào đó. Thành ra, người ta không thể nói khác rằng hiện có rất nhiều người trẻ lem luốc và nham hiểm không kém những con cáo già của giới lem luốc đã và đang nổi danh. Nhóm người này không những đang làm mất dần thiện cảm đối với giới trẻ mà còn đẩy giới trẻ vào cái thế sa đọa thê thảm do những vấn đề chính trị danh, lợi và bè nhóm của họ. Lòng tham vị kỷ, sự thiếu sống phăng và thành tín là những vết đen lớn đang được một số SV mệnh danh là tranh đấu cho nhóm HTM bôi lên danh dự của giới trẻ VN.

Trong số L'Express đề cập tới vụ Grenoble, bình luận gia Roger Priouret cho rằng chính cuộc khủng hoảng lòng tin đã là một trong những đầu mối phát triển khuynh hướng bạo động. Giới trẻ vì không thể tin nhiệm ở bất kỳ ai khác họ trong việc bênh vực quyền lợi và nguyện vọng của họ, nên đã tự trao cho mình sứ mệnh bênh vực đó và họ đã bênh vực theo cái cách của họ. Không ai phủ nhận rằng lịch sử nhân loại đang tiến vào một khúc quanh trong đó sự đánh mất niềm tin đã giữ một ảnh hưởng quan trọng.

Nhưng thực ra lý do trên không phải là tất cả. Như đoạn tin trên báo Chính Luận đã cho thấy ngay sau khi giới trẻ phá đám, nhóm SV Huỳnh tấn Mầm đã được một số nhân vật sốt sắng ủng hộ, trong đó có cả một giáo sư Đại học là Nguyễn văn Trung. Mặt khác như báo chí Pháp đã tố cáo, các sinh viên Pháp tá khuynh đã bị Cộng sản chi phối nặng nề.

Cho nên người ta có thể nói rằng ngoài lý do mất niềm tin, tuổi trẻ hiện nay còn gặp cái rủi là đã có quá nhiều mẹ mìn chính trị, và nếu chỉ nhìn riêng qua cuộc bầu cử ban chấp hành THSVSG, người ta đã thấy vai trò của những mẹ mìn chính trị này đã có ảnh hưởng rất đáng kể đối với các hoạt động của giới trẻ.

Ai đáng nguyên rủa ?

Hầu mọi người đều dự đoán rằng lực lượng SV VN hiện nay là một lực lượng rất đáng kể. Ngoài tổng số hơn 50 ngàn người, lực lượng này còn có một tiếng nói tương đối có nhiều thiện cảm đối với mọi người. Ngược lại những kẻ tự mệnh danh là tranh đấu tại VN hầu như chỉ là những cá nhân lạc lõng hoặc những phe nhóm leo tèo cả về khả năng lẫn uy tín. Nhưng chính những cá

nhân hay phe nhóm này lại luôn luôn nuôi than vọng và đã đặt việc thể hiện tham vọng của họ lên vai giới trẻ, hay rõ hơn là cho tập thể sinh viên. Vì thế, bằng mọi cách họ đã cố nắm lấy một số sinh viên, đây các sinh viên này lên địa lãnh đạo để khai thác tập thể sinh viên, việc làm bỉ ổi này của những con buôn chính trị trên không còn là điều bí mật nữa. Bởi nó đã được lộ ra từ chính sự từ bỏ cả tư cách tối thiểu của một con người như trường hợp một giáo sư đại học đã la lối có sự bầu cử gian lận cả trong khi chính ông ta biết rằng thực ra chẳng có gì gì gian lận cả. Nó còn lộ ra từ những lời tuyên bố trơ trẽn là «chỉ thừa nhận một liên danh SV» trong khi người tuyên bố không có một chữ thăm quyền nhỏ nhoi nào. Khi kẻ thiếu tư cách, trơ trẽn, bỉ ổi trên lại chính là một trong số những người giữ địa vị hướng dẫn SV thì người ta có thể hiểu giới trẻ trong các học đường hiện nay đã chịu một ảnh hưởng như thế nào.

Nói như Roger Priouret rằng giới trẻ đã hành động nguy hại vì thiếu lòng tin — rất đúng, nhưng do sự trạng trên, cũng phải nói thêm rằng giới trẻ đã hành động nguy hại còn chính vì đã có quá nhiều mẹ mìn chính trị ở quanh họ. Thành ra, tuy có thể buồn vì họ, nhưng có lẽ người ta không thể quy trách nhiệm cho họ.

Lời kết luận cho những câu nghĩ trước khuynh hướng bạo động hiện nay của tuổi trẻ, do đó, chắc chỉ có thể là một lời nguyên rủa dành cho bọn mẹ mìn, bọn mẹ mìn mang đủ mọi thứ áo, từ thứ áo quan quyền chói lọi đến tấm áo tu hành đơn giản, tấm áo mô phạm đạo đức. Nhưng những lời nguyên rủa có dẫn tới kết quả nào tốt đẹp chăng, giữa thời đại không còn biết liêm sỉ này ?

B.T

BÃI ĐÊM

Bãi nằm lặng lẽ mãi mê
Sóng cuộn cuộn vỗ biết về nơi đâu ?
Cát vàng ôm chặt tình đầu
Như thân thể nhỏ trao nhau linh hồn,
Tôi miên man đếm chân buồn
Nghe âm thanh lạ nghe nằng nỉ non,
Sóng nhấn mặt vỗ hỏi han
Bao giờ đêm chết cát mòn về đâu ?

XỨ LẠNH

Phố buồn rét đứng co ro
Xe không tình ái người lo phận người,
Không gian như khoảng trống thôi
Tâm hồn rã rượi thân rồi cũng tan,
Bây giờ ai khóc ai than
Hố sâu thăm thẳm miên man cõi đời,
Em nhìn sâu thẳm đường dài
Đâu hồ than thở đâu người tình xưa ?

THỜI SỰ

Giờ tin chiến trận đã rồi
Bao nhiêu gió núi mưa đời là đâu
Giờ em đập vỡ trái sầu
Nhớ thương rồi cũng qua cầu gió bay
Súng thiêng ghi chặt vòng tay
Năm nghe đạn nổ dọ dầy trần gian

ĐƯỜNG VẮNG VỀ ĐÊM

Đường sâu hun hút mình tôi
Trước cây cối gầy sau người đi hoang
Bên kia giun dế nỉ non
Bên này vắng lạnh mưa buồn bước chân
Âm thanh rã rượi phân vân
Trời xanh mường tượng như gần tắc gang
Tôi tâm thần mới vội vàng
Bước đi như thề qua ngàn kiếp xưa

BÙI DUY THUYẾT

SÀU TA CHÍNH RỤNG

Sầu ta chín rụng tình người
Nửa khuya hồn mộng bên trời tịch không
Người xa mấy cõi mây hồng
Nhớ thương ta chết trong vườn chiêm bao
Rượu chưa tàn cuộc trắng sầu
Ta điên đảo khóc giữa cơn tình buồn
Người xa mấy cõi mù sương
Nghìn năm ta khóc tận cùng đờn đau

HUYỀN MỘNG

Tuyệt hồng. Em áo lụa bay
Nửa đường trăng rụng dần hai ngó trời
Em từ vốc hạc mù khơi
Cơn huyền mộng cũng lên đời chiêm bao
Ta bơ vơ tượng hình sầu
Nghìn thu vọng tận lời cầu nguyện xưa
Vì em ta chết, xin thưa
Cõi vô thường đó dựng mùa tan thương

GIỮA NGÀY CHIÊM BAO

Em miên man giọng buồn phiền
Bỗng đứng thiên hạ ngủ quên chốn này
Mình ta thức với cơn say
Nghe mưa bão rất giữa ngày chiêm bao
Ô hay mưa cũng ghen ngào
Rượu ngàn năm bỗng lao xao giọt buồn
Ta ngồi uống với cô đơn
Hồn lay lắt mộng giữa dòng tịch liêu

TỔ NHƯỘC CHÂU

Ở HÀNH LANG EDEN

Thăm em chiều xuống tình gầy
Người khoan tay đứng cười bay buồn phiền
Tiếng mừng đã hót chim khuyển
Và đau hồn nổi cơn điên nhớ người
Thôi đừng nhìn suốt cuộc đời
Yêu nhau một phút ngó lời trăm năm.
Những đau thương ấy rất cần
Những lời phụ bạc rất cần cho nhau
Người bay như mây như mây
Tàn tôi như nắng cuối ngày rất nhanh
Xin người đứng với hành lang
Tôi vô rập hát xem màn đời vui

BÙI VĂN BÌNH

Đã phát hành

Đề tưởng nhớ mùi hương

- ☐ Truyện dài của MAI THẢO
- ☐ NG. ĐÌNH VƯỢNG xuất bản

tài liệu theo
NEW YORK TIMES

Vụ tiết lộ hồ sơ mật CHIẾN TRANH VIỆT NAM

Một hồ sơ tối mật của bộ Quốc Phòng Mỹ bị tiết lộ. Chánh phủ và dân chúng Mỹ nào động xôn xao. Cũng như dân chúng VN và dư luận thế giới.

Vụ Tiết Lộ nổ bùng ra với số báo 486 trang ra ngày chúa nhật 13.6.71 của nhật báo New York Time, bằng một nhan đề giản dị : Hồ sơ VN : Tập nghiên cứu của Ngũ Giác Đài cho thấy 3 thập niên của sự can dự gia tăng của Mỹ ở VN.

Tập Hồ Sơ được khởi đăng ngày 13-6 dày 4000 trang tài liệu và 3000 trang phân tích, tổng cộng 2 triệu rưỡi chữ.

Đó là hồ sơ do bộ trưởng Mc Namara chỉ định một nhóm chuyên viên từ 30 đến 40 người nghiên cứu trong vòng 1 năm từ 1967. Mục tiêu của cuộc nghiên cứu và tìm hiểu người Mỹ đã can dự vào VN bắt đầu từ thời TT Truman cho đến khi Johnson ngưng oanh tạc.

Trong mấy tháng này, tuần báo Đời tóm tắt một số tiết lộ của hồ sơ Mc Namara và trích dẫn một số đoạn trong nhật báo New York Times.

Những điểm chính mà quý bạn đọc dưới đây đều đã được các nhật báo ở Saigon đăng tải, và chính nhật báo New York Times không bị cấm lưu hành ở Saigon.

Sau đây là những điểm tiết lộ đặc biệt của tờ New York Times.

Leo thang chiến tranh

Trước khi xảy ra vụ BV tấn công tàu Maddox Mỹ ở Vịnh BV (tháng 8-64) chính phủ Johnson đã có một kế hoạch mở rộng chiến tranh ra miền Bắc. Vụ vịnh BV giúp Johnson được Quốc hội cho quyền hành động bằng một quyết nghị.

Hồ sơ tiết lộ từ 7 tháng 9-1964 Ngũ Giác Đài đã có dự định ném bom BV. Trong lúc đó Johnson vẫn đã kích ứng cử viên đối thủ Barry Goldwater và đề nghị ném bom miền Bắc để sớm thắng trận, và trong thời gian tranh cử thì Johnson đóng vai hòa, Chính vì cuộc tranh cử mà việc ném bom phải hoãn đến năm sau.

Việc đổ thêm quân Mỹ vào VN lần đầu tiên vào tháng tư năm 1965 cũng đã được tính trước và giữ bí mật.

Bi quan về tình thế 1964, 1965

Cuối năm 1964 thái độ của chánh phủ Mỹ về VN rất bi quan. Phụ tá BT Quốc Phòng Mc Naughton đã lo ngại rằng (trong vòng 6 tháng tới 2 năm) VC sẽ cướp chánh quyền, quân đội VN thua, dân chúng bỏ chánh phủ VN, các nhân vật thân cộng và trung lập sẽ xâm nhập chánh phủ Saigon và chánh phủ đó sẽ đòi Mỹ rút quân rồi thỏa hiệp và BV.

Mục tiêu chiến cuộc

Có sự bất nhất trong các lời tuyên bố về mục tiêu của Mỹ ở VN.

Tháng 3-1964 Johnson tuyên bố mục tiêu của Mỹ là bảo vệ một «miền Nam VN độc lập, không Cộng Sản»

Cũng trong tháng đó, Mc Namara nhắc lại ý kiến trên, nhưng nói thêm rằng «VN là một thử thách khả năng của Mỹ giúp một nước chống lại chiến tranh giải phóng kiểu Cộng Sản... không riêng ở Á Châu nhưng trên toàn thế giới.

Đầu năm 1965 Mc Namara và phụ tá McNaughton lại nói mục tiêu của Mỹ «không phải giúp bạn hữu mà là để ngăn chặn TC». Một tháng sau, Mc Naughton lại nói về chủ trương của Mc Namara là «70% để tránh một vụ thất bại của Mỹ — 20% để giữ miền Nam VN khỏi rơi vào tay TC và 10% để giúp nhân dân Nam VN sống một đời tự do và hạnh phúc hơn»

Vụ tàu Maddox

Tàu tuần tiểu BV tấn công tàu Maddox vào tháng 8-1964. Chánh phủ Mỹ lúc đó chối không biết có tàu Nam VN hoạt động trong vùng. Hồ sơ mật đã tiết lộ «Nửa đêm 30-7 tàu xung kích Nam VN tấn công các đảo Hòn Me và Hòn Ngự ở Vịnh BV, do Thống tướng Westmoreland yêu cầu. Có thể khi thủy quân Bắc Việt tấn công tàu Maddox họ đã lầm tưởng đó là một tàu chiến của N.V.N. chỉ mười hai giờ sau đó, không quân Mỹ trả đũa liền, chúng tôi Mỹ đã sẵn sàng đối phó khi bị tấn công (xem kế hoạch của Mc Naughton trích dịch bên dưới đây)

Kế hoạch khiêu khích

Hồ sơ mật cho thấy các kế hoạch gia Mỹ đã sửa soạn khiêu khích cho Bắc Việt tấn công các đơn vị Mỹ, nhờ đó Mỹ có cơ trả đũa bằng cách tấn công Bắc Việt. (xem kế hoạch Mc Naughton)

Với Đồng minh và Quốc Hội Mỹ

Trong bản tài liệu tiết lộ, người ta thấy chánh phủ Mỹ đã có những kế hoạch, mưu mô để vận dụng các chánh phủ đồng minh, kể cả Lào, Nam VN, thực hiện các điều dự liệu sẵn trong kế hoạch của hành pháp Mỹ. Thí dụ như Quyết Nghị Vịnh Bắc Việt đã được thảo sẵn trước khi xảy ra vụ Maddox thì tướng ngoại giao Bundy đã báo cáo việc dùng một nhà ngoại giao Gia nữ Đại, ông Blais Seaboorn trong Ủy Hội Quốc Tế để báo cho Phạm văn Đồng một lời đe dọa sẽ trả đũa mạnh tay nếu BV cứ tiếp tục xâm nhập miền Nam.

CUỘC GẶP GỠ CÁC TƯỚNG TRỂ THIỆU KỲ VÀ Đ.S TAYLOR

Đoạn dưới đây trích trong điện tin của tòa đại sứ Mỹ ở Saigon gửi về cho bộ ngoại giao Mỹ ngày 24-12-1964.

Nhóm tướng trẻ trong đó có trung tướng Ng. văn Thiệu, thiếu tướng Nguyễn Cao Kỳ, đề đốc Chung Tấn Cang và trung tướng Nguyễn Chánh Thi đã gặp ĐS Taylor và phó ĐS Alexis Johnson. Cuộc gặp gỡ này xảy ra ngày hôm sau khi các tướng trẻ

bắt giữ một số nhân vật thuộc Thượng hội đồng quốc gia và các lãnh tụ sinh viên đưa lên giữ ở Pleiku. Trong khi đó quốc trưởng Phan khắc Sửu và thủ tướng Trần văn Hương vẫn tại vị. Cuộc đối thoại được dịch nguyên văn dưới đây cho thấy các tướng trẻ đã đối ứng một cách xứng đáng với tư cách của những vị tướng lãnh, trước sự tức tối của viên đại sứ Mỹ, thống tướng Maxwell Taylor, trong đám tướng trẻ hai người nổi bật trong cuộc đối thoại này là ông Thiệu và ông Kỳ. Ông Thiệu nói với vẻ trầm tĩnh khôn ngoan nhưng rất cứng cỏi. Ông Kỳ nói văn hoa hơn và cũng nóng nảy hơn.

Đ.S. TAYLOR : Tất cả các ông có biết tiếng Anh không ? (Các tướng VN ra hiện có, tuy nhiên người ta biết tướng Thi kém Anh văn) tôi đã nói với quý vị bữa ăn cơm ở nhà tướng Westmoreland rằng người Mỹ chúng tôi chán ngấy các cú đảo chánh rồi. Hình như tôi đã nói phí lời. Có lẽ vì tôi nói tiếng Pháp không đúng, vì rõ ràng là quý vị không hiểu tôi. (Chú thích : ĐS Taylor đọc thông thạo chữ Pháp và Đức) Tôi đã nói rằng các kế hoạch quân sự mà quý vị muốn thi hành tùy thuộc vào sự ổn định của chánh phủ. Bây giờ thì quý vị làm rối lung tung cả chúng tôi không thể chịu đựng mãi nếu quý vị cứ, tiếp tục làm như vậy. Ai đại diện cho nhóm này ? Quý vị có người nào đại diện không ?

Tướng N.C.KỲ : tôi không phải đại diện cho cả nhóm nhưng tôi nói được tiếng Anh. Tôi sẽ nói rõ để ông hiểu tại sao đêm qua quân lực đã hành động như vậy.

Chúng tôi biết rõ trách nhiệm của chúng tôi, chúng tôi biết rõ sự hysinh của nhân dân tôi hơn 20 năm qua. Chúng tôi biết các ông muốn có sự ổn định, nhưng các ông không thể nào có được sự ổn định nếu không có sự thống nhất... nhưng gần đây có các tin đồn dãi về đảo chánh và có sự nghi ngờ giữa các phe nhóm. Chúng tôi nghĩ các tin đồn đó phát xuất từ Thượng Hội đồng do một vài hội viên. Các lãnh tụ quân sự và dân sự đều thấy sự có mặt của các hội viên THĐ trên làm chia rẽ quân đội.

Gần đây thủ tướng (Trần văn Hương) đã cho chúng tôi coi một lá thư do ông chủ tịch THĐ gửi cho ông, lá thư này nói ông thủ tướng coi chừng các tướng lãnh và nói có lẽ các tướng muốn trở lại chính quyền. Mặt khác, THĐ cũng ngăn cản việc cho hồi hưu một số vị tướng mà Hội đồng Quân lực đã đồng thanh đề nghị để gia tăng sự thống nhất trong quân đội (Việc cử Thủ tướng Hương đưa thư riêng cho các tướng coi phải chăng là một thủ đoạn khôn ngoan xúi bầy các tướng ?)

Tướng NGUYỄN VĂN THIỆU : theo ước pháp Thượng Hội đồng không thể đóng vai chủ ông được. Các hội viên THĐ phải chứng tỏ là họ muốn chiến đấu.

Tướng NGUYỄN CAO KỲ : hình như THĐ không muốn sự thống nhất. Họ không muốn đánh CS.

Có người đồn dãi rằng hành động của chúng tôi đêm qua là thủ đoạn của tướng Khánh chống

tướng Minh, một người sắp bị hồi hưu. Tại sao chúng tôi muốn các ông tương đó hồi hưu? Vì họ đã có cơ hội của họ và họ không làm nên trò chi cả...

Hôm qua chúng tôi đã gặp nhau từ 14 giờ 30 đến 20 giờ 30, đi đến một thỏa thuận là phải hành động. Chúng tôi quyết định bắt giam các phần tử xấu trong THĐ, các lãnh tụ SV xấu, các chính trị gia xấu và các lãnh tụ của mặt trận Nhân Dân Cứu Quốc, một tổ chức CS. Chúng tôi phải loại bỏ các phần tử gây rối và yêu cầu Thủ tướng và Quốc trưởng ở nguyên chức vụ.

Sau khi chúng tôi sẽ giải thích với dân chúng trong cuộc họp báo tại sao chúng tôi đã hành động vậy, chúng tôi muốn trở về với các đơn vị chiến đấu. Chúng tôi không có tham vọng chánh trị nào cả, chúng tôi muốn quân lực hùng mạnh, thống nhất và ổn định để hỗ trợ cuộc chiến đấu và ủng hộ chánh phủ bền vững. Quốc Trưởng Sứ đã đồng ý với chúng tôi. Tướng Khánh nói là Th. T Hương cũng đã đồng ý.

Chúng tôi đã làm những việc có lợi cho quốc gia, chúng tôi cố tạo một chánh phủ dân sự hữu hiệu. Chúng tôi đã thành công, tốt. Bây giờ thì chúng tôi sẵn sàng trở về với các đơn vị chiến đấu.

Đ.S. TAYLOR. Thưa các ngài, tôi kính trọng sự thành tâm của quý ngài. Bây giờ tôi muốn bàn đến hậu quả của việc quý vị đã làm, nhưng trước hết, có vị tướng nào khác muốn nói chi không?

ĐỀ ĐỐC CH. T. CANG. Hình như người ta coi các việc chúng tôi làm là có lỗi. Những điều chúng tôi làm là việc tốt và chúng tôi làm chỉ vì có lợi cho quốc gia.

Đ.S. TAYLOR. Bây giờ xin cho tôi nói cảm tưởng của tôi, các hậu quả có thể xảy ra là: thứ nhất đây là một cú đảo chính phá hủy diễn tiến thành lập chánh phủ dân sự vào mùa thu vừa qua, mà thế giới đều ngưỡng mộ.

Bây giờ thì thưa Tướng Kỳ, ông không còn trở lại đơn vị của ông được nữa. Các nhà quân sự quý ông đã trở lại chánh quyền rồi. Chính trị đã ngập đến cổ các ông rồi!

Bản tuyên bố của quý ông đã cho thấy các ông tự lập một thứ như Hội Đồng Quân Đội Cách mạng. Việc giải tán THĐ hoàn toàn bất hợp pháp. Bản tuyên cáo của các ông công nhận Quốc trưởng và Thủ tướng, nhưng sự công nhận đó quý ông có thể rút lại lúc nào cũng được. Vậy thì đó là việc trở lại chánh quyền của quân đội...

(Một lát sau)

Đ.S. TAYLOR: Ai chỉ huy quân đội? Tướng Khánh chăng?

Tướng N.C. KỶ: Vâng...

Tướng N.V. THIẾU: Dù ông nói sao, cần phải nhớ là vị Tổng Tư Lệnh quân đội VN ở một vị thế đặc biệt. Vì vậy ông ta cần có các người tư vấn. Chúng tôi không áp lực tướng Khánh, chúng tôi chỉ tư vấn cho ông ấy. Khi ông ấy ra lệnh, chúng tôi vẫn thi hành.

Đ.S. TAYLOR: Thế quý vị tướng lĩnh có bằng lòng tham dự chánh phủ nếu thủ tướng Hương yêu cầu không? Tôi đã nhận thấy rõ khả năng của các tướng lĩnh VN rất cao. Tôi biết chắc rằng hầu hết các người có khả năng nhất ở xứ này đã gia nhập quân đội. Hồi trước, khi thành lập Thượng Hội Đồng và chánh phủ Hương đã đề nghị tướng Khánh rằng có thể giới quân sự tham dự chánh phủ, nhưng đề nghị của tôi không được chấp nhận. Bây giờ thì có thể một số quý vị sẽ được mời tham gia chánh phủ. Quý vị có muốn như vậy không?

TUỐC N.C. KỶ: Tuyệt nhiên không. Tôi sẽ phản đối ý tưởng đưa quân đội trở lại chánh quyền. Dân chúng họ sẽ bảo đó là một cú đảo chánh quân sự.

Đ.S. TAYLOR VÀ PHÓ Đ.S. JOHNSON (cũng nói) — Dù thế nào thì dân chúng cũng vẫn nói.

Đ.S. TAYLOR: quý vị đã hủy bỏ Hiến Ước Lâm thời. Vị Quốc Trưởng tiếp tục sửa soạn các cuộc bầu cử không ai tin là vị Quốc Trưởng có đủ quyền hành và khả năng làm việc đó nếu không có THĐ hay là một cơ quan tư vấn... Quý vị cần phải có một cơ quan lập pháp và cần một bước đầu tiên tới việc thành lập một chánh phủ, một quốc hội...

Tôi lưu ý là Thủ Tướng Hương không chấp nhận việc giải tán THĐ.

TUỐC N.V. THIẾU: Thủ Tướng Hương muốn chúng tôi nhượng bộ chỉ bây giờ?

TUỐC N.C. KỶ: Có lẽ nên để cho tướng Khánh nói chuyện với Thủ Tướng Hương.

T. NG. V. THIẾU: Dù sao chúng tôi không bắt giữ tất cả các nhân viên THĐ Trong số 9 người, chỉ có 5 người bị giữ. Không phải họ bị bắt giam. Họ chỉ bị quân thúc tại gia mà thôi.

Đ.S. TAYLOR: Vấn đề của chúng ta bây giờ, thưa quý ngài là thu xếp công việc cho xong ngay. Thứ nhất, chánh phủ sẽ phải đưa ra một thông cáo.

T. N.V. THIẾU: Chúng tôi họp báo vào chiều nay nhưng chỉ cốt để giải thích các hành động mới xong...

Khi mọi người chia tay, Đ.S. Taylor đã nói thân mật: về phía Mỹ thì thực sự chúng tôi bị rắc rối. Các ông làm bề đĩa bề chén, và bây giờ chúng ta phải làm sao vượt qua được các lộn xộn này.

(Newyork Times ngày 16-6-71)

CHƯƠNG TRÌNH HÀNH ĐỘNG TẠI NAM VIỆT NAM

(Do phụ tá Bộ Trưởng Quốc Phòng John T. Mc Naughton soạn ngày 3-9-64)

1 PHÂN TÍCH TÌNH THẾ HIỆN TẠI. Tình thế ở Nam VN suy kém...VC gia tăng số lượng và cường độ các cuộc tấn công... Vụ khủng hoảng cuối tháng tám có vẻ sẽ làm tình trạng suy kém hơn nhất là khi các lực lượng chính trị chống đối làm chánh phủ NVN không còn điều khiển được chương trình bình định (ông Mc Naughton nói đến vụ biểu tình chống Ng. Khanh 25-8 và các vụ xung đột Phật Giáo Công giáo 27-8 — LTS)

2 BÊN TRONG NAM VN. Các hành động theo thời chúng ta phải làm mạnh.

(a) Thúc đẩy các lãnh tụ đang nổi bật ở NVN tiến tới một chánh phủ thực sự hoạt động

(b) Ngăn cản việc thay đổi nhân sự đang lan rộng từ trên xuống dưới,

(c) Làm cho hệ thống chính quyền từ trên xuống dưới thì hành được chương trình bình định

(d) Thiết lập căn cứ Hải quân (trong đó có TQLC Mỹ) — LTS) có thể ở gần Đà Nẵng.

(e) Nỗ lực bình định các tỉnh gần Saigon

(f) Gia tăng đóng góp vai trò quân sự Mỹ trong chương trình bình định ở NVN nghĩa là tăng số biệt kích Mỹ, các sư đoàn quaa chính qui, không quân Mỹ v.v...

3) BÊN NGOÀI NAM VN các hoạt động ngoài biên giới VN cốt gia tăng áp lực với BV nhưng cũng cố giảm các bất trắc càng ít càng tốt khiến xảy ra những hoạt động quân sự không biện minh được với công luận Mỹ và ngăn trường hợp có khuyến cáo không được có hoạt động quân sự nào.

HÀNH ĐỘNG: Ngoài việc tiếp tục các hoạt động ngoại biên (máy bay thám thính U-2 bay trên BV, phân lực cơ ở Lào...) phải điều khiển (orchestration) ba loại hoạt động thỏa mãn điều kiện: (1) Đối với Mỹ, Việt và Đ. minh các hoạt động phải có tính cách chính đáng (2) Khiến BV phải lo sợ, và tốt nhất là gia tăng mức lo sợ (3) Nếu có thể, phải gây ra một phản ứng quân sự nào đó của BV (4) Những phản ứng gây ra đó phải tạo nguyên do chính đáng cho chúng ta leo thang quân sự nếu chúng ta muốn và (5) Việc định thời gian và mức gia tăng các hoạt động phải được chúng ta kiểm soát, với một lịch trình (scenario) có thể thay đổi lại bất cứ lúc nào.

4) CÁC HÀNH ĐỘNG TÙY TRƯỜNG HỢP: chúng ta sẽ theo dõi các hoạt động của BV có thể sẽ là:

a) Bắn hạ các phi cơ Mỹ ở Lào bằng cao xạ hay đg.

b) Xử dụng máy bay Mig ở Lào hay ở NVN (khó xảy ra)

c) Đặt thủy lôi hải cảng Saigon (khó xảy ra)

d) ...v.v...

e) ...v.v...

f) ...v.v...

CÁC ĐỀ NGHỊ CHO JOHNSON CUỐI NĂM 1964

(Do Thứ trưởng ngoại giao William Bundy viết sau khi được Đ.S. Taylor, Ngoại trưởng Rusk, B. T. Quốc Phòng Mc Namara và Đại tướng Tham Mưu Trưởng Wheeler thảo luận và chấp nhận ngày 8-9-1964)

Tình thế

1 — Khánh có thể kiểm soát được tình thế và củng cố chánh quyền NVN. Điều hay nhất mà chúng ta có thể hy vọng là Khánh và CPVN sẽ giữ được trật tự, chương trình bình định, và tổ ra chính phủ có hiệu lực.

2 — ... Họ cần thấy Mỹ tiếp tục giúp đỡ.

3 — Trong vài ba tháng tới CPVN còn quá yếu để chúng ta có thể bước thêm một bước leo thang nào, trong đó CPVN bị đe dọa hay phải đóng một vai trò quan trọng.

4 — ...

Diễn trình hành động

Chúng tôi đề nghị:

(1) Tiếp tục hoạt động hải quân ở Vịnh B.V...

(2) ... biện minh bằng sự kiện quân BV xâm nhập qua đường biển.

(3) Hoạt động không quân ở Lào do CPVN...

(4) Trả đũa từng cú một cho BV đối với bất cứ vụ tấn công quân Mỹ và Nam Việt Nam nào

Bản đề nghị trên của W. Bundy được Johnson chấp nhận, và chỉ thị hành động cho BT Quốc phòng và Ngoại trưởng Mỹ — Bản chỉ thị gồm 7 điểm (ngày 10-9-64).

1) Về hoạt động hải quân ở BV

2) Về việc chánh phủ Nam VN đứng ra nhận biện minh về các hoạt động đó.

3) Về hoạt động không quân ở Lào

4) Về việc trả đũa các vụ tấn công của BV và VC

5) Về sự theo dõi và thay đổi chương trình.

(6) (Nguyên văn) Tổng thống nhấn mạnh lại tầm quan trọng của các hành động chánh trị và kinh tế có ảnh hưởng tức thời với NVN, thí dụ việc tăng lương cho công chức và các dự án thí điểm ở đô thị và các miền quê, Tổng thống nhấn mạnh thêm rằng không một hành động nào thuộc các loại trên bị trì hoãn và tạo ra cảm tưởng rằng các tài nguyên phương tiện cho các mục tiêu trên bị hạn chế. Chúng ta luôn sẵn sàng có tiền cho các dự án đáng giá trong các lãnh vực trên.

(7) về sự giúp CPVN củng cố.

KHUYẾN CÁO CỦA TRÙM CIA

Trong tập hồ sơ có bản tường trình của John McCone giám đốc Tình Báo CIA, viết cho các bộ trưởng Rusk, Mc Namara, Goerge Bundy và Đ.S. Taylor ngày 2-4-65.

Ông Mc Cone không tin tưởng việc ném bom hạn chế xuống Bắc Việt có ảnh hưởng đến chiến cuộc, ông viết:

«Chúng ta phải thận trọng về vị thế của chúng ta trong một chương trình oanh kích gia tăng từ từ. Mỗi ngày và mỗi tuần lễ đi qua sẽ có nhiều áp lực bắt ngưng ném bom. Các áp lực đó có thể do công luận dân Mỹ, do báo chí, do Liên Hiệp Quốc và dư luận thế giới. Như vậy càng kéo dài chúng ta càng bất lợi và tôi chắc Bắc Việt biết như vậy...

«Tôi tin rằng đường lối của chúng ta sẽ có điều nguy hiểm là chỉ thúc đẩy Nga và Trung Cộng giúp đỡ cho BV và VC, vì một lý do đơn giản là họ chỉ bị một số bất trắc tối thiểu. Tôi tiên đoán là phản ứng của BV và TC sẽ là thận trọng và tính toán giúp VC gia tăng lực lượng bằng sự xâm

(Xem tiếp trang 55)

THU ĐOẠN CỦA PHE HUỲNH TẤN MÃM QUA

BA CUỘC BẦU CỬ TỔNG HỘI SINH VIÊN

NGUYỄN LINH
(Sinh Viên Khoa Học)

Từ khi chủ tịch THSV Saigon Nguyễn đăng Trương (67-68) bỏ trốn theo VC vì bị chính quyền tâm nã, không khí sinh hoạt của cơ quan đầu não SV Saigon bỗng trở nên nặng nề khó thở. Hội đồng đại diện SV Saigon do SV Nguyễn thành Công (chủ tịch BDD Y khoa) làm tổng thư ký cố gắng duy trì và đơn độc chống trả trước những áp lực càng ngày càng mạnh của chính phủ TVH. Hòa đàm Balê vừa nhóm kịp, gây một niềm hy vọng cho nhóm SV khuynh tả, thân cộng ở Saigon. Sự quảng cáo của phe MTGPMN trước dư luận quốc tế cộng thêm những vận động, tuyên truyền khéo léo của Hanoi làm cho các phe nhóm «nằm vùng» bấy lâu nay của MTGPMN ở thủ đô Saigon bỗng trở nên sôi nổi và náo nức, muốn xuất đầu lộ diện để «tăng cường công cách mạng». Phấn khởi hơn nữa là cuộc sửa soạn tranh cử Tổng Thống Hoa Kỳ với R. Kennedy chủ trương rút ngay quân Mỹ khỏi miền Nam, thương thuyết với VC, không khí liên hiệp đã thấy ở khắp nơi, trong đầu óc mọi người, tưởng chừng như không còn bao lâu nữa, là cờ nửa xanh nửa đỏ sao vàng của MTGP sẽ phấp phới bay giữa thành phố Saigon.

Trong các nhóm «nằm vùng» nói trên, đông bật và hung máu hơn cả

là nhóm SVHS. Ng. thành Công bên vận động các đại diện Saigon ra một tuyên ngôn đòi hỏi chính phủ Trần văn Hương phải thương thuyết với MTGPMN. Việc vận động này đã gây một tiếng vang rất lớn trong quần chúng. Trước sự khát khao chăm dứt chiến tranh của đồng bào, SV Nguyễn thành Công đã chớp đúng thời cơ, đồng thời lợi dụng lòng yêu nước nhiệt thành của các SV đại diện khác.

Hai tháng sau, Nguyễn thành Công bị bắt, ra tòa lãnh án 3 năm tù ở. Những hành động quá lộ liễu và kém khôn ngoan của anh, đã đưa anh vào vòng lao lý. Cùng lúc đó, cục diện chính trị đã đổi ngược thế cờ. Ở miền Nam, chính quyền đã củng cố nội bộ, siết chặt hàng ngũ và tổ chức hoàn bị hơn. Bên Mỹ, Nixon thắng cử hòa đàm Balê chỉ còn là 1 trò hề nhạt : phe Hanoi bị gài vào thế tiến thoái lưỡng nan.

Ở Saigon, nhóm SV thân cộng lần lượt bỏ trốn, trong tình thế đó, niên học 68-69 của SV lại bắt đầu với hoàn cảnh khác hơn xưa vì bị ràng buộc bởi chương trình HLQSHK.

Và Huỳnh tấn Mã, 1 SVYK năm thứ 3 đã cố ngời ra để cứu vãn tình thế đang nguy ngập của

toàn nhóm SV hoạt động ngầm đang bị lùng kiếm. Từ địa vị là phó chủ tịch YK, Huỳnh tấn Mã tìm cách mua chuộc chủ tịch phân khoa này để giữ chức trưởng phái đoàn tham gia cuộc bầu cử Hội đồng ĐDSVSG nhiệm khóa 68-69.

Cuộc bầu cử THSV 68-69

Tháng 6-1969 HỒĐDSV Sg ra đời với SV Nguyễn đức Thuận, chủ tịch Nha khoa làm TT ký và sau đó là cuộc vận động ráo riết của các liên danh vào ban chấp hành tổng hội. Có hai khuynh hướng rõ ràng 1 bên là các SV độc lập không thích CS, cũng không muốn lệ thuộc người Mỹ, bên kia là phe tả khuynh thân cộng. Phe thứ nhất hợp thành, liên danh do anh Hà thế Ruyệt (chủ tịch QGHG) đứng ra thành lập, phe thứ hai chưa ra mặt hẳn nhưng ngầm ngầm bố trí tổ chức và rêu rao nhóm SV Ruyệt người của Mỹ, thân chính quyền, người của đảng phái này, đảng phái nọ v.v..

Vai trò của Huỳnh tấn Mã lúc đó là phá hoại liên danh Hà thế Ruyệt.

Để thực hiện mưu đồ đó, Mã đến ve vọt Ruyệt để Ruyệt mời Mã đứng chung liên danh trong chức phó chủ tịch nội vụ và Mã còn khôn ngoan hơn nữa là hứa

hẹn về cuộc đầu phiếu để Ruyệt mặc mưu nghe theo lời Mã mời thêm số SV thuộc nhóm Mã vào trong liên danh mình như các SV Nguyễn tấn Á, Ngô anh Vũ... 1 mặt Mã vận động xúi ngầm SV Nguyễn văn Thăng (chủ tịch Sư phạm) cầm đầu liên danh khác để đối đầu với Hà thế Ruyệt. Trong khi đó, trong bóng tối Mã và số cố vấn (nằm vùng) tìm cách móc nối và thành lập 1 liên danh riêng, lợi dụng SV Nguyễn văn Quý (chủ tịch TT QG nông nghiệp) đưa SV này vào ghế chủ tịch. Trong liên danh Nguyễn văn Quý, Huỳnh tấn Mã giữ ghế phó chủ tịch nội vụ. Nhóm cố vấn nằm vùng đã tính toán rất kỹ. Nguyễn v. Quý nếu có đắc cử thì chức chủ tịch anh cũng chẳng giữ được bao lâu vì kẹt vấn đề quân dịch (năm đó anh sắp đi Thủ đức vì đã gần ra trường) và theo nội quy ban chấp hành Tổng hội, phó chủ tịch nội vụ tức HTM sẽ thay thế khi chủ tịch vắng mặt, cũng cần nói rõ thêm, để chắc chắn năm vững liên danh này nhóm «cố vấn bí mật» còn đưa thêm 2 «đồng chí» vào liên danh này nữa, dĩ nhiên là để tránh con mắt nghi kỵ của các SV có khuynh hướng độc lập. Trong tiền danh hai đồng chí chỉ giữ những chức vụ rất khiêm nhường : Nguyễn hoàng Trục (Phó tổng thư ký) và Nguyễn thị Yên (thủ quỹ).

Sau khi đã bố trí xong xuôi và sau khi đã cho cả hai liên danh Hà thế Ruyệt và Nguyễn v. Thăng ăn bánh vẽ về sự đắc thắng của mình thì đúng 1 cái, đêm hôm trước bầu cử tổng hội, HT Mã và cả nhóm đến gặp Hà thế Ruyệt để tuyên bố sự rút lui của nhóm mình khỏi liên danh. Hà thế Ruyệt bị đưa vào thế «trở tay không kịp» chỉ còn biết kêu trời. Phe Nguyễn văn Thăng cũng không lập nổi liên danh. Sau cùng phải xin đứng về liên danh Nguyễn văn Quý vừa mới nạp đơn ứng cử.

Một mình một chợ, liên danh Nguyễn văn Quý của nhóm «cố vấn nằm vùng» đã đạt được thắng lợi.

Và đúng như sự tiên liệu, 3 tháng sau Quý từ giã chức chủ tịch để đương nhiên là thừa kế : quyền chủ tịch THSVSG.

Và từ đó, dưới sự chỉ huy của nhóm «cố vấn bí mật» HTM đã tiến lần từng bước trong âm mưu khống chế SV Saigon, Lợi dụng danh nghĩa và chớp đúng thời cơ về sự bất mãn của SV đối với chương trình HL QSHK, niềm khát khao hòa bình và chán ghét tham nhũng của quần chúng, Mã đã khởi xướng nhiều công cuộc chống đối chính quyền và nhờ nguy trạng khéo léo là SV Quốc Gia, Mã đạt được khá nhiều cảm tình của quần chúng.

Cuộc bầu cử Tổng hội 69-70.

Mấy tháng sau, nươg thế các phong trào tranh đấu của báo chí, của học sinh phản đối sự tăng học phí và sự cam phần của quân chúng trước các biện pháp thuế khóa, Mã đã mang danh nghĩa của TH SV Saigon ra đương đầu với chính phủ trong dự tính đốt cháy Tổng hội, gọi chính quyền vào bẫy đàn áp để nhen nhúm phong trào đấu tranh rộng lớn.

Mã và nhóm «bí mật» đã thành công. Mã và hàng loạt SVHS đã bị chính quyền đàn áp, bắt giữ, Phong trào bên ngoài nổi dậy chống đàn áp càng lúc càng mạnh mẽ và thu hút. Cầm đầu phong trào do các SV quốc gia chán ghét bất công xã hội như Đoàn Kinh, Ng văn Thăng... nhưng nòng cốt của phong trào được hỗ trợ và sắp đặt bởi 1 số người từ bấy lâu nay vẫn cố vấn ăn mật nằm vùng. Quần chúng bao giờ cũng có cảm tình với kẻ dám chống chính quyền, dồn hết mọi sự ủng hộ tinh thần và vật chất cho phong trào chống áp bức này.

Mã ra khỏi tù trong sự vinh quang của một lãnh tụ SV.

Và rất nhanh tay, Mã và cả nhóm «bí mật» gạt phăng ra ngoài những phần tử như Đoàn Kinh để nắm lấy «chính nghĩa» và cuộc bầu cử Tổng hội nhiệm khóa 69-70 cũng đã diễn ra theo như ý muốn của nhóm Mã : liên danh Phạm hào Quang bị Mã gài người vào nằm vùng là : cô Ng thị Minh Châu, một SV van khoa đứng dưới cơ của nhóm Hạ đình Nguyên tìm cách lọt vào liên danh Độc Lập của SV Phạm hào Quang và tấn tuồng «bỏn củ soạn lại» : cô thủ quỹ rút tên vào đúng nửa đêm về sáng

trước ngày bầu cử làm liên danh PHQ đổ vỡ — nhưng vì tính toán không lựa nước, kéo đầu Mã bị HỒĐDSV bắt tin nhiệm — kéo sau Mã mời tháng Quang với tỷ số khít khao.

Và cuộc bầu cử năm nay 70-71

Đứng trước tình thế càng ngày càng bất lợi cho mình, vì nhóm Mã càng ngày càng có những hành động quá tròn mắt cảm tình của SV và quần chúng, nhiều khi lộ cả chân tướng nằm vùng. Mã đi đâu cũng gặp phải sự lãnh đạm và chống đối như ở đại học xá Minh Mạng Sinh Viên chán ghét ra mặt, cho Mã là một tên phá hoại nơi ăn chốn ở của SV. Đồng bào thì càng ngày càng lo ngại không dám gần Mã. Nhóm Mã phải thay đổi chiến lược : đường lối tỏ vẻ ôn hòa, giao thiệp cùng khắp các giới đối lập miền Nam, thực hiện một vài công tác xã hội và tương trợ SV, móc nối với nhóm ủng hộ Big Minh và nhóm Phục Hưng Miền Nam... để làm bình phong cho các hoạt động chính trị của mình.

Nhưng SV Saigon đã nhận thấy rõ bộ mặt thực của Mã, đã đi quá xa hơn họ tưởng nên đã có thái độ phản kháng. Và bằng chứng hùng hồn nhất là cuộc bầu cử vừa qua, các SV đại diện đã dồn phiếu cho LD 2 do SV Lý bửu Lâm làm chủ tịch. Mã đã có kế hoạch cho đàn em đập phá cuộc bầu cử đã được thực hiện khi cuộc đầu phiếu đem lại thất bại cho Mã. Khi việc kiểm phiếu cho thấy LD 2 được 8 phiếu mà Mã chỉ được 6 phiếu, đàn em Mã bèn gây ầu ẩu. Điều đó thêm một lần nữa đã tố cáo nhóm Mã và bọn nằm vùng là những cán bộ đã được huấn luyện rất kỹ càng về các cuộc đấu tranh chính trị.

Chiến lược chiếm THSV của nhóm HTN.

Đây có thể nói là, chiến lược đã được học tập kỹ lưỡng từng bước đi, từng giai đoạn một lần chiếm đoạt quyền đại diện sinh viên.

Giai đoạn (1) tìm cách nắm giữ vai trò đại diện ở các phân khoa.

Ở các phân khoa sinh viên thơ ơ với chính trị, chỉ lo học, Người của nhóm Mầm đưa ra hoặc tìm cách nắm giữ vai trò chủ tịch (là người có tư cách để bỏ 1 phiếu trong cuộc bầu cử Tổng hội) hoặc đứng xen vào BDD để khuynh đảo và làm áp lực. Chiến lược này thành công ở vài phân khoa như TTQG nông nghiệp, y khoa, nha khoa,, ở vào phân khoa khác ảnh hưởng của nhóm Mầm đang mạnh như văn khoa, sư phạm,, Mầm dùng thủ đoạn để nắm giữ BDD.

(Trường hợp Sư phạm dù bị truất phế vì gian lận, nhóm SV theo Mầm ở đây vẫn tráo tráo chiếm giữ BDD).

Ở các phân khoa ngoài sự kiểm soát của nhóm Mầm, như khoa học

Lễ Nghĩa
Liên Sĩ còn,
V. Nam còn

luật, QGHC... thể tìm cách phá hoại bầu cử hoặc phao vu các SV đại diện các phân khoa này là công an, CIA, thân chính quyền, đảng phái,, xử dụng quyền phát ngôn ở Tổng hội để triệt hạ uy tín họ, làm những SV này không dám có tham vọng tranh cử Tổng hội.

GIAI ĐOẠN 2: Chi phối Hội đồng ĐDSV và nắm giữ ban tổ chức bầu cử Tổng hội.

Để thực hiện trọn vẹn mưu tính thì cần phải cướp lấy chính danh quyền điều động các đại diện SV, nhóm bí mật đã đưa người vào các chức vụ HĐDD để kiểm chế các SV đại diện khác chẳng hạn HĐDD gồm 4. chức phải chiếm cho được 3 chức. Nếu TT ký HĐDD không thuộc nhóm Mầm thì sẽ kiểm soát được lập có khuynh hướng chống đối chính quyền còn 3 chức kia thuộc «đảng ta» thì mặc tình thao túng.

Quan trọng hơn cả là phải nắm giữ hoàn toàn Ban Tổ Chức bầu cử vì ban này định ra luật bầu cử, giữ kín các điều khoản ngầm và chốt nữa là có quyền ra thông cáo không thâu nhận đơn ứng cử này không hợp thức hóa liên danh đặc cử nọ, vv.

Trong hai cuộc bầu cử Tổng hội hai năm trước nhóm Mầm đã thực hiện 1 cách rất kỹ lưỡng điều này. SV Nguyễn v. Lang (phe của Mầm) đóng vai trưởng ban tổ chức bầu cử NK 69,70 các SV Trần ngọc Tha P T Hàm, Nguyễn duy Diễm (Đ. Ếm được coi là 1 bầy tôi trung thành nhất của Mầm) nắm ban tổ chức bầu cử 70-71 Nếu năm trước Lang đã nhân danh trưởng ban TCBC để loại liên danh Phạm hào Quang thì năm nay Tha, Diễm, Hàm đã ra thông cáo không hợp thực hóa kết quả cuộc bầu cử chỉ vì liên danh Mầm đã THUA liên danh Lý Bửu Lâm một cách rõ rệt.

GIAI ĐOẠN 3: Bố trí và sắp đặt khi bầu cử.

Như đã thấy, nhóm HTM đã tổ chức bầu cử riêng cho mình rất đẹp, nào là cho các em HS đến ủng hộ thật đông, nào là các «bà mẹ» trong các phong trào phụ nữ cũng cần có mặt. Bố trí như vậy nhằm nâng cao uy tín và uyhiếp tinh thần của liên danh đối nghịch.

Kế hoạch diễn ra như sau: Vào cuộc bầu cử, khi Mầm đứng ratrinh bày đường lối thì nhóm người ủng hộ này hoan hô cổ vũ và đến lượt liên danh kia thì giả bộ gây ồn ào làm cử tọa sao lãng lập trường của họ.

Khi cuộc bầu cử tiến hành, nếu tình thế thuận lợi cho phe Mầm, nhóm ủng hộ sẽ sửa soạn dàn cảnh làm 1 màn «công kênh» Mầm cho bác chỉ chụp hình, còn nếu không, lực lượng này hợp với vài tay xung kích đã sắp đặt trước để ra tay phá bĩnh.

Kết quả

Cuộc bầu BCH/THSV SG khóa 70-71 20-1-71 tại TTQGN diễn tiến tốt đẹp dưới bình thức hoàn toàn dân chủ và thẳng thắn trước sự chứng kiến đông đủ của toàn thể HĐDD SVSG gồm 19 phân khoa cao đẳng và học viện báo chí cùng hàng trăm SV. Không có một khiếu nại nào cho đến trước khi khai thông phiếu.

Khi phiếu thứ 15 đã được khai ra, đã được trình ra cho HĐĐSV cho hai liên danh, đã được đọc lên và ghi kết quả trên bảng để đem thắng lợi chắc chắn cho liên danh Lý Bửu Lâm với kết quả ghi nhận:

8 phiếu cho liên danh Lý Bửu Lâm,

6 phiếu cho liên danh HTM

1 phiếu trắng

và 1 phiếu chưa khai

thì 1 cái ghế được xô mạnh báo hiệu và mở đầu cho đàn em HTM như TQK (trong ban văn nghệ của Mầm) như LTY (huấn luyện viên võ thuật trong THSV của Mầm) cùng 1 số lau nhau thuộc lực lượng xung kích (của Mầm) xông lên hành hung thẳng tay liên danh đặc cử, bảo vệ cho phe Mầm rút lui rồi lớn tiếng lên án chính quyền phá hoại bầu cử, tuyên bố từ chối giữ THSV. Mầm còn trâng tráo tuyên bố: «Biết trước có phá hoại»

Đã tới lúc tất cả mọi người và hơn ai hết toàn thể anh chị em SV, những người trẻ nhiệt tâm với đất nước phải suy nghĩ và cảnh tỉnh,

Danh sách 38 sinh viên, học sinh được cấp phát học bổng

Như ĐỒI đã loan trong số trước, Ủy Ban Điều Hành học bổng của báo Đời và nhóm Hà thúc Nhơn xin công bố dưới đây danh sách 38 thay vì 32 như đã loan trong số trước, sinh viên học sinh được cấp học bổng, cũng quý danh các Mạnh Thường Quân đã hưởng ứng lời kêu gọi của Ủy Ban.

Ủy Ban yêu cầu các sinh viên học sinh được cấp phát học bổng liên lạc với Ủy Ban bắt đầu từ 10-7-71 để lĩnh học bổng. Các em thuộc các tỉnh xa Saigon yêu cầu cho biết địa chỉ đích xác để Ủy Ban tiện gửi tiền cho các em.

SỐ	HỌ, TÊN	HỌC BỔNG	THÁNG	NGƯỜI CẤP HỌC BỔNG
01—	Triều Lương Ph. Anh (Gia Định)	được cấp 4.000 \$	«	Bà Nguyễn cao Thăng
02—	Đinh văn Phương (Chợ Lớn)	được cấp 2.000	«	Bà Nguyễn cao Thăng
03—	Nguyễn anh Tuấn (Chợ Lớn)	được cấp 2.000	«	Luật Sư Lê trọng Quát
04—	Đỗ thị Bích Ngọc (Q. Nam)	được cấp 1.000	«	Bà Nguyễn cao Thăng
05—	Ngô Bộ (Q. Nam)	được cấp 2.000	«	Nghị viên Nguyễn đức Kiềm
06—	Nguyễn đình Yên (Q. Nam)	được cấp 1.000	«	Bà Nguyễn cao Thăng
07—	Trần thị Hiền (Phú Yên)	được cấp 1.000	«	Công ty Sản xuất Âu được Tân Á
08—	Bùi thị Thu Sang (Đà Nẵng)	được cấp 1.000	«	— nt —
09—	Nguyễn đình Hy (Huế)	được cấp 1.000	«	— nt —
10—	Nguyễn thị Lệ Khánh (Pleiku)	được cấp 1.000	«	— nt —
11—	Đinh phan Thái (Châu Đốc)	được cấp 1.000	«	Crystal Palace
12—	Võ văn Bình (Châu Đốc)	được cấp 2.000	«	Crystal Palace
13—	Nguyễn công Lý (Sài Gòn)	được cấp 1.000	«	Bác sĩ Nguyễn anh Tài
14—	Lê tấn Duy (Gia Định)	được cấp 1.000	«	Bà Nguyễn cao Thăng
15—	Nguyễn trọng Kính (Thủ Đức)	được cấp 1.000	«	Nghị sĩ Đoàn văn Cửu
16—	Trần Xứng (Q. Ngãi)	được cấp 1.000	«	Ông bà Hồng Hưng
17—	Trần Dân (Bình Định)	được cấp 1.000	«	Nhật báo Chính Luận
18—	Huỳnh ngọc Châu (Ba Xuyên)	được cấp 1.000	«	Hãng bột giặt Net
19—	Lê thị Tốt (Châu Đốc)	được cấp 1.000	«	Nhật báo Chính Luận
20—	Thạch Phin (KBC 4563)	được cấp 1.000	«	Nhật báo Chính Luận
21—	Mai thị Hành (Biên Hòa)	được cấp 1.000	«	BS Tr. ngọc Ninh và 1 người lính
22—	Lê quang Trung (Kiến Hòa)	được cấp 1.000	«	Nhà P.H. Đồng Nai và Bà Talovich
23—	Nguyễn văn Khanh (Phước Nhuận)	được cấp 1.000	«	Ký giả Thanh thương Hoàng
24—	Lê thiện Thuyết (Huế)	được cấp 1.000	«	« Đỗ quý Toàn
25—	Lê kim Dũng (Sài Gòn)	được cấp 1.000	«	« Đỗ quý Toàn
26—	Nguyễn đình Hòa (Huế)	được cấp 1.000	«	« Thanh thương Hoàng
27—	Bùi tấn Anh (Q. Nam)	được cấp 1.000	«	« Thanh thương Hoàng
28—	Phạm Chiến (Sài Gòn)	được cấp 1.000	«	Hãng bột giặt Net
29—	Lê như Hùng (Sài Gòn)	được cấp 1.000	«	Hãng bột giặt Net
30—	Lâm Rurone (Gò Vấp)	được cấp 1.000	«	Nghị sĩ Đoàn văn Cửu
31—	Ya Thanh (Sài Gòn)	được cấp 4.000	«	Tuần báo Đời
32—	Y Krech Niê (Sài Gòn)	được cấp 4.000	«	Tuần báo Đời
33—	Trang thế Trọng (Gia Định)	được cấp 2.000	«	Bà Bác sĩ Hoàng văn Đức
34—	Võ Nam (Saigon)	được cấp 2.000	«	Bà Bác sĩ Hoàng văn Đức
35—	Đinh quốc Định (Saigon)	được cấp 1.000	«	Ký giả Thanh thương Hoàng
36—	Hoàng Thô (Gia Định)	được cấp 1.000	«	Nhật báo Chính Luận
37—	Trang thế Kiệt (Saigon)	được cấp 1.000	«	Hãng bột giặt Net
38—	Lê minh Hoàng thái Nguyên (Sg)	được cấp 1.000	«	Nghị sĩ Đoàn văn Cửu

Hai tâm thư của hai ứng cử viên Tổng Thống

gửi KHA TRẦN ÁC

TÂM THƯ CỦA HỒ HỮU TƯỜNG KÍNH GỬI KHA TRẦN ÁC

Ngày 26-6-71

Thưa anh,

Quanh đi quẩn lại, rồi tôi cũng phải nhớ anh nữa. Bạn bè của tôi trong làng văn, làng báo đếm không thiếu gì. Nhưng tìm cho ra một người ý kiến tư tưởng không giống với ý kiến tư tưởng tôi chút nào, mà lại dám đứng mũi chịu sào, mặc kệ dư luận đề dấy tôi ra dẫn thân vào vùng sinh lầy của chánh trị, thì tôi thấy không ai có thể hơn anh. Cả một thời loạn của Xuân Thu, tôi thấy cấp Thân Bao Tư và Ngũ Tử Tư là đẹp. Một đảng diệt Sở, một đảng hưng Sở, cả hai đều nhiệt tâm. Mà bạn vẫn là bạn. Mà kinh nhau vẫn kinh nhau. Tôi không đến nỗi «bốc thồm» anh (rồi tự bốc thêm tôi) mà vicap chúng ta như cấp người xưa ấy. Nhưng tôi nghĩ rằng tôi là kẻ hăng say «dẫn thân trong sinh lầy chính trị» — anh nhớ xem, bao giờ tôi cũng từ chối cái nhãn hiệu «nhà văn hóa» mà chỉ thấy mình là «kẻ dưng văn hóa» — còn anh bao giờ cũng ngán cản không cho tôi «dẫn thân trong sinh lầy chính trị». Nên tôi thấy có gì phỏng phất giống như mối tình Thân Bao và Ngũ Tử, nếu cái Sở ở đây là việc dẫn thân trong sinh lầy chính trị. Mà tôi vẫn không dám so sánh.

Trong cái bằng hội chung của xứ sở, lịch sử giống như chàng tình đã ăn tươi nuốt sống không biết bao nhiêu người và uống máu thanh danh hầu hết tất cả. Anh thương tôi, anh không muốn cho con chẳng tình lịch sử ấy uống máu thanh danh của tôi thì tôi thấy anh gần giống như ông Séguin của A. Daudet, mà tôi sao như hạt con dê của ông Séguin đây anh à! Làm sao ngăn dê bứt dây dê lên núi cho sói ăn? Và làm sao ngăn được ông Séguin cưng dê và nuôi dê?

Vậy thì, «Kha Trần Ác — Séguin» anh ơi, anh chịu khó chịu tôi một lần nữa vậy!

oOo

Nếu anh chịu tôi, xin anh đừng tái bức tâm thư này lên mặt báo, và nếu có thể, anh nhắc đi, nhắc lại nhiều phen, để cho tôi tìm được một người trong làng báo, mà có chung cái tâm trạng con dê của ông Séguin, biết hẳn chánh trị là sinh lầy hời thú, mà vẫn dẫn thân vào sinh lầy hời thú ấy.

Đọc báo, chắc anh đã hay rằng tôi đương tìm chữ ký giới thiệu của một trăm nghị viên để lập liên danh ứng cử Tổng thống. Tôi không dám nghĩ rằng anh đã nhích mép cười: «Sức mấy mà hội đủ 100 người leo lên một cái xe mà tài xế dám phóng vào một con đường... lên ruột?» Tôi lại tin rằng anh đã âu lo: «Rủi cho anh Tường, nếu có đủ 100 chữ ký, thì anh làm sao đây? Ai sẽ đứng phò cho anh? Hai triệu đầu mà nạp ký quỹ? Nếu không hội đủ số thăm luật định, thì lấy tiền ở đâu mà bồi thường?»

Riêng tôi, tôi cũng âu lo về những vấn đề này và làm vấn đề khác. Nhưng tôi vẫn dẫn thân và kêu gọi cái tình của ông Séguin đối với dê. Tôi kêu gọi anh giúp cho tôi tìm người đứng phò trong liên danh ứng cử TT nhiệm kỳ 1971-1975.

Cái «đệ tử quyền» của báo chí chưa có hiến pháp nào công nhận.

Tôi muốn cho trong dịp này, ký giả hội lại để đề cử người đứng chung liên danh với tôi, gọi là đề cử hé cánh cửa để cho báo chí, kẻ là một tập thể, người được cái ghế thứ nhì của một nước dân chủ.

Bất cứ ai, nam hay nữ, hội đủ điều kiện luật định, và được đại hội ký giả đề cử, tôi chấp nhận không điều kiện nào khác hơn điều kiện do hiến pháp đã qui định.

Tôi vào làng báo từ 1930. Kể ra cũng là một «bure lao thành». Được 1 ký giả thứ hai đứng chung LD, thì nêu đặc cử liên danh báo chí này chen một cửa hẹp mà bước vào ngõ, ghé số một mà ghé số hai của một nước, mặc dầu chỉ có bốn năm, há chẳng hơn Trình Giảo Kim làm «chôn thổ ma vương» trong quốc ly loạn nhà Tùy sao?

Và anh Kha Trần Ác một ký giả yêu nghề như anh, há anh chẳng thấy sôi nổi trong lòng một thứ «ái quốc nghề nghiệp» (Patriotisme de corporation) của làng báo mình sao?

Thân ái,
HỒ HỮU TƯỜNG

TÂM THƯ CỦA ÔNG ĐẠO THỌ

Kính gửi

Ông Kha Trần Ác

Tuần báo Đời (Saigon)

Tôi biết tới giờ này mới loan báo ứng cử e có hơi trễ, nhưng với chương trình rất đặc biệt, vượt hẳn các ứng cử viên Thiệu, Kỳ, Minh và Đạo Dừa, tôi tin rằng thời gian ba tháng vận động vẫn còn rộng chán.

Sở dĩ có sự chậm trễ này vì từ trước tôi tính không ra đề nhượng cơ hội hy sinh cho những nhà ái quốc tên tuổi lớn trong và ngoài nước. Nay tôi lại quyết định phải nhập cuộc là bởi khoản 7 điều 10 đã loại một số các vĩ nhân yêu nước và khiến cho một số khác nản lòng trước sự tăng giá của các chữ ký giới thiệu. Còn tôi thì rất giàu lại có cả sự yểm trợ của thân hữu ở các nước đồng minh cao qui, tôi tin chắc có thể mua tất cả các chữ ký và loại luôn các ứng cử viên Thiệu, Kỳ, Minh ngay từ khi đầu.

Nay giả sử vì sơ sót nào—ở đâu và làm gì lại chẳng có sự sơ sót—khiến cho các ứng cử viên khác trả giá quá cao và mua đủ chữ ký, thì trong cuộc chạy đua với họ tôi sẽ đưa ra đường lối tranh cử như sau:

1/ ĐỐI VỚI GIỚI CẦM QUYỀN HIỆN TẠI tôi sẽ đề cho tự do muốn lựa chọn tiếp tục cộng tác với tôi, hoặc đứng ra đối lập hoặc đem hết của cải thu góp từ lâu ra ngoại quốc lập nghiệp đều được.

2/ ĐỐI VỚI CÁC NƯỚC ĐỒNG MINH tôi sẽ cho tự do khai thác dầu lửa và buôn bán thứ gì cũng được.

3/ ĐỐI VỚI GIỚI TÔN GIÁO, tôi sẽ cho tự do truyền bá, tự do mở hội chợ, tự do làm chính trị và tự do kinh tài.

4/ ĐỐI VỚI CÁC ĐẢNG PHÁI tôi sẽ cho tự do kết hợp để ủng hộ tôi hoặc rút lui từ từ hoặc muốn lập thêm bao nhiêu hệ phái nới cũng được.

5/ ĐỐI VỚI BÁO CHÍ tôi sẽ không bao giờ đục hoặc tịch thu, trái lại còn cấp bằng giấy thả cửa để tha hồ đăng chuyện ma hoặc chuyện tục.

6/ ĐỐI VỚI SẮC TỘC KMER tôi sẽ chấp thuận ngay cương vị thiểu số của họ, và các sắc tộc Thiệu số khác nếu muốn trở thành đa số tôi sẽ chấp thuận liền.

7/ ĐỐI VỚI CÁC GIỚI ĐỒNG BÀO KHÁC dù yêu sách bất cứ điều chi cũng đều được thỏa mãn trong vòng 24 tiếng đồng hồ.

8/ ĐỐI VỚI VẤN ĐỀ CHIẾN TRANH HÒA BÌNH tôi sẽ chấp thuận cho những người chủ chiến được tha hồ đi bán giết và những người chủ hòa thong

thả hồ hào hoặc tự thiêu cho Hòa bình. Thêm vào đó tôi sẽ đặt thêm chương trình Chiêu hồi để thỏa mãn những người không chấp thuận đường lối Chiến tranh Hòa bình như vừa kể.

9/ ĐỐI VỚI VẤN ĐỀ CẢI TIẾN DÂN SINH tôi sẽ để cho dân chúng tha hồ buôn bán chợ đen để cạnh tranh cho tiến kịp người các nước đã trở nên quá giàu nhờ mưu mô như Mỹ Pháp Anh...

10/ ĐỐI VỚI VẤN ĐỀ XÂY DỰNG DÂN CHỦ tôi sẽ vận động hủy bỏ khoản 7 điều mười trong kỳ bầu cử 1975, ngoài ra sẽ còn nói rộng các điều khoản để cho mọi công dân hề biết đi là đều có quyền đi bầu và hề biết làm giấy hoãn dịch giả, biết ăn cắp tượng Chăm, biết xuất ngoại buôn lậu đều có quyền ứng cử.

Nhưng nếu thiếu các điều kiện trên thì sẽ không được phép ứng cử, bởi nếu Tổng Thống của chúng ta là người chọn chất thật thà thì dân ta sẽ bị ngoại bang cười cồ mãi.

11/ ĐỐI VỚI CỘNG SẢN nếu họ buông súng trở về, họ sẽ được hưởng tất cả các quyền tự do kể trên như các công dân khác. Trái lại nếu họ muốn ở trong rừng thì cứ để họ ở mãi cho thành khỉ luôn.

12/ ĐỐI VỚI TOÀN DÂN NÓI CHUNG, đường lối của tôi là bảo đảm cho họ một đời sống hoàn toàn tự do, sung túc và tiến bộ mãi mãi.

Tôi cam đoan sẽ thực hiện, và thực hiện được tất cả các điều kể trên trong nhiệm kỳ của tôi. Tôi không hứa ầu như ông Đạo Dừa là nếu không thực hiện được thì ra pháp trường cát, hoặc thực hiện được sớm thì nhường ngôi. Hứa như vậy là hứa ầu là vi hiến, là phản dân chủ, vi Hiến pháp và Luật bầu cử không hề dự liệu các điều ấy. Trai lại, nếu sau khi được hưởng đủ thứ sướng mà đồng bào muốn hy sinh thêm tôi sẽ sẵn sàng sửa Hiến pháp để làm TT đời đời — tôi nói là đời đời chứ không phải là suốt đời. Nghĩa là nếu tôi chết thì con tôi sẽ tiếp tục làm T. thống như ông Tường Kinh Quốc sẽ làm Tổng thống khi ông Tường giới Thạch chết, như vậy lời hứa «bảo đảm tự do, hạnh phúc, tiến bộ cho đồng bào» mới chắc an chằm phần chằm.

Tôi nói là chỉ khi nào đồng bào yêu cầu hy sinh thêm thì tôi, mới sửa Hiến Pháp chứ không phải chơi trò bịp yêu cầu lập kiến nghị này nọ để sửa Hiến pháp đâu, bà con đừng sợ.

Và để chứng tỏ tinh thần tôn trọng tự do thật sự của tôi, tôi hứa sẽ sửa đổi tất cả đường lối kể trên nếu đồng bào tỏ ra không thích. Vậy đồng bào không ưa điểm nào xin cho ý kiến ngay từ bây giờ để tôi kịp thời thay đổi cho thích hợp.

LIÊN DANH CỦA TÔI GỒM CÓ:

Ứng cử viên Tổng thống: Thọ Chiêu

Ứng cử viên Phó T.T: T.T Thích Tự Do

Danh hiệu: Tự do, Hạnh phúc, Tiến bộ

Dấu hiệu: Hình gì cũng được.

Hẹn tái ngộ ông Kha Trần Ác và đồng bào trong thời gian vận động tranh cử sắp đến.

Ký tên
THỌ CHIẾU

Địa chỉ: Thọ Chiêu Hộp thư số 13 Saigon

MẸ MÌN ! BẮT CỐC TRẺ NÍT !

VƯƠNG HỮU BỘT

Trong vòng ba tuần lễ, có 46 người bị tình nghi bắt cóc trẻ nít. Trong 46 người bị tình nghi Mẹ Mìn đó, có 39 người là Mẹ Mìn Cái và 7 người là Mẹ Mìn Đực. ngoài ra có 2 vụ hành hung tập thể đến nỗi nạn nhân gần tử thương, một vụ rượt đánh không gây thương tích đến mức báo chí phải chú ý tới.

Đi đàn cũng thấy người ta nói chuyện Mẹ Mìn bắt cóc trẻ nít. Báo chí ngày nào cũng loan tin, đăng hình, lên tiếng báo động. Lẽ ra báo bị tịch thu, trong đó có nhiều tờ đã bị tóm vì lý do loan tin giật gân về bắt cóc. Ông Đồ trưởng đồn tại VC. Dân chúng loan tin đồn về người Miền bắt con nít để bà đẻ xây cầu. Những nhà bình luận chánh trị lấy quần cả phê làm diễn đàn cũng lên tiếng. Họ liên kết vụ bắt cóc con nít với cuộc rút quân Snoul, với cuộc bầu cử Hạ Nghị Viện và Tổng Thống, với ngày kỷ niệm Quân Lực năm chính quyền, với cuộc chuẩn bị tranh cử Tổng Thống v.v...

Các nhà nghiên cứu về tâm lý xã hội, về động thái của đám đông có thể mô tả hiện tượng Mẹ Mìn đầu tháng 6 vừa qua như 1 trường hợp điển hình về cái gọi là «Truyền Nhiễm Kích Động Tâm Lý».

Trong bài này nhà báo xin nêu vài nhận xét về hiện tượng trên.

Môi trường truyền nhiễm

Sự truyền nhiễm tâm lý xảy ra quá nhanh chóng. Trong vòng một tuần lễ thứ hai của tháng 6 chuyện Mẹ Mìn đã được lan truyền khắp ba triệu người dân ở đô thành SG.

Khi bệnh dịch tả truyền nhiễm nhanh quá, khi người ta phải tìm hiểu hệ thống phân phối nước, thực phẩm, hệ thống vệ sinh công cộng xem có khuyết điểm gì.

Ở đây là sự truyền nhiễm các tin đồn, và ta có thể tìm thấy những bệnh trạng của hệ thống tâm lý công cộng trong dân cư Saigon. Môi trường tâm lý đó có những triệu chứng bệnh hoạn khiến cho vi trùng dễ truyền nhiễm và truyền nhiễm rất nhanh.

Đặc điểm của môi trường tâm lý trước hết là trạng thái bất an của dân chúng. Dân chúng cảm thấy nỗi bất an đe dọa đời sống của họ một cách thường xuyên, và bao trùm lên cuộc sống của họ một nỗi lo sợ mơ hồ.

Tâm lý bất an đó có hai nguyên nhân chính. Một là do chính nếp sống của đô thị đông đúc và vô

tổ chức. Hai là do đời sống trong thời chiến tranh và nền chính trị chưa ổn định vì tình trạng chiến tranh đó.

Đời sống đô thị Saigon vô trật tự và đe dọa an ninh cá nhân của dân chúng, điều đó ai cũng thấy. Một hệ thống lưu thông ngột ngạt đã là một mối đe dọa. Số tài sản lưu thông lớn lao luôn luôn đe dọa chúng ta có thể trở thành nạn nhân của một ông tài xế bất cẩn nào đó. Tác phong của những tài xế quân nhân, và quân nhân ngoại quốc làm gia tăng nỗi lo sợ. Nạn trộm cướp và du đảng, nhất là những đào binh và bất phục tùng, được hô hoán om sòm trên đài truyền hình và đài phát thanh, trên các biển ngữ căng khắp thành phố, tạo thêm một tâm lý lo sợ hoảng hốt.

Người dân sống trong cuộc chiến hơn 20 năm, đã có cảm tưởng bất an, đời sống không lúc nào không bị đe dọa, tương lai không có chỉ bảo đảm. Cuộc sống chung đụng ở đô thị tạo nên những đám đông cô đơn, như nhà xã hội học Riesman đã mô tả trong The Lonely Crowd của xã hội Mỹ, cũng là hiện tượng chung cho các đô thị dân cư tràn ngập. Trong tình

cảnh cô đơn của con người chìm trong đám đông vô danh của đô thị, người ta càng dễ cảm thấy bất an và bị đe dọa.

Đó chính là một môi trường thuận tiện cho những tin đồn, khi các tin đó phù hợp với nỗi lo sợ hoảng hốt thường xuyên của dân chúng.

Tại sao lại mẹ mìn ?

Điều chúng ta phải chú ý là những tội ác khác vẫn xảy ra thường xuyên ở đô thành đã không gây nên một vụ truyền nhiễm kích động tâm lý, mà vụ mẹ mìn đã gây nên.

Những tội ác khác như du đảng ngoài đường cướp giật, như nạn cướp ngày xông vào nhà kẻ sùng vào gia chủ đòi tiền, như nạn sùng tự vệ bán bừa bãi, như nạn bề hội đồng, cũng toàn là những mối đe dọa không khiếp đối với đời sống hàng ngày của chúng ta... Tại sao không có một cơn kích động hoảng hốt của tâm lý quần chúng về những tai ách trên ?

Ta có thể nhận thấy hiện tượng mẹ mìn có vài đặc điểm mà các tội ác khác như cướp bóc, hiếp dâm không có. Một đặc điểm là tội ác của Mẹ Mìn đã nhắm vào trẻ con. Người ta dễ kinh hoàng hơn vì nạn nhân ở đây là trẻ con. Các vụ cướp của giết người, hiếp dâm lập thể không gây kinh hoàng như vậy. Chính tình cách ngây thơ vô tội và không đủ sức tự vệ của các nạn nhân đã làm cho nỗi kinh hoàng gia tăng.

Một đặc điểm khác là tính chất bí mật của hình ảnh người Mẹ, khi các bà gọi là Mẹ đó lại đi phạm tội đối với con nít. Trong 46 người bị bắt tình nghi chỉ có 7 người đàn ông, mà cuối cùng được thả ra hết. Trong tiềm thức cộng đồng của nhân loại, người đàn bà thường bị gán cho như một nguồn gốc của cái xấu (như các nhà tiên tri Do Thái đã gán tội ăn trái cấm cho bà Eve). Hình ảnh người Mẹ ẩn thật con đã ăn sâu trong tiềm thức chúng ta từ thời hoang đường tiền sử. Chính vì vậy mà chuyện Mẹ Mìn bắt cóc con nít đã tạo nên xúc động tâm lý mạnh nhất. Không như các vụ sát nhân, hiếp dâm, là những tội ác giữa người lớn với nhau.

Đặc điểm thứ ba là tính chất thần bí mà người ta gán cho hiện tượng Mẹ Mìn vừa qua. Người ta nói đến bữa ngải của người Miền, nói đến những Mẹ Mìn bị bắt bị đánh như tử mà không lộ ra có cảm giác đau đớn (?) Một tin đồn lại cho rằng chính các người Miền ở bên kia biên giới đã chủ mưu bắt cóc 300 con nít để ném xuống sông tế hà bá, tế xong 300 mạng mới xây được cây cầu qua sông. Tính cách thần bí đó, phù hợp với tình trạng mê tín dị đoan đang gia tăng trong dân chúng thời chiến, làm cho vụ Mẹ Mìn trở nên đầy kích động. Và lại người Việt Nam xưa nay vẫn nhìn người Miền, nhất là vùng biên giới, Thất Sơn huyền bí, như những người có nhiều thứ bùa ngải và ma lực kỳ bí.

Cuối cùng, chuyện Mẹ Mìn bắt cóc con nít này lại được tung ra vào lúc tâm lý dân chúng đang xao động nhất. Những hiện tượng xã hội khác như tình trạng kinh tế, tình hình quân sự, nhất là mối đe dọa nhà cầm quyền vô tình tạo ra khi loan tin khám phá các vụ phá hoại của cộng sản trước ngày Quân lực tinh hình xã hội trước cuộc tranh cử, và cuối cùng là tình trạng báo chí khan hiếm đề tài giật gân sau khi bị cấm đoán tung cái tin tức giật gân và chánh trị... những hiện tượng đó cũng sửa soạn môi trường thuận lợi cho vụ mẹ mìn nổ lớn.

Tin đồn và báo chí

Hiện tượng truyền nhiễm, kích động tâm lý nào cũng đi đôi với các tin đồn. Một định luật về sự loan truyền của tin đồn là các tin đồn đó bao giờ cũng biến minh và giải thích cho một trạng thái tâm lý có sẵn, gồm những mối lo sợ, những nhu cầu khao khát, những quyền lợi và niềm tin của người dân.

Môi trường tung tin đồn có vang dội mạnh mẽ nhất là chợ búa. Đó là nơi mà người ta đến rồi lại đi, qua lại, trao đổi tin đồn và có sẵn các «xương ngôn viên» ngồi ở đó để thu thập các tin đồn, gạn lọc các tin đồn và lưu giữ các tin đồn để truyền lại lần thứ nhì, thứ ba sau khi gạn lọc. Tất cả hệ thống truyền tin ở chợ búa này đều do phụ nữ làm chủ, và phụ nữ

là giống người dễ hoảng hốt xúc động và sống bằng tình cảm, bản năng nhiều hơn lý trí.

Trong vụ Mẹ Mìn vừa qua, quả nhiên những tin đồn đều được thâu và phát ra ở các trung tâm chợ búa. Các bà các cô đã hoạt động thông tin một cách hữu hiệu vì các tin tức về Mẹ Mìn đã phù hợp với trạng thái tâm lý bất an lo sợ thường xuyên của họ. Các tin tức về Mẹ Mìn bị đánh, bị giết, làm thỏa mãn phần nào tâm lý những phụ nữ mềm yếu ít khi có dịp bạo động, lại sống trong một hoàn cảnh xã hội tàn bạo của thời chiến. Mặt khác phụ nữ bao giờ cũng quan tâm đến sự bảo vệ của trẻ nít nhiều hơn.

Dù sao vụ Mẹ Mìn bắt cóc cũng xảy ra thật, ít nhất là vài ba trường hợp được cảnh sát kiểm chứng. Ngày 23-6 ông giám đốc Cảnh Sát đô thành đã trình diện bốn người đàn bà bị tình nghi là Mẹ Mìn.

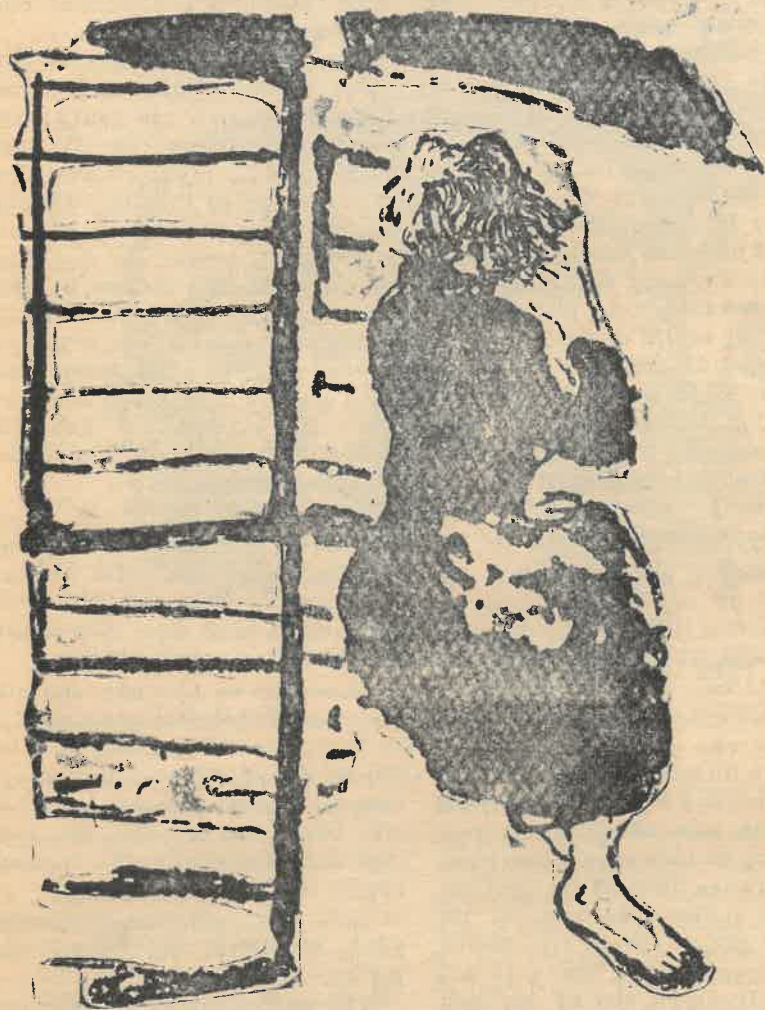
Nhưng các vụ bắt cóc con nít được loan truyền trong tin đồn đã có hình dạng khủng khiếp hơn là thực tế xảy ra. Người ta kinh hoàng lo sợ. Mỗi kinh hoàng đó có thể giảm bớt nếu có các tin tức xác thực đánh bật các tin đồn đi. Báo chí có thể đóng vai trò đó.

Khổn một nỗi, báo chí đã không đóng được vai trò đó, Có hai nguyên nhân.

Thứ nhất là báo chí đã lặp lại các tin đồn. Bên cạnh các bài điều tra xác thực mà phương tiện eo hẹp của các tòa báo không cho phép làm nhiều lắm, các tờ báo đã bắt buộc phải loan thâu các tin đồn để cho bài vở có vẻ phong phú không kém các đồng nghiệp đang cạnh tranh với mình. Tất nhiên các tòa soạn đứng đắn cũng ghi rõ «có tin đồn rằng» hoặc «nghe nói» «hình như». Nhưng khi đọc giả đọc báo đặc giả sẽ chú ý đến các sự kiện giật gân này lửa nhiều hơn là cái chữ «nghe nói, đồn rằng» Và đọc giả thường tin những gì đã in trên mặt báo đều là sự thật khi các sự kiện đó phù hợp với trạng thái tâm lý đang hoảng hốt của họ.

Nguyên nhân thứ hai khiến báo chí không đóng được vai trò điều chỉnh dư luận hốt hoảng, là vì sự chậm trễ của nhà cầm quyền. Ai

(Xem tiếp trang 54)

hồi ký

của HOÀNG HẢI THỦY

CON TÔI BI... ME MÌN VỒ

Câu chuyện tôi kể với các bạn đây hoàn toàn là sự thực: đưa con trai đầu lòng của vợ chồng tôi, năm đó mới lên hai tuổi, đã bị mẹ mìn vồ đi. Nhưng rất may, hồng phúc nhà tôi còn lớn, ông bà ông vải của tôi chắc linh thiêng nên không cho mẹ mìn mang nỗi con tôi đi xa, nên chỉ trong vòng 60 phút đồng hồ, tôi tìm lại được con trai tôi. Nếu không, giờ này, nếu đưa con trai đầu của tôi bị bắt đi mất tích, chính tôi, tôi cũng không thể biết đời tôi sẽ ra sao, tôi chỉ biết chắc một điều là tôi, vợ tôi, sẽ là cặp vợ chồng khổ sở nhất cõi đời này, và ngày hôm nay, tôi không thể nào bình tĩnh kể lại chuyện này.

Năm ấy là năm 1958, thối thoát đã 13 năm trôi qua vợ chồng tôi mới lấy nhau và sống trong một căn nhà hẻm 78 đường Mayer, tức đường Hiền Vương bây giờ. Nhà tôi ở trong xóm cách đường Mayer chừng hơn trăm thước. Năm 1948, thằng Hoài Nguyên, đứa con trai đầu lòng của vợ chồng mới lên hai tuổi.

Buổi sáng ấy, vào lúc 7 giờ, tôi vừa trở dậy và đi vào phòng tắm rửa mặt. Vợ tôi vừa sinh đứa

con gái thứ hai được chừng nửa tháng nên vẫn còn nằm một trong giường. Thằng Nguyên dậy sớm chạy lon ton sau chân tôi. Cu cậu mới nói được vài tiếng bố về, má... nước v.v... và vẫn còn mặc quần hồng dẹt, miệng còn ngậm một cái ti cao su, một tay cầm một cái ti cao su nữa. Nó đã cai sữa nhưng nghiện ngậm ti cao su rất nặng. Thấy con lon ton chạy theo, tôi đưa cho nó một đồng bạc — 13 năm trước tiền Giao Chỉ còn có giá lắm, người Sê-goong còn có thể ăn sáng bằng 1 đồng bạc xoi — và bảo con:

— Ra cửa bảo chị Năm mua xoi con ăn...

Chị Năm là mari sên của nhà tôi. Lúc ấy ngay trước cửa nhà tôi đứng tùm tùm tới năm bảy em sên. Tôi nghĩ rằng trong số đó có Thị Năm sên nhà tôi.

Chừng 15 phút sau, khi tôi sắp lên xe Vespa đi làm thì Thị Năm nhà tôi trở về, tôi hỏi Thị:

— Em đâu?

Thị ngó ra:

— Em nào đâu?

— Em Nguyên chứ còp em nào nữa? Tao vừa đưa cho nó đồng bạc bảo nó ra cửa đưa cho mày mua xoi cho nó mà?

— Con đâu có biết? Con đâu có đứng ở cửa? Con mới qua nhà bà bác sĩ về mà? Con đâu có thấy em?

Như vậy có nghĩa là chỉ thoáng một cái thằng con trai của tôi đã biến đâu mất. Thị Năm chạy nhào lên quanh xóm tìm nhưng không thấy thằng nhỏ đâu cả. Mất ư? Vô lý. Mà nếu không mất thì thằng nhỏ chỉ quanh quẩn đâu đây thôi chứ? Nó làm sao có thể đi xa được?

Người quen trong xóm cũng túa ra đi tìm thằng nhỏ cho tôi nhưng vẫn tuyệt tích. Vợ tôi sợ quá hai chân mềm nhũn ra, ngồi đó một đồng, muốn đi tìm mà đi không được.

Lúc ấy bọn mari sên tôi thấy đứng ở cửa nhà tôi lúc này cũng đi đâu hết cả. Tai họa lớn như núi ập đến đời tôi. Lúc đó ước chừng thằng con tôi đã mất được 20 phút. Tôi nhảy lên xe Vespa chạy một vòng tìm con. Tôi chạy xe từ nhà tôi ra ngã tư Mayer — Hai Bà Trưng, vòng lên chợ Tân Định. Không thấy bóng dáng chị đàn bà nào bế thằng con tôi cả.

Năm 1958, Ty CS Quận Ba còn đặt ở đầu đường Mayer, góc Dakao, tức chỉ cách nhà tôi chừng năm trăm thước. Tôi chạy vào bót báo tin con tôi bị bắt. Nhưng dường như quý vị cảnh sát không ưa thường dân nói đến chuyện con nít bị bắt cóc, hoặc có nhiều người con đi lạc từng đến đó kêu toáng lên là con bị bắt cóc đề rồi sau đó ít giờ lại thấy anh con đứng khóc meo meo nhếch ở đâu đó gần nhà, nên thấy cảnh sát ngồi ở bàn trực hỏi lại tôi bằng một giọng không mấy thiện cảm:

— Ông nói rõ lại coi, con ông bị người ta bắt hay là nó đi lạc?

Tôi tất nhiên là bất mãn, cãi:

— Con tôi bị bắt, nó mới có hai tuổi nó đi đâu mà lạc?

— Được rồi, Ông chờ đây đến lượt ông khai.

Thầy cảnh sát bình tĩnh nói với tôi câu đó và chỉ cho tôi nhìn về phía ghít-sê khai báo. Lúc đó thầy còn sớm, chưa tới giờ làm việc nhưng tôi thấy đứng trước ghít-sê đã có cả chục người. Toàn là người đến bót cơ đèm trước bị mất trộm, đánh nhau v.v... Nếu tôi chờ ở đây ít lắm là phải một giờ nữa mới đến lượt tôi khai.

Ruột nóng như lửa, làm sao tôi có thể chờ được một tiếng đồng hồ? Từ trong bót tôi vọt trở ra, lên Vespa chạy về nhà, lòng hy vọng khi về tới nhà đã thấy anh con tôi ngồi gọn thon lỏn trong lòng mẹ nó. Nhưng tôi thất vọng, con tôi vẫn mất.

Tôi bỏ xe Vespa lại nhà để chạy bộ. Tôi chạy vào các đường hẻm, các xóm quanh đó hồi xem con tôi có đi lạc vào đó không. Khi chạy trở lại con đường trước đó mười phút tôi đã đi Vespa qua, tới gần ngã tư Mayer — Hai Bà Trưng, tôi gặp một bà cụ xách giỏ đi chợ Tân Định về tới đó, tôi chặn bà cụ lại để hỏi:

— Cụ có thấy thằng nhỏ nào độ hai tuổi, nó cao chừng này, đứng khóc ở đầu quanh đây không?

Tôi hỏi vu vơ vậy mà lại trúng, bà cụ nhanh nhẹn bảo tôi:

— Ấy có một thằng bé con trai đang đứng khóc ở chợ Tân Định... Thầy chạy lẹ ra đó coi có phải là con thầy không?

Linh tính báo cho tôi thằng bé con trai bà cụ nói là đang đứng khóc ở chợ Tân Định đó là con tôi. Không kịp cả cảm ơn bà cụ, tôi chạy thục mạng, chạy vất giò lên cổ về chợ Tân Định. Lúc đó tôi đã tin chắc thằng bé đó là con tôi, tôi chỉ muốn chạy thật nhanh tới chợ sớm được phút nào cho con tôi đỡ sợ phút đó.

Bao nhiêu năm ăn chơi sa đọa không vận động làm cho tôi một lử thở không ra hơi khi tôi đến chợ Tân Định. Mấy bà bán hàng ở bên ngoài chợ bảo tôi:

— Hình như có một người đàn bà bế thằng nhỏ tới đây đứng chờ xe buýt. Thấy thằng nhỏ khóc quá, quanh đi quanh lại khi xe buýt đến thấy mất người đàn bà ấy, chỉ còn thằng nhỏ đứng khóc ở đây...

— Nhưng thằng nhỏ đó đâu?

— Ông cảnh sát gác chợ chở nó lên xích lô đạp đưa nó về bót cảnh sát quận Ba rồi. Ông đến ngay bót coi...

Tôi ới tắc xi bảo chạy tới bót quận Ba. Khi tôi chạy vào bót, thầy cảnh sát tiếp tôi hỏi nầy nhận ngay ra tôi:

— Con ông đi lạc mà ông bảo con ông bị bắt cóc... Cảnh sát vừa đem nó về đây nè...

Tôi chẳng còn lòng dạ nào cãi lý với ông ta. Nhưng tôi nhìn quanh vẫn không thấy bóng thằng con của tôi đâu hết. Thì ra sợ đề thằng nhỏ đứng lén phéng đầu đẩy lỗ nó lại biến mất thì phiền nên người ta đã cho con tôi vào nơi giam giữ người gọi là «đề pỏ». Thầy cảnh sát giữ nhà giam cầm xâu chìa khóa dẫn tôi đi xuống «đề pỏ», thầy mở cánh cửa sắt và gọi lớn vào trong:

— Chị nào bằng dùm thằng nhỏ lúc nầy làm ơn đưa nó ra đây. Có bố nó tới nhận nè...

Chị đàn bà chừng ba mươi tuổi áo bà ta, tóc búi, trông mặt có vẻ hiền lành, không biết giữ vì tội gì, bằng thằng bé đưa ra cho tôi. Tôi bằng con đồng tuốt ra khỏi bót, vào taxi hãy còn chờ bên ngoài bảo chạy về nhà. Đến lúc đó tôi mới nhìn rõ mặt con tôi. Thấy bé khóc đến đỏ hồng cả hai má nước mũi sộc sộc, tay nó vẫn còn cầm đồng bạc tôi cho, một cái ti cao su thêm hai cái bánh bít-quy. Bánh này do mẹ đầu bà vồ nó đi mua cho nó nhưng con tôi không chịu ăn.

Tôi bảo con:

— Con ăn bánh đi.

Đến lúc đó nó mới đưa bánh lên miệng, ăn ngon lành,

Không cần phải xử dụng đến trí óc để phán đoán tôi cũng biết rõ về vụ này như sau : đám mari sến lúc đó đứng tụ tập trước cửa nhà tôi đó không có thị Năm, mari nhà tôi. Con tôi ra cửa đứng đó rồi lững thững đi theo chân đám mari đó ra đường lớn. Ra tới đường lớn bọn mari chia tay nhau mỗi chị đi một ngã, con tôi lơ ngơ đứng đó và bị một mụ đàn bà nào đó đi ngang trông thấy xinh xắn ầm đi. Nhưng con tôi khóc quá, mụ mẹ mìn tài tử nọ đã bế được con tôi từ đó ra tới chợ Tân Định xa tôi hơn cây số, phải bỏ thẳng nhỏ lại để lên xe buýt đi xuống Phú Nhuận một mình. Có thể là Thị không có tiền nên không đi taxi hay xích lô máy, cũng có thể là Thị có tiền nhưng sợ lộ không dám đi taxi. Nếu Thị đi taxi hay xích lô, máy, thoảng cái đã vào đến Chợ Lớn, Bà Chiểu, còn khuya tôi mới tìm lại được con tôi nếu vạy nhất tôi có tìm được.

Tôi bỗng được con về tới nhà vào lúc 8 giờ sáng. Vị chị tôi bị mất nó trong vòng 1 tiếng đồng hồ. Trong khoảng thời gian một tiếng đó tôi bàng hoàng như đang sống trong cơn ác mộng, tôi mới chỉ thấy sợ chứ chưa thấy đau khổ. Tôi như người sống trong vùng lửa đỏ. Và khi đã bình tĩnh lại được tôi mới phát giác được rằng người ta thường nói đến hỏa ngục đầy lửa đỏ, đến chín tầng địa ngục với những hình phạt ghê rợn như ngồi bàn chông bị nấu trong vạc dầu v.v. Tôi vẫn cho đó là chuyện mê tin nhưng sau lần mất hụt đứa con trai đầu lòng tôi phát giác được rằng chuyện con người ta bị đầy ải trong chín tầng địa ngục bị hành hạ thể xác và linh hồn rùng rợn là chuyện có thật, nhưng nó mơ hồ, nó trừu tượng chứ không thực tế và rõ ràng như thế. Và hỏa ngục có ngay ở đời sống này con người không phải chỉ khi chết đi mới thấy hỏa ngục. Nếu con tôi bị bắt đi mất thật tức là vợ chồng tôi phải sống trong hỏa ngục, chúng tôi bị ngồi bàn chông bị nấu trong vạc dầu sôi ngay trong kiếp này.

Từ đó tôi cảm thông nỗi đau đớn của những người có con bị bắt cóc, tôi cảm thù bọn mẹ mìn chuyện bắt cóc con nít chọc mù mắt cho đi ăn mày khi bị bắt ra tòa chỉ bị phạt có năm, sáu tháng tù ở. Với tội bắt cóc con nít, phạt năm bảy tháng, một năm tù là quá nhẹ. Phải có đạo luật xử tử bọn bắt cóc con nít như ở bên Mỹ. Tôi hỏi một vài ông bạn thăm phán về chuyện tại sao tòa lại xử phạt bọn

bắt cóc con nít như thế và được biết luật của về tội bắt cóc trẻ con vẫn còn là luật của Tây, luật Tây cũ rích từ thế kỷ trước chỉ quy định có thể là tối đa.

Năm 1964 hay 65 gì đó có một vụ bắt cóc con xảy ra ở Saigon làm xôn xao dư luận một thời. Đó là vụ con trai của anh Nguyễn ngọc Linh, trưởng Anh Văn, chủ nhà in, chủ báo Cựu tổng giám đốc Việt tấn xã. Bộ Trưởng Thông Tin bị bắt cóc đòi tiền chuộc. Tôi có quen quá thân với anh chị Nguyễn Ngọc Linh và tôi đã từng bị ném mui kính hoàng hơn Hít Cốc của người có con bị bắt cóc nên không lấy làm lạ khi gặp lại anh Linh— sau đó con trai của anh được bọn bắt cóc trả lời không biết để đòi những điều kiện gì tôi thấy mái tóc của anh bỗng nhiên có nhiều sợi bạc.

Từ đó mỗi lần có dịp, tôi vẫn viết những bài đăng báo kêu gọi những dân biểu hãy cấp tốc làm ngay đạo luật xử tử hình bọn bắt cóc con nít. Nhưng tôi không thấy 1 dân biểu nào đáp ứng lời kêu gọi của tôi. Tôi vẫn nghĩ nước ta cần bỏ ngay đạo luật cũ của Tây để lại để thay thế ngay vào đó một đạo luật mới đặt tội bắt cóc con nít vào hàng đại tội. Phải xử tử bọn bắt cóc con nít như luật Mỹ vậy.

Vụ bắt cóc làm sôi nổi dư luận dân chúng tôi coi HK và đưa đến việc ban hành đạo luật đưa bọn bắt cóc con nít lên ghế điện là vụ con trai của Charles Lindberg bị bắt cóc và bị giết mặc dầu chồng ông này có nộp tiền chuộc đúng như lời hứa. Bắt cóc đòi Nổi đến Charles Lindberg, rất có thể có nhiều người VN biết tiếng : Charles Lindberg chính là chàng phi công thứ nhất đã lái phi cơ bay qua Đại Tây Dương cách nay chừng nửa thế kỷ. Thời đó ngành phi cơ mới được phát minh. Sau khi thành công một mình lái phi cơ một máy bay vượt được biển từ Hoa Kỳ sang Âu Châu, Charles Lindberg được hoan hô hơn cả những phi hành gia đi chân lên được Mặt Trăng bây giờ. Charles Lindberg trở thành người hùng của HK và chàng lấy được vợ đẹp vừa giàu.

Cuộc đời cặp vợ chồng đẹp đôi này đang hoàn toàn hạnh phúc thì tai họa xảy đến : đứa con trai 6 tuổi duy nhất của cặp vợ chồng này bị bắt cóc đòi tiền chuộc. Vợ chồng Lindberg nộp đủ tiền nhưng vẫn không được nhìn thấy mặt con. Sáu tháng sau nhân viên FBI mới tìm được chỗ bọn gian chôn tử thi chú bé xấu số, khi đào lên xác chú nhỏ đã rửa nát. Toàn thể nhân dân HK xúc động vì vụ này và quốc hội HK phải lập tức ban hành ngay đạo luật đưa bọn bắt cóc con nít lên ghế điện.

Tôi tự hứa sẽ còn kêu gào mãi cho đến bao giờ nước ta có đạo luật mới xử tử bọn bắt cóc con nít tôi mới hài lòng. Bọn bắt cóc con nít không còn « người », chúng không phải là « người » như chúng ta phải giết chúng như giết những con rắn độc.

tháng 6-78
HOÀNG HẢI THIỀU

ĐỜI LÂM CẨM

□ LANG BANG sưu tầm □

MUỐN ĐÀN BÀ CON GÁI MÊ ?

(Reuter) Khi đàn ông vén tay áo sơ mi thì cử chỉ đó có sức quyến rũ đặc biệt đối với đàn bà cũng như áo hở ngực của đàn bà có sức quyến rũ đặc biệt đối với đàn ông.

Ít ra, đây là sự quả quyết trong một phúc trình mà công ty sản xuất sơ mi Anh Wenslow Shirts công bố.

Phúc trình quả quyết cách mặc áo sơ mi đàn ông rất gợi ý đối với một đàn bà hiểu biết đàn ông.

Tay áo sơ mi vén tận cùi chỏ chắc chắn có sức quyến rũ tình dục và khi bấp tay để lộ thì sức quyến rũ đó tăng gấp bội.

Một đại diện công ty kể trên quả quyết trong những năm vừa qua, sơ mi đàn ông trở thành biểu tượng tình dục. Hiện nay sơ mi bó sát và mỏng quyến rũ nhất.

CHIẾN THUẬT SẼ THAY ĐỔI HẸN

Một bài của báo Observer đăng trang đầu đã nói đến một hệ thống canh phòng rất hoàn bị do một trung tâm huấn luyện quân đội Mỹ tại California đang hoàn thành.

Những người đã nghiên cứu hệ thống này tuyên bố là hệ thống sẽ thay đổi hẳn các chiến thuật. Hệ thống ấy dùng các máy móc để dò tìm địch quân, những tia Laser, những máy truyền hình có thể quay phim trong đêm tối và những máy điện toán để phối hợp tất cả những tin tức tài liệu. Những máy điện tử ở trên chiến trường có thể thu thập những tin tức và cho biết quân số của địch, hướng đi và tốc lực của họ, và dự đoán phối hợp của địch.

Hệ thống này đã được thử tại VN và kết quả mỹ mãn khi Mỹ dùng để phá vòng vây cho 1 sư đoàn Mỹ bị bao vây tại Khe Sanh, và sau đã dùng chung quanh căn cứ hòa lực Krook gần biên giới Campuchia.

BÉ MÀ ĐÃ BAY BƯỚM

Bradford-Anh Quốc. Một nữ bác sĩ chuyên về phụ khoa đã từ chối phá thai cho một thiếu nữ 12 tuổi và nói rằng nếu trẻ con hành động như những người trưởng thành chúng phải gánh chịu hậu quả.

Nữ bác sĩ cho biết chỉ thực hiện cuộc phá thai khi cô nghĩ rằng cuộc phá thai này không trái luật.

Được biết thiếu nữ trên thích chơi túc cầu trên khu đất cỏ ở nơi cô mang thai với một cậu bé 13 tuổi.

KỸ THUẬT KHIÊU DÂM

Tổng Thống Marcos cho biết cộng sản tại Phi Luật Tân hiện nay đang xử dụng ma túy và tình dục trong số các kỹ thuật chiến đấu khác mà ông cho còn nguy hiểm hơn những chiến thuật hồi những năm 1950.

Cộng sản đã dùng hai kỹ thuật nêu trên để phá hủy đời sống tinh thần của thanh niên Phi.

NGA LÊN CHÂN

Ba phi hành gia Nga Xô trên trạm không gian Salyut hồi sáng chủ nhật vừa qua đã phá được kỷ lục của Hoa Kỳ về thời gian thám hiểm không gian và tiếp tục bay để vượt qua kỷ lục mà các phi hành gia Soyuz 9 đã đạt được hồi năm ngoái.

Tính đến 13 30 sáng Chủ Nhật, ba phi hành gia của chiếc Salyut đã ở trên không gian được 13 ngày 18 giờ 35 phút tương đương với thời gian bay của chiếc Gemini 7 hồi 1965. Phi thuyền Gemini 7 đã giữ được kỷ lục đến tháng sáu năm ngoái.

Khi 2 phi hành gia Nga đã ở trên không gian gần 18 ngày với chiếc Soyuz 9.

THÊM MỘT HÀNH TINH NỮA

Khoa học gia Henry Courten tuyên bố với các phái đoàn tham dự hội nghị không gian quốc tế rằng ông tin chắc là có một hành tinh thứ 10 trong thái dương hệ. Hành tinh này còn nằm ở một quỹ đạo gần mặt trời hơn cả Hỏa Tinh.

ĐÔNG KINH RUNG RINH

Một trận động đất có tầm độ trung bình đã làm rung chuyển Đông Kinh và các vùng phụ cận hôm thứ hai vừa qua. Tuy nhiên không có ai bị thương tích hoặc tổn thất nào được ghi nhận.

CÁC CÔ ĐỪNG LO

Melbourne. Bệnh bạch huyết và vài hình thức của bệnh ung thư có thể sẽ được ngăn chặn hoặc chữa khỏi trong 10 năm tới.

Bốn chuyên viên nghiên cứu ung thư tuyên bố như vậy trong một phiên họp y tế tại Melbourne.

ĐƯỜNG HẦM DƯỚI BIỂN

Anh và Pháp loan báo chương trình thực hiện các công ty hỗn hợp để cứu xét việc mở một đường hầm dưới eo biển Anh trong thập niên 1970.

Việc nghiên cứu cuối cùng đã khởi sự và một quyết định sẽ đưa ra trước cuối năm 1973 xem có thực hiện được dự án không, từng là ước vọng của người Âu Châu.

Chunnel, tên lóng được đặt cho con đường dưới đất nối liền nước Anh với đại lục Âu Châu, sẽ được xử dụng trước cuối năm 1978 nếu dự án được thực hiện ngay.

CẦN MUA LẠI GIÁ CAO

- Bộ CHU DỊCH ĐẠI TOÀN của Ngô Tất Tố
- Cuốn VƯƠNG DƯƠNG MINH của Phan văn Hùm, Tân Việt xb.
- Cuốn CẦU ĐỐI của Ng. văn Ngọc, Vĩnh Hưng Long xb 1931.

Xin hỏi Uyên Thao tại tòa soạn ĐỜI

Viết về cuộc bầu cử Tổng Thống Việt Nam tháng 10

LÝ ĐẠI NGUYÊN

Cuộc bầu cử Tổng thống VN vào tháng 10-71, hiện đang là đề tài bình luận của khắp thế giới. Thật ra nếu chỉ việc bầu cử không thôi của một quốc gia thì vấn đề không quá quan trọng như thế. Cuộc bầu cử Tổng thống tại VN không thuần túy chỉ về vấn đề nội bộ VN, mà nó còn quan hệ đến cục diện thế giới nữa.

Cuộc chiến tranh dai dẳng VN hiện nay đều có sự can dự hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp của các đại cường. Hay nói đúng ra đây là một cuộc chiến tranh thế giới thu hẹp, nó có ảnh hưởng gây chuyển tới tình hình chung của cả nhân loại.

Đề tổ chức hòa bình của mình, Hoa kỳ cần phải sớm giải kết chiến tranh VN, mà họ là nước trực tiếp can dự vào. Đề tổ chức hòa bình của mình với Mỹ, nước Nga cũng đành phải giúp Mỹ sớm rút ra khỏi chiến trường VN. Để chứng minh rằng mình sẵn sàng muốn sống chung Hòa bình với thế giới, Trung Cộng cũng muốn chiến tranh VN chấm dứt.

Tức là hòa bình VN đã hội đủ điều kiện quốc tế để kết thúc. Vấn đề còn lại chỉ là làm sao cho các phe phái được buông súng một cách êm đẹp mà không bên nào cảm thấy tự mất mặt. Nếu có sự nhượng bộ của một bên nào đó thì cũng chỉ là sự nhượng bộ ngầm, còn trên thực tế thì những danh nghĩa mà của các phe theo đuổi hầu như đều đạt được cả để dễ bề tuyên truyền giải thích.

Về phía Nam VN, thì chế độ tự do hoàn toàn được tôn trọng, có nghĩa là CS không thể công khai xích hóa được miền Nam, Chính vì điểm này mà phe bên kia đã không bao giờ dám đòi phải hủy bỏ Hiến pháp dù hiến pháp đó rõ rệt đặt căn bản là chống cộng mà họ chỉ đòi hỏi phải thay thế những người lãnh đạo đương nhiệm.

Điều đó có nghĩa là họ muốn đồng hóa mục tiêu của mặt trận CS tại miền Nam với đối tượng của dân chúng là chống chánh quyền, trong khi đó phía bên này đã cố đi xa hơn, là kêu gọi bên kia buông súng để tham dự một cuộc tổng tuyển cử tự do tại NVN, để không những chỉ lựa người lãnh đạo chính quyền mà còn có thể quyết định cả chế độ nữa.

Thế mà họ vẫn không chấp thuận, hay khác họ không dám chấp thuận, vì họ biết năng lực của họ chỉ có thể phát triển được là nhờ tranh đấu bạo động, còn một khi phải công khai tranh đấu hợp pháp và dân chủ thì họ không còn cách cưỡng bức và lôi cuốn được dân chúng nữa.

Vậy ý đồ chính của họ tại miền Nam này là gì? Họ chỉ muốn miền Nam ở mãi trong tình trạng thất bại yếu kém, và có một chính quyền không chống Cộng, để họ nuôi, dưỡng lực lượng trong thế «cách mạng», rồi chờ cơ hội chót, tức là hội đủ điều kiện quốc tế, họ mới tiến tới việc lật đổ chế độ tại Nam VN để thiết lập chế độ CS.

Đến đây thì chúng ta không ngạc nhiên, khi mặt trận CS đòi phải có chính quyền liên hiệp NVN, mà trong thực tế thì họ không mấy thích về giải pháp này, bằng thấy một chính quyền không dám chống Cộng tại NV. Để cho họ được tự do thao túng nông thôn VN. Thế nên đã nhiều lần CS đòi hỏi phải có chính quyền liên hiệp không có Cộng sản trong đó.

Và mới đây nhất, cả thủ tướng TC Chu Ân Lai lẫn thủ tướng BV Phạm văn Đồng đều ngỏ ý nếu Mỹ đề tướng Dương văn Minh lập chính quyền liên hiệp tại Nam Việt thì họ sẵn sàng trở lại trọng hiệp định Geneve 1954, có nghĩa là BV không can dự vào nội bộ của Nam VN nữa. Dù trước đây Tướng Dương v. Minh đã tuyên bố ông không có tư cách 1 chánh phủ Liên Hiệp có CS tại Nam VN.

Kiểm điểm ứng cử viên Tổng Thống tháng 10

Hiện nay hầu như rõ rệt có 3 người quyết định ra tranh ghế TT, người ngỏ ý đầu tiên là Tướng Nguyễn cao Kỳ, rồi đến Tướng DV Minh, và người chưa chánh thức tuyên bố (15-6) nhưng đã ráo riết vận động là Tướng Ng. văn Thiệu.

Tướng Kỳ là đương kim PTT, người tự nói ngời soi nước từ bốn năm qua, người mà trước đó hồi còn làm chủ tịch UBHTU đã có quyền, đã từng đưa đơn ứng cử TT 1971, nhưng cuối cùng đã bỏ cơ hội để trở thành TT, như chức đó cho tướng Thiệu.

Khác với thông lệ của các nước Dân Chủ khác, TT với PTT luôn luôn hỗ trợ cho nhau trong các cuộc bầu cử, ở tại VN PIT lại là người chống đối mãnh liệt với TT, sự chống đối đó được lộ ra qua những lời tuyên bố đầy hằn học và mỉa mai của cả hai bên.

Tướng Kỳ hầu như đã có hẳn một quan niệm dứt khoát là không ăn thì đập đổ, chính vì vậy mà cuộc bầu cử sắp tới nếu tướng Thiệu quyết tham dự thì sẽ có một không khí rất sôi nổi và căng thẳng qua những lời chỉ trích của đôi bên.

Những lời chỉ trích đó có lẽ không đáng gì lập trường căn bản của hai bên, mà chỉ là những lời chỉ trích tư cách cá nhân, vì hai tướng Thiệu-Kỳ hầu như đều chung một lập trường và chủ trương là chống cộng. Nếu có khác nhau là tướng Kỳ dám mạnh miệng tố Mỹ hơn là tướng Thiệu. Điều này khiến tướng Kỳ có thể chiếm được một số phiếu đáng kể của những người chống cộng đồng thời ghét Mỹ tại Nam VN.

Tướng Minh, được gọi là người hùng của Cách mạng 63; nguyên Quốc trưởng đã bị tướng Khánh chính lý. Ông từng bị bác đơn ứng cử Tổng Thống năm 1967, hiện ông đang được dư luận quốc nội quốc ngoại tung đẩy lên rất cao. Ông là một người hiền lành đến độ chậm chạp, khiến cho những người cộng tác thường phát bực lên với ông.

Nếu ở chế độ đại nghị, ông chỉ giữ ngôi vị Quốc trưởng trọng tài thì có lẽ hợp với ông hơn là ở chế độ Tổng Thống. Hiện nay ông quyết ra tranh cử Tổng Thống thì ông phải dùng tới một bộ đầu não thật vững. Chính vì điều đó mà nhiều người e ngại rằng ông sẽ bị bộ đầu não đó chèo lái đi xa hơn là bản tâm ông muốn.

Cho đến giây phút này thì ông Minh đang ở thế lợi hơn các ứng cử viên khác nhiều. Lợi thứ nhất là về cả mặt quốc tế lẫn quốc nội, ông được các phe phái, nhất là các phe làm chiến nhận như 1 người ít nguy hiểm cho họ. Lợi thứ hai là luật bầu cử Tổng Thống kỳ này đã ngầm không cho những liên danh đối lập với chính quyền có điều kiện xuất hiện nhiều. Hầu như người khác với đường lối «bỏn không» của tướng Thiệu chỉ có mình ông. Lợi thứ ba, là tướng Kỳ xuất hiện như một thử thách đối lập nội bộ với tướng Thiệu. Số phiếu của tướng Thiệu sẽ bị chia rất nhiều.

Tướng Thiệu, đương kim Tổng Thống, người có nhiều điều kiện thắng cử nhất hiện nay. Ông chỉ có thể bị thất cử trong trường hợp cuộc tuyển cử này được hiểu ngầm là một giải pháp kết thúc chiến tranh quân sự tại Nam Việt Nam. Nhưng dù vậy, dù ông có thắng cử thì số phiếu đạt được của ông cũng không thể vượt quá xa đối với các Liên danh khác.

HK và cuộc bầu cử tháng 10

Viết về bầu cử của VN mà phải nhắc tới Mỹ là cả một sự khó chịu nhưng thực tế phủ phàng là thế. Người Mỹ đã vào VN quá lâu rồi, chính tình VN không sao thoát khỏi sự chi phối không ít thì nhiều của người Mỹ. Chứng cứ cụ thể là đại sứ Mỹ

ông Bunker đã tiếp xúc với cả ba ứng cử viên TT để về Mỹ phúc trình tình hình bầu cử tại VN thì rõ.

Không phải đợi đến hành động trên của ông Đại sứ Mỹ, mà từ lâu, người Việt đều đã hiểu, cả ba ứng cử viên trên đều có liên hệ với Mỹ. Cho nên trên đại thể thì bất cứ người nào thắng cử vào tháng 10 người Mỹ cũng không đáng quan tâm,

Nếu phải lựa một trong ba ứng cử viên sau đây cũng chỉ là Mỹ muốn ứng dụng một giải pháp nào đó tại VN mà thôi.

Vì dụ, nếu người Mỹ tiếp tục con đường Việt hóa chiến tranh, không chịu để cho VN nhượng bộ Cộng sản một điều nào, dù điều đó chỉ có trên danh nghĩa về mặt tuyên truyền, thì họ sẽ nghiêng về đương kim Tổng thống đôi chút. Như vậy chiến tranh VN sẽ tiếp tục bước sang năm 72 để đi lần với tàn lụi v.v.,

Nếu người Mỹ nghiêng về giải pháp Dương văn Minh, có nghĩa là hòa dịu đôi chút về danh nghĩa với Cộng sản, như phe Cộng đã đánh tiếng thì đó cũng chỉ là để thử thách xem thiện chí của Cộng sản tới mức nào.

Thêm vào đó hoặc muốn rút ra khỏi VN để tạm thời đẩy các đề nghị cường quốc phải lo đối phó với Cộng sản qua giải pháp Dương văn Minh, tức là trên danh nghĩa Mỹ chấm dứt việc tham chiến của quân đội Mỹ tại VN, để chuyển sang một hình thức chiến tranh giữa người Việt với người Việt có sự hậu thuẫn của nhiều quốc gia liên hệ.

Hay là đã đến lúc phe bên kia muốn rút lui khỏi chiến tranh VN mà sự rút lui đó họ muốn không phải là sự thất trận, nên Mỹ phải sử dụng tới giải pháp Dương văn Minh, một giải pháp mà chính Tàu Cộng và BV đã công khai thừa nhận.

Tất cả những điều nêu trên đây chỉ là giả thuyết, nhưng điều khá rõ nếu cuộc bầu cử tháng 10 diễn ra đúng kỳ hẹn, không bị vướng vào vấn đề thời cuộc, hoặc các liên danh vừa nêu trên không có ai tự ý rút lui, thì cuộc bầu cử tháng 10 này cũng chỉ là một cuộc trắc nghiệm của Mỹ mà thôi.

Cuộc trắc nghiệm xem các khuynh hướng đích thật của dân chúng VN ra sao, từ đó người Mỹ nắm vững được tình hình VN hơn để có những quyết định quan trọng về chiến lược trong tương lai.

Điều tiếc rằng, hiện nay tướng Kỳ lại sấn vai trò chống Mỹ, nên việc chống đối đó mất vẻ hào hứng đi, nếu trong cuộc bầu cử tháng 10 này có thêm được một liên danh đích thật là Quốc gia với lập trường dân tộc dứt khoát, chủ trương hành chủ động cho Dân tộc thì cuộc trắc nghiệm này thật sự đầy đủ.

Nhưng đích thật người Mỹ không mấy lo ngại Cộng sản bằng người quốc gia chủ động, nên còn khuya những người lý tưởng do của Dân chúng VN mới xuất hiện nổi. Chính vì vậy mà cuộc kháng chiến của dân chúng VN còn dài và còn nhiều gay go cũng như hào hứng ở ngay mai.

**MÀN ĐẦU CỦA CUỘC
VẬN ĐỘNG TRANH CỬ
TỔNG THỐNG 1971**

**Giải pháp
hòa giải
của tướng
Big Minh**

UYÊN THAO

Người của giai đoạn

Sau cuộc đảo chánh 1-11-63, ông Dương văn Minh đã bước tới nấc thang cuối cùng của một chính khách cũng như của một binh gia vào năm 1964. Nhưng năm 1964 có lẽ cũng là năm mà ông Dương văn Minh phải ngậm đắng nuốt cay nhiều nhất. Cấp bậc Đại tướng và địa vị Quốc trưởng mà ông đạt được đã được dư luận đánh giá như những món quà an ủi dành cho một người còn chút uy danh, nhưng thực sự không có tác dụng nào đáng kể trong cuộc vận động tranh đấu chung của đất nước. Vì thế, khi ông lên đường nhận chức Đại sứ Lưu động, nhiều người đã nghĩ rằng sự nghiệp của ông sẽ đóng lại tại đó. Kể từ đó cho tới năm 1969, thỉnh thoảng một vài nguồn tin từ ngoại quốc gửi về cho biết cuộc sống của ông có vẻ rất xa rời với đời sống chính trị, mặc dầu cuối năm 1967, ông vẫn gửi hồ sơ về nước tham dự cuộc đua dành chức vị Tổng thống đầu tiên

của nền đệ nhị Cộng hòa. Theo các nguồn tin trên, hàng ngày ông Dương văn Minh hầu như chỉ dành trọn thời giờ cho các cuộc vui thể thao hoặc chơi đùa với con cháu, bạn bè. Nhiều lúc, qua những nguồn tin đã kể, người ta dường như thực sự cảm thấy ông Dương văn Minh chỉ còn là một người dân lo an phận thủ thường trong cuộc sống ly hương. Chính giữa lúc cảm tưởng trên của mọi người được củng cố thì ngôi sao Dương văn Minh lại chiếu sáng trở lại, dù ông vẫn không thay đổi nếp sinh hoạt. Tiếp đó chuyển trở về nước của ông được coi như 1 biến cố chính trị lớn hay ít nhất cũng được coi như một dấu hiệu báo trước một biến cố nào đó. Sự kiện chuyển biến đột ngột này đã đưa ông Dương văn Minh lên hàng một nhân vật quan trọng trên võ đài chính trị VN suốt từ năm 70 tới nay.

Dư luận đã hơn một lần cho rằng ông sẽ là người của giai đoạn

sắp tới và tên tuổi của ông đã được nhắc nhở mỗi ngày một thêm nhiều bởi khắp mọi giới, mọi nhân vật, ở cả trong lẫn ngoài nước, và do cả các nhân vật thuộc phe bên kia. Cho tới nay, mặc dù chưa có sự xác nhận chính thức về những hoạt động chánh trị của ông, nhưng người ta đã thấy là ông sẽ có một trong cuộc tranh cử Tổng thống vào tháng 10 tới. Trước đây, một vài người thân cận ông Dương văn Minh tiết lộ rằng ông sẽ không tranh cử, nếu dự luật bầu cử Tổng thống 1971 còn duy trì điều 10 khoản 7. Tuy nhiên, hiện nay, sau khi điều 10 khoản 7 được thông qua, mọi người vẫn thấy là ông Dương văn Minh sẽ tham dự cuộc đua. Để chuẩn bị cho hoạt động này, ông Dương văn Minh đã tiếp xúc với đại sứ Mỹ Bunker và ngày 17.6 vừa qua, đã mở một cuộc tiếp tân lớn để lên tiếng minh định lập trường của ông về vấn đề vấn đề hòa bình tại Việt Nam.

Ông Dương văn Minh đã trở

thành 1 nhân vật quan trọng của Việt Nam trong giai đoạn hiện nay nhờ vấn đề vấn đề hòa bình. Cuộc hội đàm cũ của tại Ba Lê đã khiến dư luận nhiều lần nhắc nhở về sự xuất hiện trở lại trên chính trường miền Nam của ông Dương văn Minh như một lối thoát chung cho tất cả các phe phái.

Dư luận nhận định rằng ông Dương văn Minh, dù sao vẫn là một tướng lĩnh còn đầy đủ uy tín đối với khối quân nhân tại miền Nam. Đồng thời, ông lại là người chủ trương một đường lối chính trị tương đối được các lực lượng đối lập tại miền Nam chấp nhận. Với CS, ông cũng được nhìn như một nhân vật có thể chơi được, vì ông không chủ trương «chống Cộng đến cùng». Hơn nữa, một người em của ông là Dương văn Nhật hiện là một tướng lĩnh trong quân đội CS. Dư luận cho rằng với những điều kiện đó, tiếng nói của ông về vấn đề vấn đề hòa bình là những tiếng nói quan trọng. Cho nên không phải chỉ có báo giới chờ đợi ông Dương văn Minh lên tiếng mà nhiều giới khác cũng chờ đợi một cách nóng nảy từ hai năm nay.

Giải pháp hòa giải

Trong bài diễn văn dài gần 30 phút, ông Dương văn Minh đã nói thật nhiều về vấn đề Hòa Bình.

Trước hết ông Dương văn Minh xác định rằng ông không bao giờ là một con cờ, nếu có một ván cờ hòa bình quốc tế. Cũng theo ông, nếu có một ván cờ hòa bình quốc tế thì kẻ thua thiệt đầu tiên chính là dân tộc VN. Cho nên, ông đã nhấn mạnh «vấn đề VN phải do người VN giải quyết và giải quyết với nhau». Trên căn bản nhận thức này, ông cho biết sẽ cố gắng tích cực góp phần vào việc văn hóa hòa bình với thế đứng «về phía này, bên cạnh các chiến hữu quốc gia». Chứ không phải với thế đứng ở giữa các phe lâm chiến.

Sau đó, ông đã nêu ra một số lý lẽ để giải đáp một câu hỏi do chính ông nêu ra: «Tại sao phải sớm tái lập hòa bình?»

Theo ông, phải sớm tái lập hòa bình vì như thế có lợi cho dân tộc, cho những người quốc gia và cho quân đội

Đối với dân tộc, sớm tái lập hòa bình sẽ đẩy lui được hiểm họa bị kiệt quệ và rơi vào vòng lệ thuộc ngoại bang.

Đối với những người quốc gia, sớm tái lập hòa bình là con đường duy nhất để dành lấy chính nghĩa vì nước vì dân và cũng để tránh bị xô đẩy vào tình trạng xã hội phân hóa, thối nát, nghèo khổ.

Đối với quân đội, sớm tái lập hòa bình để bớt phung phí xương máu và để cho binh sĩ khỏi mất dần tin tưởng nơi chánh quyền.

Cuối cùng, ông nêu ra công thức văn hồi hòa bình như sau:

«— Chấm dứt cảnh huynh đệ tương tàn.

— Thoát khỏi sự lệ thuộc ngoại bang.

— Hòa giải các thành phần thù nghịch của dân tộc dựa trên một thể thức song tồn không cho phép bên nào tiêu diệt bên nào, để có thể tiến dần tới việc hóa giải những mâu thuẫn và thống nhất đất nước một cách thanh bình trong tương lai».

Vấn đề hòa giải giữa hai miền cũng được trình bày tỉ mỉ hơn về chi tiết như sau:

«Sự hòa giải nói trên có hai khía cạnh: hòa giải miền Nam với miền Bắc và hòa giải giữa những người sinh sống tại miền Nam với nhau. Sự hòa giải giữa hai miền chỉ có thể thực hiện khi nào miền Bắc nhìn nhận tính chất không CS của miền Nam và chấp nhận sự phân chia trong một thời gian nữa.

Trong khi chờ đợi ngày thống nhất, hai miền sẽ nối lại quan hệ bình thường, phát triển những liên lạc kinh tế và văn hóa.

Sự hòa giải giữa những người sanh sống tại miền Nam chỉ có thể thực hiện khi nào cả hai bên chấp nhận quy luật của chế độ dân chủ, vốn là lý tưởng của miền Nam, khi nào cả hai bên dành cho nhân dân miền Nam quyền quyết định tối hậu về tương lai của mình, qua một cuộc bầu cử trong sạch và tự do. Giải pháp này chính là quyền tự quyết».

Duyệt lại toàn bộ những ý kiến trên, người ta thấy có 3 điểm đáng lưu ý:

— Thứ nhất, ông Dương văn Minh chính thức xác nhận rằng ông vẫn đứng ở bên này, cạnh các chiến sĩ quốc gia, chứ không đứng giữa hai phe. Nói một cách khác, ông Dương văn Minh đã phủ nhận các dư luận cho là ông chủ trương trung lập hoặc liên hiệp với CS.

Thứ hai, ông Dương văn Minh quyết liệt bài bác chủ trương dùng chiến tranh để giải quyết chiến tranh. Theo ông, muốn có hòa bình chỉ có một nguyên tắc là hòa giải, hòa giải giữa miền Bắc với miền Nam và giữa các phe phái trong nội bộ miền Nam

— Thứ ba, căn bản của tình thần hòa giải là miền Nam phải có một chính quyền dân chủ thực sự và miền Bắc phải tôn trọng chế độ miền Nam. Với những người CS tại miền Nam, căn bản của tình thần hòa giải là phải chấp nhận quy luật dân chủ.

Trong 3 điểm trên, chỉ có 2 điểm sau là thực sự quan trọng vì đã phản ánh rõ lập trường hòa bình của ông Dương văn Minh. Điểm đầu tiên sở dĩ được nêu ra có lẽ chỉ vì người phát biểu đã tự cảm thấy cần phải có một cuộc thanh minh mà thôi. Nhưng chỉ nhìn vào 2 điểm trên, người ta thấy «giải pháp Hòa bình Dương văn Minh» đã có tầm mức hiệu lực như thế nào?

Triển vọng của giải pháp

Trên đại thể, ý kiến của ông Minh thực ra cũng chẳng khác gì ý kiến của ông Thiệu từ trước tới nay, hoặc của ông Kỳ trong thời gian gần đây. Điểm khác biệt có lẽ chỉ có ở cách làm. Nếu ông Thiệu chủ trương tiến tới trạng huống Bắc CS — Nam Quốc Gia bằng cách đẩy lui khỏi miền Nam những lực lượng CS xâm nhập thì ông Dương văn Minh đã chủ trương là yêu cầu BV đem các lực lượng đó về. Trên thực tế, dường như ông Thiệu cũng đang làm công việc này qua cuộc hội đàm Ba Lê, nhưng ông đã không làm nổi ít nhất là cho tới hiện nay. Vì thế, ông Thiệu đã rơi vào cái hố mâu thuẫn theo như ông Dương văn Minh chỉ trích là vừa hô hào hòa bình vừa tiếp tục chiến tranh. Nếu đang ngồi ở địa vị của ông Thiệu chiếu theo ý kiến trên, chắc chắn

Ông Dương Văn Minh đã cho quân đội VNCH ngưng bắn, dù thái độ của bên kia ra sao. Tất nhiên, khi hành động như thế hẳn ông Dương V. Minh tự tin rằng ông sẽ không bao giờ bị cộng sản lợi dụng cơ hội để tìm ra đáp số cho bài toán mà họ đang cố giải. Không ai hiểu rõ những lý do đã tạo nên niềm tin này của ông Dương Văn Minh nhưng ít nhất người ta cũng thấy ông Dương Văn Minh đã nghiêng về phía những người nghĩ rằng Cộng Sản lúc nào cũng có sẵn thiện chí hòa bình.

Hơn thế nữa, ông Dương Văn Minh còn không che giấu rằng ông cũng rất tin tưởng ở thiện chí tôn trọng qui luật dân chủ của những người Cộng sản. Vì thế, ông mới tuyên bố rằng khi miền Nam có một chính quyền dân chủ thực sự và vững mạnh thì Cộng Sản sẽ phải chấp nhận cuộc hòa giải trong tinh thần «song tồn».

Tóm lại, nêu ra giải pháp hòa giải, ông Dương Văn Minh đã nhắm vào phe quốc gia tại miền Nam nhiều hơn là nhắm vào phe Cộng Sản.

Giải pháp này đã được xây dựng trên căn bản lập luận là chính miền Nam phải chịu trách nhiệm về cuộc chiến hiện nay và sẽ còn phải chịu trách nhiệm về sự kéo dài cuộc chiến nữa. Đây là căn bản mà nhiều người khác không chấp nhận trong số có cả ông Thiệu lẫn ông Kỳ vào những ngày trước đây.

Phải thành thực và vô tư mà nhận định rằng chiến tranh không chỉ là kết quả bất buộc do thái độ chính trị của các chính quyền miền Nam. Cũng lại phải thành thực và vô tư mà phát biểu rằng không thể hoàn toàn tin tưởng là CS đã luôn luôn có thiện chí hòa bình.

Nếu cứ nhất định nghĩ ngược lại để hoạch định một giải pháp như ông Dương V. Minh thì người ta có nhiều triển vọng để gặt hái một trong hai kết quả sau:

— Hoặc giải pháp đó sẽ mãi mãi chỉ là những lời lẽ không tưởng, vu vơ, bởi ngay cả trong trường hợp được Miền Nam chấp nhận chưa, chắc Cộng Sản thuận tình.

— Hoặc giải pháp đó sẽ đẩy Miền Nam vào một thế thụ động hoàn

toàn; bỏ tay trước mọi mưu toan lấn chân của Cộng Sản.

Bài diễn văn của ông Dương Văn Minh ngày 17-6 đã có những lời lẽ hết sức khéo léo. Tuy nhiên nếu nhìn thẳng vào nội dung chính yếu của nó, như thế vẫn mang nhiều tính chất phù phiếm. Giá trị của giải pháp hòa bình do bài diễn văn nêu ra chỉ có thể được cứu vãn bằng một điều kiện duy nhất là ông Dương Văn Minh đã tìm được hứa hẹn cụ thể nào đó của phe bên kia. Nhưng ngay cả trong trường hợp này cũng không có gì bảo đảm là miền Nam sẽ không bị Cộng Sản thao túng, khi giải pháp đã thành hình.

Đi xa hơn nữa, người ta có thể giả dụ rằng phe bên kia quả đã có sẵn thiện chí như ông Dương Văn Minh tin tưởng. Nhưng liệu họ có đủ quyền hạn để hành động thể hiện thiện chí đó hay không trước áp lực của các quốc gia CS đàn anh? Ông Dương Văn Minh có đề ra một yêu cầu là phải thoát khỏi sự lệ thuộc ngoại bang. Trong trường hợp giả dụ ông Minh có thể đưa miền Nam thoát khỏi ảnh hưởng chi phối của Mỹ thì đã có gì bảo đảm là miền Bắc có thể thoát khỏi ảnh hưởng chi phối của Trung cộng? Thành ra, dù nhìn trên khía cạnh nào, người ta cũng chỉ thấy ông Dương Văn Minh vẫn là một nhà thao chơi chính trị hơn là một chính khách ham chuộng thể thao.

Nhiều người có thể phê phán rằng nhận định này được đưa ra có phần quá sớm. Bởi dù sao, ông Dương Văn Minh vẫn chưa nêu rõ kế hoạch vận động hòa giải của ông mà mới chỉ đề cập tới những nguyên tắc. Lời phê phán đó chỉ hữu lý phần nào mà thôi vì chắc chắn mọi kế hoạch vận động của ông Minh sẽ không thể dựa trên một căn bản nào khác với niềm tin tuyệt đối đặt ở thiện chí của phe bên kia. Tin tưởng bao giờ cũng là điều kiện cần có trong mọi nỗ lực hoạt động, mọi dự đoán đi tới, nhưng không ai có thể đặt trọn một dự đoán trên căn bản tin tưởng hoàn toàn vào một điều không có gì chắc chắn phải xảy ra.

Những người chờ đợi tiếng nói của ông Dương Văn Minh, vào giờ phút này, đã được thỏa mãn. Nhưng

những người từng kỳ vọng ở ông Minh trong suốt 2 năm qua chưa chắc đã tìm nổi sự an lòng.

Vài ý nghĩ về một lập trường

Cũng qua lập trường hòa bình do ông Dương Văn Minh nêu ra, những người đang được ông Minh nhận là chiến hữu sẽ khó tránh khỏi một cảm nghĩ khá mỉa mai. Ông Dương Văn Minh từng là anh cả của tập thể quân đội, từng là Quốc Trưởng của miền Nam đã hao tổn, không biết bao nhiêu xương máu cho lý tưởng dân chủ và hòa bình. Thế nhưng, vào giờ này, ông Dương Văn Minh đã cho biết rằng ông không đặt một tin tưởng nào nơi thiện chí những nỗ lực xây dựng dân chủ và văn minh hòa bình mà miền Nam từng thể hiện. Ông đã quy kết trách nhiệm kéo dài chiến tranh cho miền Nam và coi mọi sự hy sinh từ trước tới nay chỉ là những phung phí xương máu. Ai cũng hiểu rằng ông DVM chỉ nhắm vào một số đối thủ của ông khi tuyên bố như trên. Nhưng những lời tuyên bố ấy đã có tác dụng vượt khỏi phạm vi công kích

sai lầm của một vài cá nhân lãnh đạo hiện nay. Mở đầu bài diễn văn ông Dương Văn Minh đã long trọng xác nhận rằng ông là người của bên này, là chiến hữu của những người quốc gia. Nhưng với tư cách đó, ông đã đặt trọn niềm tin ở kẻ địch của những người quốc gia và cho rằng những người quốc gia đã hành động trong tội lỗi. Các quân nhân từng chiến đấu dưới quyền chỉ huy của ông Dương Văn Minh trước đây, các lực lượng quân chủng và các người dân ngay thẳng từng lần mình vào những công cuộc do Quốc trưởng Dương Văn Minh đề xướng sẽ tìm được niềm an ủi nào sau những lời tuyên bố trên của ông? Ông Dương Văn Minh chắc hẳn sẽ cho rằng mọi lỗi lầm chỉ xảy ra từ khi có những người mới lên cầm quyền. Nhưng người ta cần nghĩ rằng lỗi lầm chỉ thuộc về những người lãnh đạo chứ không thuộc về miền Nam. Và dù cho những lỗi lầm đó xảy ra thì chính nghĩa của miền Nam cũng không thể sang tay cho Cộng sản được. Ông Dương Văn Minh hẳn cũng nghĩ thế nên mới xác nhận rằng ó.

là người của bên này, Điều đáng lưu ý là sau lời xác nhận đó, ông đã đặt một chân sang bên kia để phát biểu lập trường.

Câu hỏi cuối cùng có thể được nêu ra cho lập trường hòa bình của ông Dương Văn Minh: «Nếu CS không chấp nhận hòa giải thì sao?» Ông Dương Văn Minh đã trả lời rằng lúc đó CS sẽ phải chịu mọi trách nhiệm. Như thế, có nghĩa là lúc đó Miền Nam lại phải động binh trong tinh thần tự vệ. Sự việc sẽ được hình dung như thế nào? Phải chăng đó lại chỉ là một cuộc diễn lại của lịch sử mà hai kẻ chống đối nhau là Dương Văn Minh — Nguyễn Văn Thiệu đã dẫm nhau bước theo cùng một hướng. Vì chắc chắn vào khi đó, chiến tranh sẽ vẫn được kéo dài với những lý do chẳng mới mẻ gì.

U.T

Từ 1-6-71

Quý vị khỏi phải suy tư về vấn đề Quảng Cáo, đã có MC. Với nhiều Họa Sĩ Chuyên Nghiệp, Điêu Khắc Gia, Kiến Trúc Sư, Kỹ Sư và các Chuyên Viên kinh nghiệm lâu năm.

Nhận thực hiện mọi dịch vụ

Quảng Cáo Mỹ Thuật về:

● HỘI HỌA, ĐIÊU KHẮC, TRANG TRÍ, KIẾN TRÚC, ẤN LOÁT, QUẢNG CÁO CÔNG KỸ NGHỆ, THƯƠNG MẠI, ĐIỆN ẢNH, ĐIỆN QUANG, BÁO CHÍ v.v...

Quý vị cần bất cứ điều gì về mỹ thuật và quảng cáo, xin liên lạc với ▶

TRUNG - TÂM QUANG - CÁO MC.

207C. BUI-VIEN, SAIGON. ĐT. 95421

diemca

Bảng nhạc và Cassett

Với những hào quang sáng chói trên vòm trời thủ đô:
25-6-71 Thái thanh, Thanh thúy, Khánh ly, Thanh lan, Carol, Elvis phượng v.v.

- Tập trung trong một băng nhạc tuyên công phu nhứt đã được chuẩn bị suốt 6 tháng dài với tiêu chuẩn: NHẠC HAY — ÂM THANH TỐT — CA SĨ TRƯ DANH.
- Thực hiện bằng hệ thống âm thanh chưa từng có ở VN tạo cho người nghe có cảm tưởng đang thưởng thức nhạc sống.
- Được đặc dưới quyền điều khiển của nhạc trưởng tài danh VĂN PHỤNG.

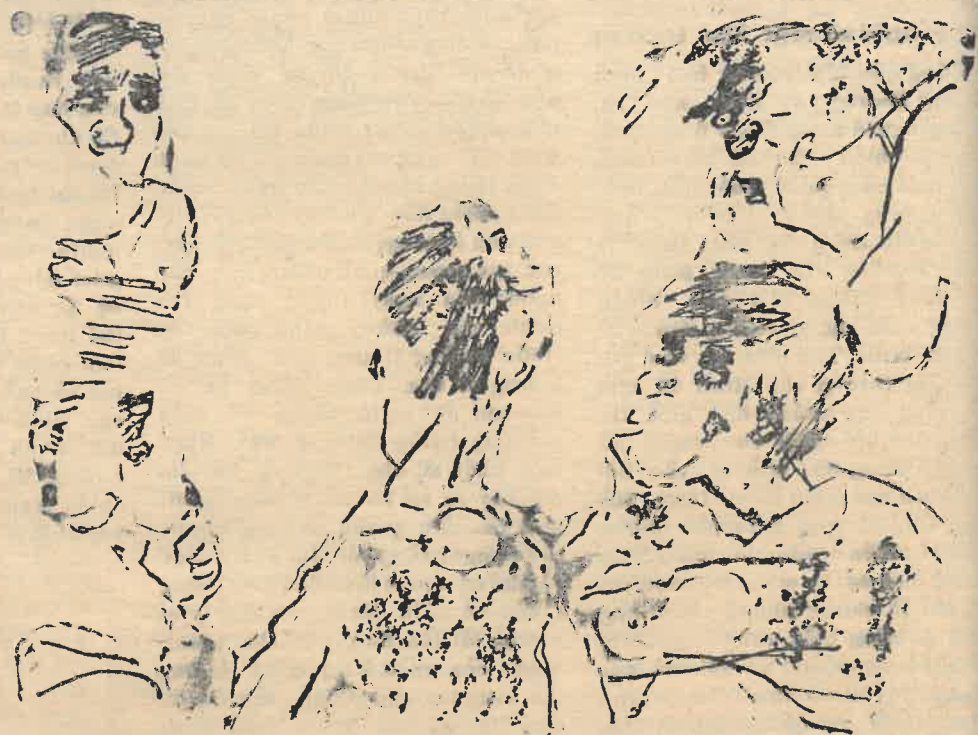
DIỄM CA ! DIỄM CA ! DIỄM CA ! DIỄM CA ! DIỄM CA !

- Một món quà tuyệt hảo để mừng ngày sinh nhật.
- Một tặng phẩm đẹp mừng lễ tân hôn.
- Một gửi trao tâm sự cho tình nhân.
- Một băng nhạc của những đêm dài không ngủ.

Tổng phát hành NAM THANH, 29 Võ Di Nguy Saigon — Đại lý: Minh Ngọc 54 Phan Đình Phùng Cần Thơ — Minh Châu Lê Lợi Saigon — Liên Hoa Kiosque số 1 Nguyễn Huệ — Ngọc Hân 85 Crystal Palace — Lita Crystal Palace.

Tiếng lóng và bộ mặt miền Nam

TÊ ĐÊ

Tiếng lóng bây giờ hơn lúc nào hết đã đi vào đời sống của dân chúng. Tiếng lóng đã được sử dụng như một phương tiện bện nhay, hứa hiệu, cô đọng nhất để diễn ý, để châm chọc, diễn cợt, giải tỏa những bất mãn, đau khổ, hoặc tấn công đối thủ.

Người ta cũng có thể dựa vào tiếng lóng để hình dung một cách khá chính xác và đầy đủ bộ mặt của Miền Nam này.

Trước hết nói đến miền Nam phải nói đến tham nhũng vì nó là một sinh hoạt tích cực, thường xuyên, một đặc điểm một thứ bệnh hầu như không thể nào chữa được, một thứ ung thư của xã hội miền Nam. Trên địa hạt này, chúng ta có những tiếng lóng «đớp» «bắt địa», «chộp», «mồi», «mồi», «kiếm chác», «kiếm chút cháo» v.v

Người ta đã «bắt địa» bằng đủ mọi hình thức: hạn gạo miền Trung, buôn bạch phiến, lịch cời trường, buôn bạc, tráo phôi tại Trung tâm 3, ăn chặn tiền của lính thương phế binh, ăn chặn đồ của viện trợ Mỹ, tổ chức buôn ma ma túy quốc tế, cho đi du học, cho trốn lính v.v,

Tham nhũng khủng khiếp chính TT Thiệu cũng phải than trời: «Kẻ thù ta không phải là VC mà là tham nhũng».

Nếu «nhái» theo kiểu nói của Tâm lý chiến «đánh nhỏ thắng nhỏ đánh lớn thắng lớn, càng đánh càng thắng» thì ta có thể đổi lại là «đớp nhỏ giàu nhỏ, đớp lớn giàu lớn, càng đớp càng giàu». Như thế nó mới có vẻ hợp thời trang hơn với xã hội mục nát này.

Trên địa hạt tham nhũng người ta cũng phải đau đớn mà ghi nhận rằng một vị anh hùng khét tiếng Trần hưng Đạo bây giờ biến thành 1 thứ tiếng lóng để chỉ một đơn vị của hơi đồng. Hễ thấy hơi đồng thì mê bây giờ phải đổi là «hề thấy Trần hưng Đạo thì mê».

Nguyên nhân để người ta tham nhũng thì có rất nhiều nhưng hai trong những nguyên nhân đó là «giế» (đàn bà) và «xế hộp» «xế thùng» (xe hơi). Hai thứ này đã khích động, thôi thúc người ta để moi địa, dù cho moi bần, Co địa là có «xế thùng» nào Mercedes, Mustang, nào Fiat, Datsun... Có xế là có «ghế», thơm, có xế là có thể bắt áp phe v.v...

«Ghế» nhất là thứ «ghế linh» có thể nói là nguyên nhân chính của bệnh «Mê hơi Trần hưng Đạo». Chẳng thế mà mới đây một ông Trương trong một cuộc họp báo, đã đưa ra lập trường 3 không của ông như sau:

1. Không đụng tới gái!
2. Không đụng tới vấn đề kinh tài...
3. Không đụng tới vấn đề đất đai nhà cửa...

Ta thấy «ghế» đã được ông Trương xếp vào loại Number one và đúng thay!

Khi không moi «địa» được, khi không ăn cái giải rút gì thì người ta phục vụ tổ quốc, người ta vì dân một cách rất «tê phèo», «tê tã». Người ta «vừa» người ta «zooc» người ta «lặn» người ta «biển», người ta «chuồn».

Có rất nhiều hình thức «lặn» ở cái quốc gia này. Công chức quân nhân có thể «lặn» bằng cách đi trễ ận bằng cách kéo dài công việc làm việc như rửa đề «qua ngày đoạn tháng», «lặn» bằng cách đào ngũ, trốn lính...

Con nhà giàu thì biết rằng ăn học ở cái nước Giao Chỉ này rất

«quê một cục» nên đã được cha mẹ tung «địa» để «lặn» sang Tây sang Mỹ ăn học «tư khuya». Quê hương chỉ còn lại dân Giao Chỉ «trách» đánh nhau với dân Giao Chỉ «đội» đêm ngày!

Trong tình thế này, những kẻ có nhiều «địa» đã ráp tâm «chuồn» ra nước ngoài «tổ một mai hòa bình»!

Một khi không có «địa», bạn có thể được thiê hạ liệt vào hạng «nghèo mà ham», hạng «sức mảy», hạng «quê một cục» hạng «cù lần lữa» hạng «còn khuya» hạng «đến tét Congo» hoặc nói theo tiếng lóng mới nhất, hay được liệt vào hạng «người cây cò ruộng». Thật khôi hài! Một quốc sách của TT mà bây giờ biến thành một tiếng lóng để chỉ một người quê mùa!

Riêng tiếng lóng «sức mảy» phải bạn thêm. Tiếng này mang một màu sắc triết. Nó diễn tả sự mất tự tin. Thí dụ người ta có thể nói «sức mảy mà năng yêu mảy», «sức mảy mà mảy đi ngoại quốc», «sức mảy mà mảy mua xe hơi nổi», «sức mảy mà ông ta thắng nổi TT», «sức mảy mà không nhờ Mỹ viện trợ», «sức mảy mà tự túc, tự cường, tự quân»...

Nhưng người ta cũng có thể dùng tiếng «sức mảy» để thách một khó khăn một trở ngại thí dụ: «sức mảy mà tao ngầu»...

Một khi mà bạn không có «địa» một khi mà bạn «cù lần lữa» «quê một cục» thì đời sống của bạn chắc chắn phải «đội» phải «buồn 5 phút» phải «lắc lư con tàu đi» phải «chơi với bạn có thể «đi tàu suốt», «mặc sơ mi gỗ», «đi đoong» «hai 50» hoặc «về phép vĩnh viễn» tại «vùng 5 chiến thuật»...

Trong tình trạng «ngất ngư» mất niềm tin ở hiện tại, ở tương lai «đeo như mồm chó», thanh niên trở nên «bị đời» hoặc «chích», «choác», «phi»...

Người lớn khổ nạn ở chỗ chỉ biết kết tội đám trẻ, nhưng chính người lớn đã lợi dụng xương máu của đám trẻ để «đớp hít» để «du hí», chính người lớn tổ chức buôn lậu ma túy rồi người lớn lại tung cảnh sát bắt đám trẻ, kết tội đám trẻ! Những người lớn hãy vấn tâm suy nghĩ xem có phải chính mình là thủ phạm làm đám trẻ phải «bị đời» phải «buồn 5 phút» «buồn

muốn thuở» và «đi đoong» không?

Quần chúng tự hỏi không biết một vị Tổng thống mới trong tương lai sẽ mang lại gì cho họ, có đổi đời cho họ không, hay nói một cách khác có phá nổi những tiếng lóng vừa nêu trên trong cuộc sống của quần chúng không?

Nếu không, chắc chắn loại tiếng lóng «đội» «buồn 5 phút» «đi đoong» còn tiếp tục phát triển chứ không phải «phân đất còn lại» này phát triển!

Nếu không, chắc chắn những kẻ yêu nhau sẽ biến thành «người tình không chân dung» hết!

Nếu không, chắc chắn dân tộc

này một mai sẽ biến thành những con «cù lần lữa» thứ thật!

Nếu không, chắc chắn «người cây cò ruộng» sẽ biến thành «người cây cò ruộng nhưng không có gạo».

Nếu không, chắc chắn, đất nước này «không khả được» và đến «tết Bokass» mới hoàn toàn độc lập, tự do hạnh phúc.

Nếu không, trên báo chí còn nhiều Vipkaka, Sức Mảy, Độc Thủ, Bút Thép, Ông Đạo Cấy, Dè Húc Can, Nọc Ông, Nã Cầu.

Những bút hiệu của những cây viết vừa nêu trên cũng chính là những tiếng lóng diễn tả cái xã hội lung tung beng, ầm ờ, và rất tồi tệ của miền Nam này rồi.

Golden Club VIRGINIE

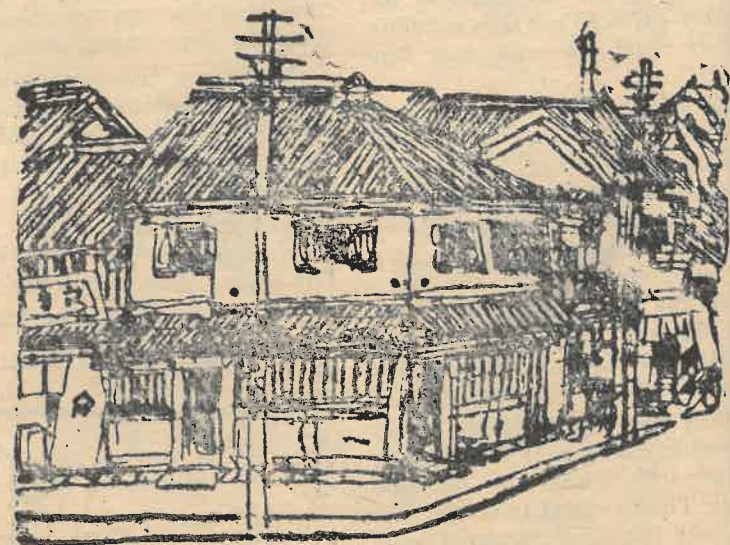
49

Thuốc thơm hảo hạng

Dùng toàn thuốc lá thơm thượng hảo hạng
Virinie chế ra: Ngon, Thơm, Dịu...

Truyện vừa đăng trọn ba kỳ của HOÀNG HẢI THỦY

MẮT VÀNG

BA

Hoành ca tụng thuốc phiện đến điều. Anh diễn tả khoái cảm mê mèm của những điệu hút đầu, nào là lâng lâng như bay bổng trên mây, nào là ngứa ngáy khắp cả người, gãi nhưng là gãi sướng, gãi thích, nào là chấp chờn, suốt đêm nửa ngủ nửa thức, Hoành đề cao nhất tác dụng kéo dài khả năng gần đàn bà — những người đàn bà được họ nói tới đây đều là điểm — Lần lần sau cặp thuốc hút phèo phèo cháy dở khét lẹt về đây mũi mũi khai khai của dọc tàu cả ngàn kẻ ghé mồm vào ngậm đó, Phúc chỉ thấy tởm. Cuộc đi chơi Bình Khang đêm ấy diễn ra bình thường không có gì khác những lần trước, nghĩa là Phúc chẳng thấy dai dẳng được hơn bao nhiêu. Chỉ về sau, rất lâu về sau khi đã nghiện dờ, Phúc mới thấy sự lợi hại của thuốc phiện. Quả thực nó có ma lực làm cho khả năng tác chiến của thằng đàn ông dai dẳng, bền bỉ hơn, Nhưng có nó thì được, không có nó thì hỏng hết. Người nghiện dờ đã có nó rồi là cứ phải có nó mỗi lần muốn gần đàn bà. Nếu không có nó là teo cở rữ, Về sau Phúc, khi có kinh nghiệm về thuốc phiện nghĩa là khi chàng đã nghiện dờ, chàng mới biết rằng có nhiều người sở dĩ mắc nghiện là vì đàn bà vì đã trót dùng nó làm một thứ kích thích khả năng dục tính. Ở đời này, trong số người nghiện vì đàn bà, vì muốn thỏa mãn dục tính có khá nhiều,

Phúc bước chân vào làng báo với nghề phóng viên, tiếng Pháp là Reporter, nghề thích hợp nhất với những người trẻ tuổi mới bước chân vào làng

báo, Phúc khi mơ đến chuyện đi làm báo, không mong muốn gì hơn là khi được làm phóng viên, và chàng đã được làm phóng viên.

Nghề làm báo càng làm cho chàng có dịp ra vào những tiệm hút. Trước đây hai mươi năm, thời những ô. Phan Khôi, Đào Trinh Nhất đang làm báo ở Saigon, đa số những ông ký giả nổi tiếng cũng như không nổi tiếng đều nghiện. Nhiều ông lấy tiệm hút làm nhà, ăn ngủ, viết lách ở ngay bên bàn đèn. Những ký giả đàn anh của Phúc bây giờ đều nghiện. Chàng được theo chân đàn anh vào những tiệm hút Tàu ở miệt Chợ Cũ. Ngày trước khi coi du ký «Một chuyến đi» của Nguyễn Tuân, kể lại những ông nghệ sĩ VN sang Hương Cảng làm phim «Cánh đồng ma», đưa nhau vào những tiệm hút Tàu giường từng, từng nọ ở trên tầng kia, người nằm từng trên khạc đờm nhỏ xuống chân người nằm từng dưới, Phúc cho là lạ và những tưởng chỉ sang Hồng Kong mới có thể thấy tận mắt những tiệm hút giường từng ấy. Chợ Cũ của Saigon thời ma túy được bán công khai cũng có cả đồng những tiệm hút có giường từng như thế.

Tiệm lớn nhất mà Phúc được vào là một tiệm ở đường Boulevard La Somme — bây giờ là đường Hàm Nghi — tiệm này nằm trên lầu một nhà chế tạo ba tề, xúc xích, lập sườn có bằng hiệu là Amy nên bọn Phúc quen gọi tiệm hút này là tiệm Amy. Căn nhà hai tầng lầu, nói theo kiểu VN là ba tầng. Cửa lúc nào cũng mở và căn nhà rất sâu. Hai tầng lầu trên đều đặt bàn đèn. Hai dãy divan đối

diện nhau. Đêm xuống trong phòng tối âm u chỉ có ánh sáng vàng phát ra từ những ngọn đèn dầu lạc.

Người Tàu mà tổ chức cờ bạc với bán thuốc phiện thì chu đáo nhất thế giới. Không còn giống dân nào có thể bằng được. Mỗi từng lầu của tiệm Amy này có một người quản lý. Anh quản lý làm việc trong một cái ghi sẽ có lưới mắt cáo che chung quanh, ở trong đó anh đóng thuốc vào những ngao thuốc phiện làm bằng những hộp đồng ngày xưa đập thềm cho tròn hộp lõm sâu xuống để đựng thuốc, anh đưa thuốc cho bồi tiem, thân tiền, cao nôi, giữ dọc tàu, những chiếc dọc tàu được dựng thành hàng trong ghi sẽ này trông như những khẩu súng được xếp ngay ngắn, thứ tự trên giá súng trong kho.

Một tiệm thuốc phiện lớn khác mà Phúc lui tới những năm thuốc phiện còn bán công khai ấy ở Saigon là tiệm Ngô vịnh Khang. Tiệm này nằm trước cửa sông Kim Chung và Ngô vịnh Khang là tên chủ nhân. Khách đánh bạc ở Kim Chung đêm khuya, được hay thua, muốn có chỗ nằm, đều kéo nhau lên tiệm Ngô vịnh Khang. Giá thuốc ở đây là 20 đồng một ngao tãi, chỉ cần khách gọi 3 ngao 60 đồng là khách nằm ngủ lại trong tiệm này suốt đêm, được quyền chiếm riêng một bàn đèn không ai có quyền hời hợt đến. Những khách đánh bạc khuya hoặc những người bạn giang hồ lâu ngày gặp nhau, muốn trò chuyện tâm sự suốt đầu, thường kéo nhau tới tiệm Ngô vịnh Khang. Nếu là một đôi bạn trai, không có gì nhột nhẹo và phi lý cho bằng đưa nhau vào phòng ngủ. Hai nữa, không khí quanh bàn đèn rất thuận lợi cho những cuộc nói chuyện. Chuyện nói như bắp rang, như pháo nổ quanh bàn đèn. Nhiều người thường nói đùa rằng thuốc phiện nấu bằng cao xương khiêu, tức là con chim khiêu, nên hút vào người ta đầu hút như khiêu.

Chủ nhân Ngô vịnh Khang đã qua đời vào khoảng năm 1937, 1938 gì đó, vốn là một tay chơi. Trước kia ông là con nhà giàu, từng bỏ tiền ra làm bầu gánh hát nên ông có vẻ mến trọng những ông khách nghệ sĩ. Phúc và các bạn chàng thích đến nằm suốt đêm ở Ngô vịnh Khang hơn là Amy.

Tiệm này càng về khuya càng đông. Vào khoảng một, hai giờ sáng đám khách đánh bạc ở sông bạc bên kia đường kéo nhau sang tiệm nằm với những em cave gái điếm đủ hạng. Năm ấy Phúc có gã bạn thân cùng học với nhau ở Hà Nội năm xưa tên là Du. Du đi lính Hải quân nhưng vì ba gai bị trừ làm sao đó nên tuy có bằng Thành chung, có đi học lớp huấn luyện hạ sĩ quan nhưng bị đánh hỏng và mang cấp binh nhì. Du vẽ vẽ vài ngón guitar Espagnole. Chưa một hoặc hai tuần Du từ dưới tàu được phép lên bộ chơi 24 tiếng, chàng tìm đến nhà trọ của bọn Phúc rủ đi ăn, đi chơi, Nói là đi ăn đi chơi nhưng thực ra vẫn đề ăn không cần lắm, họ chỉ ăn cho có lệ nhưng chơi thì bắt buộc phải có. Trước hết họ kéo nhau ra chợ Tân Định ăn qua loa rồi mới cho xong bữa. Du thường đến nhà trọ của Phúc ở vùng Tân Định vào lúc năm, sáu giờ tối rồi đến một nhà chơi bời. Việc đi giải quyết

sính lý đối với Du, người binh sĩ cả tuần phải cấm cung trên tàu là việc tối cần, với Phúc, người thanh niên nghệ sĩ sống tự do ở ngoại thành phố là điều có cũng nên mà không cũng nên, nhưng vì chiều bạn mặc nhiên đối với Du chàng là chủ mà Du là khách, chàng cũng phải tỏ ra sốt sắng. Những tối có nhiều tiền họ đưa nhau đến những nhà chơi bời giá 100đ một passe, những tối ít tiền vì còn phải dành ngân khoản chi vào đêm nằm tiệm Ngô vịnh Khang đôi bạn đến những nhà rẻ tiền. Sài-gòn thời đó đầy tiệm hút và nhà mãi dâm, đắt giá là 300 mà rẻ nhất là 30đ. Có đêm đôi bạn đưa nhau vào xóm điểm bình dân nhất rẻ tiền nhất Saigon ở chợ Cầu Muối. Giá tiền ở đây là 30 đ, Cảnh dơ dáy ở đây làm cho Phúc phát tởm, một căn nhà mái ô, vách ván bèn trong kê cả chục cái giường nhỏ mỗi giường đều có rideau bao quanh, những tấm rideau bản khùng khiếp. Đàng nam trên chiếc giường hơi hám Phúc bỗng thấy có vật gì bò trên tấm màn ngang ngay mặt chàng. Chàng nhìn kỹ và thấy đó là một con rệp to tướng đang sống sộc bò đi. Người con gái mãi dâm nước da xanh mướt, đôi mắt có quầng đen và sâu trũng xuống, vừa mồm việc vừa hát vọng cổ. Phúc thấy nơi cặp quần nàng có một chiếc kim băng lớn xâu nằm bầy miểng như thể như thể gửi xe đạp. Không cần hỏi chàng cũng biết đó là những thẻ đi khách của nàng trong ngày. Mỗi lần đi khách, nàng được chủ đưa cho một miếng thẻ ấy, nàng sẽ đổi những miếng thẻ bài ấy lấy tiền. Gái mãi dâm và chủ chứa có lối chia tiền gọi là tứ lục như giới thợ hút tặc. Giá đi khách ở xóm điểm Lạc Hồng, Cầu Muối này là 30 đồng đem chia theo kiểu tứ lục, người con gái mãi dâm được hưởng nhiều lắm là 20 đồng. Số chỉ 18 đồng.

Xong xuôi các mục, đôi bạn đến tiệm Ngô vịnh Khang. Có 1 anh bạn nhạc sĩ ở gần đó, họ tới kéo đi luôn, đem theo cây đàn guitar vào tiệm. Đêm khuya, khi cả bọn đã say thóc nằm vật vờ bên bàn đèn, trong bầu không khí thật yên tĩnh của tiệm hút, Du ngồi tựa lưng vào tường nhẹ bấm mấy accord, Phúc thích nghe nhất là bản nhạc của Tô Vũ :

— Hát bài «Em đến thăm anh một chiều mưa» đi Du.

Du có giọng hát khá ấm. Nếu là bây giờ, Du có thể là một nam ca sĩ hữu hạng, nhưng lúc ấy đời sống quân ngũ của 1 binh sĩ bị trừ đã giết chết bước tiến của Du. Những năm trước khi phải nhập ngũ, ở Hà Nội, trước cả ngày ban Thăng Long nổi tiếng, Du từng đàn địch trong những club nhạc. Theo lời Du kể, chàng giao du khá thân mật với nhiều người bây giờ đã trở thành nữ ca sĩ nổi tiếng.

— Em đến thăm anh một chiều mưa, mưa dầm dề

Đường trơn ướt tiêu điều...

Em đến thăm anh chiều đông giá.

Em đến thăm anh chiều mưa gió, đường xa lạnh lùng...

Tuy chưa bao giờ có người yêu nhỏ bé nào đến thăm mình trong một chiều mưa buồn như thế nhưng không hiểu vì sao, mỗi lần nghe hát bây nay Phúc cảm thấy tê tái, tiếc thương như quả thật đời chàng có một cuộc tình chia ly và hy vọng đoàn tụ như thế. Nằm như nửa chết bên khay đèn, lòng chàng tê tái và buồn như người thi sĩ tin đưa người yêu ở Paris mùa đông cảm thấy «chưa bao giờ buồn thế».

Đến khi Du hát bài «Hồng Hà» gọi lại hình ảnh sông Hồng nước trôi về xuôi, những chàng trai thành phố bận áo nâu tụ về Việt Trì... Phúc lại nhớ về những ngày chàng đi kháng chiến được sống bên sông Hồng, được đi lên Việt Bắc, những đêm trắng vắng vác đi vào thành phố Thái Nguyên tiêu thổ không còn lấy một căn nhà nguyên vẹn, những đêm họp chợ đêm trong thị xã Thái Nguyên, nơi những năm trước 1950 được coi là thủ đô của Việt Bắc kháng chiến, những nàng thiếu nữ tân cư bận áo nâu cổ vương, tóc thả sỏ ngang vai, làm chủ những quả hàng tạp hóa trong chợ đêm. Nằm co quắp bên một góc bàn đến ở một thành phố Saigon rộng lớn xô bồ, chàng trẻ tuổi nhớ thương Hà Nội mùa thu như trong thơ của Nguyễn Đình Thi: «Gió thổi mùa vào Hà Nội. Cổ mòn xanh mãi lối em đi. Gió thổi mùa thu hương cốm mới...»

Có đêm, bàn đèn của Phúc vang tiếng đàn tân nhạc, một bàn đèn khác cũng vang lên tiếng guitar vọng cổ. Một nhóm bạn nghệ sĩ cải lương nào đó cũng đưa nhau vào tiệm Ngô Vĩnh Khang. Những tiếng hát nhỏ nhỏ vừa đủ nghe và tất cả mọi người đều hài lòng. Chủ nhân Ngô Vĩnh Khang sai bồi tiêm bụng hai ngao thuốc mới đến hai bàn đèn nghệ sĩ.

Một buổi tối Du đến nhà trọ của Phúc. Phúc vẫn tưởng bạn lên lầu đi chơi như mọi lần trước, nhưng Du nghiêm trọng bảo :

— Tao đi chơi với mày đêm nay là lần cuối cùng. Ngày mai tao về Hải Phòng. Tao sẽ ở lại Hà Nội không vào đây nữa đâu...

Lúc ấy cuộc chiến tranh sắp chấm dứt, đã có thỏa ước Genève chia đôi đất nước VN ra làm hai, Du đã nói chàng về Hà Nội và ở lại Hà Nội, điều đó

chắc chắn là Du sẽ làm. Dù Du có định ở lại rồi lại không ở lại, rồi lại vào Saigon, điều đó không sao, càng mừng, những đêm nay là đêm chia tay, họ phải đi chơi với nhau suốt đêm.

Nhưng họ không có tiền nhiều để đi chơi. Làm sao bây giờ? Chiếc đồng hồ Wyler của Phúc mua với giá 800 đồng chỉ có thể đem cầm được với giá 200. Chàng đã cầm chiếc đồng hồ này nhiều lần lấy tiền đi chơi với giá ấy, Phúc và Du kéo nhau đi tìm Định. Định làm ở Shell nhưng tối nay Định cũng không có tiền.

— Sáng mai thằng Du nó đã đi rồi... Phúc bàn với Định — Nó bảo nó sẽ ở lại Hà Nội không trở vào nữa, chúng mình bắt buộc phải đưa nó đi ăn, đi chơi suốt đêm nay. Không thể để nó giờ này lủi thủi trở về tàu được. Bằng đủ mọi cách để xoay ra tiền.

Phúc có một chiếc xe đạp vẫn bỏ xó từ lâu không đi. Chàng sẵn sàng đem xe đi cầm nhưng chàng lại không có facture xe. Tiệm cầm đồ đòi hỏi phải có facture mới chịu cầm xe. Định đưa ra một tờ facture xe máy :

— Tao có tờ facture này. Tao đã dùng corrector tẩy đi rồi, bây giờ có điền mác xe của mày vào đây đem đi cầm được. Nhưng có chỗ này mực đậm quá tẩy không thể hết được, tẩy quá sợ rách giấy. Mà để nguyên như vậy thì tiệm cầm đồ nó biết là giấy có cạo sửa. Làm sao bây giờ?

Định móc ví lấy ra tờ facture gần như trắng tinh. Nhưng vết mực đậm còn quá rõ. Phúc nảy ra sáng kiến :

— Dân mẹ nó con tem trước bạ lên đây, che kín vết này đi là chu chứ gì?

Họ thực hiện ngay việc điền mác xe của Phúc vào tờ giấy, nhưng đến lúc đó một vấn đề khó giải quyết lại đến làm cho họ bối rối. Lúc này đã là 8 giờ tối rồi đào đâu ra con tem trước bạ để dán vào bây giờ? Cả đến con cò thư cũng khó kiếm chứ đừng nói đến cò trước bạ.

Phúc lại nảy ra sáng kiến :

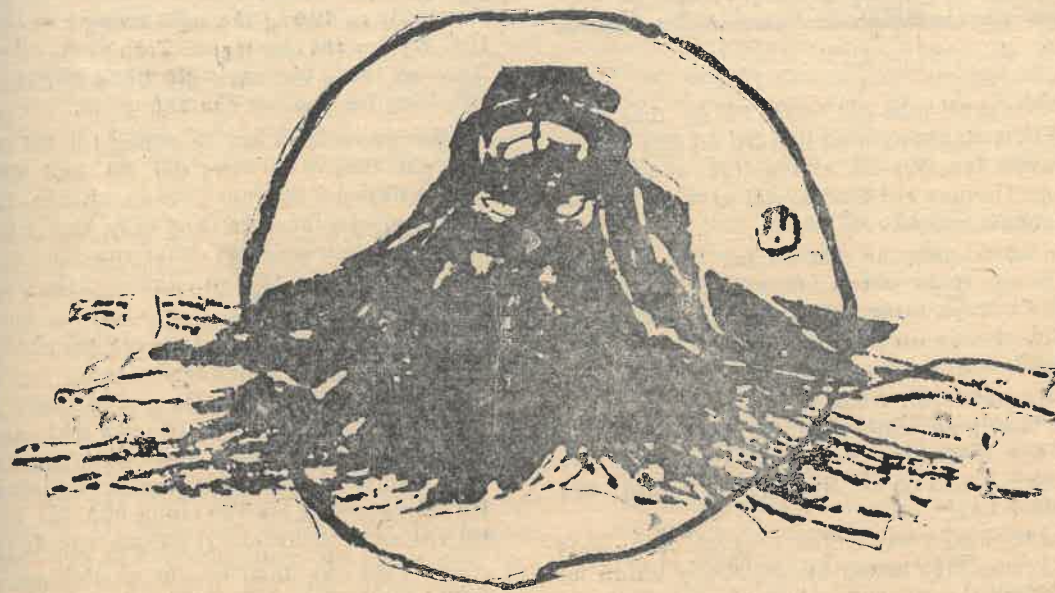
— Bóc mẹ nó cái tem thuế trên gói thuốc lá, dán vào đây. Bọn Tàu nó không biết đâu. Tem nào chẳng là tem.

Chiếc tem «Régie Tabac» dán trên gói Cotab được họ bóc ra dán lên chỗ có vết mực trên tờ facture. Và họ đưa xe đến một tiệm cầm đồ do Tàu làm chủ ở Dakao. Anh Tàu bận quần sà lòn, áo thùng để hở một đồng thịt mỡ bụng và rốn ra tiếp họ. Anh nhìn sơ chiếc xe đạp, coi sơ qua tờ facture và chỉ cho họ 500 đồng.

Năm giờ sáng Du trở dậy trong lúc cả tiệm thuốc phiện còn ngủ, chàng phải về lầu sớm để kịp giờ đi làm lúc 6 giờ. Du đi lặng lẽ. Du đi lúc nào Phúc và Định cũng không biết, vì hai người đang ngủ vùi. Sau đêm đó cho đến 15 năm sau Phúc không còn gặp lại Du nữa.

tháng 6-71.
H.H. THỦY

MỘT TÀI LIỆU KHỦNG KHIẾP

Quy-Ba (Cuba) địa ngục trần gian

Do tiết lộ của các nhân chứng vừa thoát khỏi ngục thất của Fidel Castro

(TIẾP THEO)

Cuối cùng hẳn nói với tôi một câu sau đây, mà tôi không bao giờ quên được : «Nói tóm lại nếu anh từ chối không chịu ký một chữ vào tờ khai này thì chắc chắn anh sẽ được tham gia vào công cuộc thí nghiệm huấn luyện cho các SV Y học của chúng ta. Tôi nói thế để cho anh tự hiểu là cái gì đương chờ đợi anh đấy».

Nói xong hẳn đưa cho tôi xem một tập hồ sơ trong đó có những tấm ảnh khủng khiếp chụp lũ sinh viên y khoa khoác áo dài trắng như thường lệ nhưng mô xẻ những thân thể của tù nhân. Đây có phải toàn là xác người chết hẳn không? Không! Trông rõ là những con người mới hấp hối ở tình trạng nửa sống nửa chết và có khi chỉ là con người mới bị thương tích bị trói chặt trên bàn mổ hai mắt còn đương chừng chừng. Thật là khủng khiếp, thật là cảnh khủng khiếp nhất trên hoàn vũ!

Sau khi xem xong mô hình ảnh này tôi liền xin ký tên ngay vào tờ khai viết sẵn mà tên Thượng sĩ đưa cho tôi — Tôi thú nhận tất cả những điều mà họ muốn.

Sự hòa nhát ấy đã cứu mạng cho tôi. Quả thế, 15 ngày sau tôi và 5 bạn tù nữa đột nhiên được phóng thích rồi được lên một chiếc phi cơ bay về

phía Honduras. Chẳng ai giải thích cho chúng tôi hiểu lý do. Thế là tôi được xa lìa xứ sở quê hương. Cảm ơn Trời đất. Tôi ra đi chẳng chút buồn lòng là vì tôi là người cô độc : chưa lập gia đình và cha mẹ tôi cũng đã mất sớm. Mãi mấy tháng sau tôi mới mang máng biết rằng tôi được làm vật trao đổi tự do với bọn một nhóm người Quy ba thân tín của Fidel Castro bị bắt giam ở HK. Nhưng tôi vẫn ngỡ ngàng không biết vì sao tôi lại được chọn làm vật trao đổi với HK bởi vì từ xưa đến giờ tôi chưa từng liên lạc gì với HK, cả? Thật là một sự ngẫu nhiên».

Nhân chứng thứ hai là ông José Antonio Perera sinh tại Bayamo (Quyba) vào năm 1923. Trong một dịp gặp ông ở Pháp, tôi ghi nhận được những lời khai của ông như dưới đây :

«Tôi là một kỹ sư nông khoa vì tôi đã hoạt động bí mật trong cuộc cách mạng, nên về sau tôi được bổ nhiệm vào một trách vụ rất quan trọng trong ngành canh nông. Ai cũng biết ngành này ở Quy-ba rất được tôn kính là vì kỹ nghệ mía đường có địa vị tối thượng ở đây. Tôi đã tham gia vào công tác dự thảo kế hoạch quốc gia rồi được tuần du khắp nước để cổ động trong dân chúng. Tôi đến các địa

BÀ CLARA BERTA

Giáo sư ĐỨC nhận dạy Đức Ngữ mọi trình độ. Giảng kèm bằng tiếng Pháp. Nơi lý tưởng của du học sinh sắp sang Đức. Hẻm 122 Phan đình Phùng Saigon. Từ 8 giờ đến 10 giờ sáng.

phương để xem xét mùa gặt mía. Tôi đi thế cũng như chính Castro không phải làm trò mị dân nhưng vì lý do người dân Quy-ba chúng tôi cũng giống thánh Saint Thomas chỉ tin vào cái gì mà mình đã nhìn thấy và sờ mó thấy hẳn hoi.

Tôi thi hành công tác của tôi với tất cả lòng thích thú vì hai lý do chính : một là tôi cảm thấy rằng mình đã được bước vào con đường của chủ nghĩa xã hội, hai là tôi đã nhìn thấy những kết quả của chủ nghĩa đã lộ dạng ở chân trời xa xăm.

«Cho tôi năm 1967, riêng về phần tôi, tôi thấy đây là một thời gian trống rỗng. Cả chính phủ lẫn nhân dân sau tám năm nỗ lực đã quá mệt mỏi. Tuy vậy vẫn chưa ai nản trí cả. Nhưng mọi người đều muốn nghỉ xả hơi.

«Trong thời gian này chỉ có 1 người độc nhất không am tường hiện tượng ấy. Người ấy chính lại là Fidel Castro. Ông ta không biết gì về không khí nặng nề trong nước và sự mệt mỏi của toàn dân. Ông là con người lúc nào cũng muốn thắng tiến. Nhưng tinh thần uể oải đã lan tràn trong khắp các giới lãnh đạo, đó cũng là lòng dân nữa. Tôi là một phần tử trong bọn cán bộ cao cấp cổ công thuyết phục Castro, nhưng là chuyện làm vô ích vì ông ta tuyệt nhiên không muốn nghe theo điều gì cả. Ngược lại Castro trở nên cứng rắn hơn, ngang nhiên ra lệnh, đặt luật lệ mà không thêm hỏi ý kiến của ai cả. Dù sao chúng tôi vẫn cổ công thuyết phục ông ta để cải tổ chính sách cai trị.

Bất đầu chúng tôi cất cử nhạc từng người một vào diện kiến ông : Không được một kết quả nào. Rồi chúng tôi đồng loạt cả nhóm cùng vào : Kết quả vẫn là con số không. Chúng tôi đánh liều cãi lộn to tiếng với ông : Cũng chẳng đi đến đâu. Cuối cùng chúng tôi quyết định đặt trước mặt ông một tối hậu thư : Phải chấp thuận cho thực hiện những cải cách cần thiết hoặc sẽ bị đặt tình trạng cô lập hoàn toàn nó có thể đưa tới một cuộc truất phế. Vụ này đã được diễn tiến vào buổi sáng ngày 16 tháng 9/1967. Đến đêm hôm sau vào lúc 2 giờ sáng, đột nhiên có tiếng đập cửa ầm ầm ở tầng dưới nhà tôi. Tôi chưa kịp khoác áo dài để xuống thì cửa nhà dưới đã bị phá tung và một đoàn người đã vào đầy trong phòng khách. Tất cả có mười quân nhân mang sắc phục đảng hoàng, trong số có 2 sĩ quan cao cấp. Tôi hiểu ngay chuyện và rất sợ hãi sợ quá là vì đây là lần đầu tiên trong đời tôi bị lâm vào cảnh này. Tôi ngờ ngác đứng im lặng trước bọn người này và lấy làm lạ sao họ chưa nổ súng bắn hạ tôi. Họ ra lệnh cho tôi : «Anh được 10 phút để sửa soạn hành lý đi với chúng tôi, cùng với vợ và 2 đứa con nhỏ của anh nữa Miquel 13 và Antonio 15 tuổi). Tất cả chỉ mang hành lý tối thiểu thôi, Nhanh, mau lên!» Tôi thầm nghĩ rằng đối với những bọn người này, hơn hết là đừng

cãi cọ gì cả. Vợ tôi giữ thái độ rất đàng hoàng. Sau khi đánh thức hai đứa trẻ dậy sửa soạn quần áo cho chúng 10 phút sau tất cả 4 người trong gia đình tôi được dắt ra đường lên ngồi trong một chiếc xe hơi Huê Kỳ đen rất lớn mạnh. Trên xe có tất cả 8 người. Xe chạy trong khoảng 4 giờ đồng hồ, Họ tịch tất hết đồng hồ đeo tay của chúng tôi.

Sáng sớm hôm sau xe chúng tôi tới trước cửa một cái làng vĩ đại rộng dài độ một cây số với những dãy nhà nhỏ ngay ngắn xinh xắn tường quét vôi trắng xám tôi chưa từng thấy một kiểu làng xóm nào giống như làng này. Nhìn vào tôi vừa ngỡ ngàng vừa sợ hãi. Suốt đời tôi không bao giờ tôi quên được cảnh tượng này.

Trước cửa trại có 4 lính gác, tay cầm tiểu liên. Xe của chúng tôi đi thẳng vào trong trại được độ 100 thước thì đỗ trước cửa một căn nhà nhỏ nằm trong một dãy nhà tương tự. Căn nhà này có một cửa chớp với chấn song thép. Tường xi măng được dày 30 phân và một cửa vào cũng có chấn bằng thép. Họ đẩy 4 chúng tôi vào trong nhà, lúc đó chỉ có vợ tôi ướt nước mắt khóc vì bà quá xúc động.

Sau khi cửa đóng lại, tất cả chúng tôi đều một mình đứng chờ đợi. Tôi nhớ lại rằng lúc đó tôi cảm thấy rất cô đơn và buồn. Tôi chỉ nhắm mắt được độ một giờ. Lúc tỉnh dậy tôi cố định tâm để nhận định tình thế, thì tôi thấy quả là đen tối. Tôi là người quá hiểu tình hình của Castro. Vụ bắt giam chúng tôi quyết nhiên không phải là một sự nhầm lẫn và tôi đoán chắc rằng trong ngày cũng giờ còn nhiều bạn hữu của tôi cũng bị cùng chung một số phận nếu không thì sớm muộn rồi cũng bị.

Bây giờ đầu óc tôi chỉ nghĩ tới việc làm cách nào cho vợ con tôi được ra khỏi cái tổ ong bọ về độc địa này. Còn về thân phận của tôi thì để về sau lúc nào tôi lo lấy cũng được.

Chúng tôi cảm thấy bị cô lập hoàn toàn : Tôi chẳng còn nghe thấy một tiếng động nào ở xung quanh và cũng không thấy một bóng người nào qua lại trước cửa sổ. Tại tôi đôi khi chỉ vắng nghe thấy từ xa tới một vài tiếng máy xe nổ, mấy tiếng người nói với nhau và những tiếng kêu gào. Một ngày trời qua, đến hôm sau tôi thấy thoáng qua một tên lính ngục. Tôi cố gọi nhưng hắn chẳng thèm quay lại nhìn tôi ! Tôi tin rằng tôi là con người bị hủy hoại rồi còn gì nữa — lòng kinh hãi mỗi lúc mỗi tăng. Nhưng những lúc đứng trước mặt mấy đứa con dại, tôi vẫn làm bộ bình tĩnh để bảo cho chúng hay là cả nhà sẽ được ra về trong vài ba hôm nữa. Các con tôi không ngày thơ đến độ tin vào điều ấy, chúng còn có can đảm trả lời tôi : «Cha ơi, cha khỏi lo cho chúng con, chúng con chịu đựng nổi mà và sẽ cùng cha ở đây muốn đến bao giờ thì đến». Nghe vậy xong, tôi ôm chầm lấy hai đứa và hôn hít chúng, rồi tôi nức nở khóc không sao cầm nổi nước mắt. Đây là lần đầu tiên mà tôi khóc.

Mãi cho tới sáng sớm hôm sau nữa — nghĩa là đã quá 48 giờ — đột nhiên cửa phòng giam được mở...

Một nhân vật bạn thường phục tiến vào phòng giam, để lại hai tên cận vệ đứng canh trước cửa. Họ đứng thẳng trước mặt tôi rồi nói với tôi vài câu với giọng nhát gừng : «Thưa ông ! (hắn cố nhấn mạnh vào danh từ này). «Ông» đã âm mưu lật đổ lãnh tụ cuộc cách mạng Quy ba tức là đã xâm phạm tới nền an ninh Quốc gia và ý chí của dân tộc. Vậy từ nay ông bị đặt vào tình trạng giam cầm vô hạn định. Bây giờ ông được ở tạm đây chờ ngày đi chuyển tới một công trường lao động dành riêng cho những tên phản bội cùng hạng ông. Thời gian giam cầm có lẽ còn dài vậy vợ ông sẽ được giao phó những công tác cũ trong thời chưa kết hôn với ông. Còn hai đứa con của ông sẽ được đưa vào một trại giáo huấn để học lấy một nghề. Chiều hôm nay chúng sẽ ra đi. Ông có còn điều gì muốn hỏi nữa không?»

— Tôi chỉ nói thêm một câu gọn gọn : «Cho gia đình tôi ăn một bữa cơm và cho uống nước lạnh mát!». Nghe xong hắn quay gót ra đi và một giờ sau quả thật người ta mang tới cho chúng tôi một bữa cơm rất là thịnh soạn. Tôi dặn vợ tôi rằng sau khi được đưa ra khỏi nhà giam thì đừng nên quá nóng nảy chửi rủa ầm ĩ. Hay với vàng loan báo hung tin cho các bạn hữu hoặc tiết lộ vụ này cho công luận hay biết để tránh khỏi những nguy hiểm cho cả gia đình.

XXX

Ngay chiều hôm ấy chúng tôi phải chia tay từ giã nhau : vợ tôi được lên cái xe hơi hẻm trước cửa hai đứa con thì lên một chiếc xe đíp khác. Cuộc từ biệt nhau không có một giọt nước mắt. Tất cả 4 chúng tôi ai ai cũng giữ được thái độ bình tĩnh và can đảm hoàn toàn.

Tôi đã dặn vợ tôi thỉnh thoảng tới trước chân tượng Staline ở giữa tỉnh thì may ra có thể gặp nhau được. Nhưng than ôi không bao giờ chúng tôi được gặp nhau nữa : Trong một buổi sáng tôi nhận được giấy báo tin rằng : «Bà J.A. Perera đã đột nhiên từ trần». Tôi đoán chắc là họ đã giết chết vợ tôi rồi. Hai năm sau tôi nhận được tin hai đứa con tôi đã trốn được khỏi trại giam và đã được ba người bạn cũ đưa chúng sang được tới HK.

Ít lâu sau tôi cũng trốn được khỏi trại giam và tìm gặp được 2 con tôi ở Hoa Kỳ.

Cuộc vượt ngục của tôi quả thật ly kỳ và bất ngờ và chính một viên giám thị coi ngục, xưa kia cũng là kỹ sư như tôi, đã giúp đỡ tôi tận tình. Sau khi ra khỏi được trại giam tôi phải lẫn mình trong một chiếc xe hơi tải dầu lửa suốt 24 giờ, rồi nằm bẹp dưới hầm của một chiếc tàu thủy op ẹp suốt bốn ngày đêm tàu chạy từ Quy ba qua Honduras rồi tới Hoa Kỳ.

OOO

Kể lại lúc một giờ sau khi vợ con tôi được dẫn đi khỏi, tôi liền bị đưa tới giam trong một căn nhà gỗ nhỏ trong đó đã có độ năm chục tù nhân khác. Một tên gác đàn chỉ cho tôi tới ngồi lên một cái đệm rơm. Tôi ở chỗ này suốt trong thời kỳ bị giam,

nghĩa là gần bốn năm trường với mỗi một chuỗi dài của các cuộc tra tấn càng ngày càng ác liệt. Chúng tôi sinh sống trong hầu không khí ô uế của một căn lều chỉ có 3 lỗ hở ở trên mái nhà. Cầu tiêu được đặt ngay ở trong một góc nhà. Cũng may mà hàng ngày họ đều đẩy đặt ra những công tác để cho các tù nhân hoạt động đỡ buồn. Suốt 4 năm nhóm chúng tôi ngày nào cũng vác xẻng cuốc ra đồng đào những hố sâu đào chán rồi lại lấp lại, dưới ánh nắng mặt trời nóng cháy.

Một trò tiêu khiển thích thú nhất của giám thị là bắt mỗi tù nhân phải tự đào lấy một mồ chôn của mình xong rồi tự tay khắc vào một tấm bia đá nhỏ tên họ tuổi ngày sinh tháng đẻ của mình. Xong đầu đầy họ bắt mọi người phải nằm thử xuống mồ xem có vừa không. Đã có một hôm họ bắt tất cả chúng tôi nằm yên trong mồ suốt 4 giờ dưới ánh nắng mặt trời nóng như cháy. Sau cuộc thực tập này, một người trong chúng tôi đã bị chết cứng. Một tên giám thị phát biểu ý kiến : «công việc chúng nó làm không phải là vô ích». Xong rồi chúng tôi phải lấy xẻng cuốc lấp mồ cho người bạn xấu số.

Về thực phẩm, chúng tôi được nuôi dưỡng như đàn heo. Ở hai bên đầu nhà mỗi bên có một cái thùng thật lớn. Mỗi buổi sáng vào lúc 6 giờ họ trút vào thùng một thứ cháo ngô với tám gạo với một chút sữa, không có tý muối đường nào cả. Đến chiều vào lúc 9 giờ thì họ trút vào một mẻ thịt bạc nhạc trộn với bột ngô và một chút đường. Toàn đồ ối nữa ! Sau một tháng, tôi bắt đầu bị ốm đau liên miên.

OOO

Kể lại chuyện của trại giam này, thì chỉ toàn là những chuyện ghê tởm rùng mình. Ba tên giám thị coi trại khoái chơi những trò bỉ ổi sau đây : một hôm bọn họ dắt vào buồng giam một phụ nữ ăn vận hở hãnh rồi thì nhau nhìn qua lỗ hồng. Nhưng tội họ thất bại hết, họ vọng được thỏa mãn thú tính, là vì cả bọn 50 người chúng tôi làm thình không ai thêm lại gần người đàn bà ấy cả. Đây là một cuộc thắng trận của chúng tôi. Bọn chúng có biết đâu là trong bọn 50 tù nhân thì một phần lớn đã chơi trò «đồng tính luyện ái» với nhau rồi.

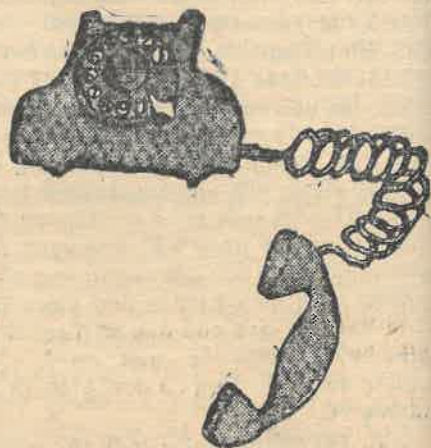
Tôi còn được nhìn thấy một cảnh khủng khiếp như sau đây nữa : Hai tù nhân đương cặm cùi làm việc xây cất một căn lều mới ; đột nhiên một xe ủi đất ở gần đó mở máy chạy hết tốc lực đè nghiêng chết cả hai người.

Cảnh cuối cùng mà tôi thấy còn khủng khiếp gấp bội : một viên y sĩ của trại giam (chẳng biết hắn có chút kiến thức nào về y khoa không?) đặt một cái bàn mổ ngay giữa phòng giam rồi đưa lên nằm một tù nhân đương mắc bệnh sưng màng bụng (Peritonite). Hắn lấy dao kéo mổ bụng bệnh nhân mà không đánh thuốc mê. Bệnh nhân kêu la ầm ĩ. Cả bọn tù nhân chúng tôi nổi cơn phẫn nộ trước cảnh tượng dã man này rồi cùng nhau gây nên một

(Xem tiếp trang 55)

MỘT VÒNG THẾ GIỚI

Vương Hữu Bột

ẤN ĐỘ

Hơn 5 triệu dân tỵ nạn

Cả thế giới đang xúc động theo dõi số phận của năm triệu dân Đông Hồi tỵ nạn sang các tỉnh giáp biên thủy Ấn Độ.

Hình như trời đất đã giáng tất cả tai họa xuống xứ Đông Hồi từ hơn một năm nay. Năm ngoái nước sông Hằng Hà tràn dâng một trận lụt khủng khiếp làm 500 ngàn người chết. Năm nay trong cuộc nội chiến giữa quân đội chánh phủ (ở Tây Hồi) và dân Đông Hồi muốn lập một nước tự trị, quân đội đã tàn sát 200 ngàn người. Dân chúng Đông Hồi chạy sang Ấn Độ trốn chiến tranh trong cảnh đói, rách, không nơi ăn chốn ở, lại vừa bị dịch tả tấn công.

Đã có 5000 người chết vì dịch tả trong tuần trước, và con số này sẽ còn gia tăng vì chánh phủ Ấn Độ không đủ phương tiện để ngăn chặn.

Với số dân tỵ nạn trên 5 triệu mỗi ngày thêm 100 ngàn người Đông Hồi, vượt biên giới sang Ấn, vấn đề nhà cửa, thực phẩm nước, vệ sinh thật là vô phương giải quyết.

Bệnh dịch tả hàng năm vẫn xảy ra ở Ấn Độ và Hồi Quốc. Nay thêm cảnh màn trời chiếu đất của dân tỵ nạn, bệnh lại bùng nổ như trái bom. Bệnh nhân di tiêu chảy

và mửa, cơ thể hết nước và chết mòn mỏi. Thân nhân không đem chôn vì quá sợ hãi, xác chết đầy vì trùng dịch tả. Nhiều nơi hỏa táng xác chết theo phong tục Ấn Độ Giáo, nhưng cũng không đủ củi để đốt xác. Xác chết cháy đỏ bỏ lay lắt, chim kên kên và loài chó đói tới móc thịt ăn. Kinh khủng nhất là các dân tỵ nạn hay ném các xác chết xuống dòng sông!

Bệnh viện không đủ để cứu chữa. Một chuẩn y viện có 25 chỗ nằm nay phải chứa đến 400 bệnh nhân, nhiều bệnh nhân nằm chung với cả gia đình trong một mái lều. Ruồi bay cùng khắp, mùi hôi thối ngọt ngào. Trên hành lang bệnh viện, xác chết nằm cạnh người sống cả mấy giờ cũng chưa có người chôn. Bác sĩ và nhân viên bệnh viện làm việc quá sức họ, đến nỗi một người cũng chết vì kiệt quệ.

Tại một y viện ở tiểu bang Bengal, thuộc Ấn Độ, một nông dân 45 tuổi kể lại vợ ông ta đã chết vì dịch tả, ba đứa con cũng chết.

Trong một bệnh viện khác của các bà phước dòng Đức Mẹ vô nhiễm, mới lập nên để làm nhà hộ sinh, đã phải mở sớm 2 tuần để đón bệnh nhân dịch tả, trên hành lang, các đứa trẻ nằm la liệt được tiếp nước biển. Nước biển từ các bình lủng lẳng trút vào cơ thể đứa trẻ, sự sống trở lại trên cơ thể đó một cách rõ rệt. Nước

cạn dần trong bình thì sinh lực cũng hiện ra trên bệnh nhân.

Nuôi hơn 5 triệu dân tỵ nạn, mỗi ngày chánh phủ Ấn Độ phải chi 1 triệu 330 ngàn Mỹ Kim. Bà thủ tướng Indira Gandhi đã kêu gọi cả thế giới giúp đỡ, và kêu gọi dân tỵ nạn quay trở về xứ họ. Bà Gandhi mới nói trong một trại tỵ nạn «Xứ tôi cũng là một xứ nghèo chúng tôi không đủ sức giữ quý vị lại mãi mãi, dù chúng tôi có muốn như vậy»

Năm triệu người tỵ nạn đó cũng đe dọa dân Ấn về nạn thất nghiệp. Các nông dân tỵ nạn chiếm chỗ làm của nông dân Ấn Độ, chấp nhận một số lương bằng một phần tư lương trả cho người Ấn.

Nhưng làm sao đuổi họ về xứ trong khi chính ở Đông Hồi, nạn đói cũng đe dọa!

TRUNG CỘNG

In phụ bản hộ Mao

Ai cũng biết tiếng những cuốn sách nhỏ in bìa màu đỏ chói, bằng dăm chục thứ tiếng khác nhau trên thế giới, do nhà in Ngoại Văn ở Bắc Kinh ấn hành. Bản tiếng Việt cũng in ở Bắc Kinh mang tên đề «Trích Lời Mao Chủ Tịch» Bằng tiếng Anh mang tên là Quosaions From Chairman Mao. Bằng tiếng Á Rập tên là gì không rõ, nhưng chắc chắn in nhiều lắm, vì du kích quân Pales

tine được Mao viện trợ vũ khí kèm theo cuốn sách đỏ đó.

Hơn một năm nay ở Hồng Kông người ta đã thấy lưu hành một tập sách nhỏ khác mang tên là «Bổ túc cho sách Trích Lời Mao Chủ Tịch»

Có lẽ các độc giả của Mao sẽ không tra những tập sách bổ túc này.

Thí dụ trong tập sách bổ túc đó, độc giả sẽ thấy hình của Mao trạch Đông đang thân ái bắt tay Lưu Thiếu Kỳ nhìn nhau cười tươi như bạn chí thiết. Vậy mà than ôi, Lưu Thiếu Kỳ bây giờ lại bị kết án là kẻ phản bội số một ở Trung Hoa Lục Địa.

Độc giả cũng có thấy hình Mao chủ tịch đang trao đổi nụ cười thân hữu với cựu thủ tướng Nga Krutscher, tên «đầu sỏ của chủ nghĩa xét lại hiện đại» than ôi!

Những tập sách Phụ Bản này do nhà xuất bản Chi Luen Press ở Hồng Kông ấn hành.

Nhà xuất bản cũng ấn hành thêm tập sách Trích Lời Lưu Thiếu Kỳ, chủ tịch nhà nước Trung Hoa Đỏ, hiện nay đang bị quản thúc ở đâu không ai rõ, để cái ghế quốc trưởng của 700 triệu dân trống rỗng.

Trong sách trích lời của Lưu Thiếu Kỳ người ta sẽ thấy những câu như là: «Mác, Engels, Lenin, Stalin và Mao đều đã lầm lẫn» Câu đó họ Lưu nói năm 1963 ở Phân Khoa Triết học và Khoa Học Xã Hội.

Cũng có những câu ca tụng Mao như: «Mao chủ tịch không những là chánh khách và nhà cách mạng vĩ đại nhất trong lịch sử Trung Quốc mà còn là triết gia vĩ đại nhất» (năm 1950)

NGA SÔ

Solzhenitsyn lại bị đe dọa

Nhà văn Aleksandr Solzhenitsyn 52 tuổi, hiện nay được cả thế giới coi như nhà văn vĩ đại nhất ở Nga nhưng tại xứ sở của ông, tác phẩm của ông vẫn bị cấm, trừ cuốn «Một ngày nào trong đời của Ivan Denisovitch». (Thạch Chương và Trần Lương Ngọc dịch). Năm 1970 Solzhenitsyn

không được nhà cầm quyền Nga cho phép sang Thụy Điển lãnh giải Nobel, ông cũng từng bị trục xuất khỏi hội các nhà văn Nga. Nay thì có lẽ Solzhenitsyn sắp có thể bị bắt ra tòa và bị tù.

Lý do là ông mới cho phép xuất bản cuốn truyện «Tháng Tám năm 1914» ở Pháp, một tác phẩm đã bị cấm ở Nga.

Trong bản tiếng Nga in ở Paris trong tháng này, Solzhenitsyn đã viết lời bạt rằng: «Tác phẩm này không được xuất bản ở quê hương của tôi, trừ các bản chép tay, vì bị kiểm duyệt cấm, với một lý do không ai có thể quan niệm nổi là họ bắt phải viết chữ Thượng Đế bằng chữ thường, không phải chữ hoa. Tôi không thể thuyết phục chấp nhận điều đó».

Cuốn tiểu thuyết «Tháng Tám 1914» được hoàn tất vào cuối năm 1970 là quyển đầu một bộ ba cuốn Solzhenitsyn đã cố gắng xin xuất bản ở Nga, vì truyện này xảy ra từ trước Cách Mạng 1917 của đảng Cộng Sản, không đủ kích cỡ để bị nhà cầm quyền Nga cấm đoán. Vậy mà sở kiểm duyệt Nga vẫn tìm ra được rất nhiều điều cấm đoán, trong đó có điều là chữ Thượng Đế phải viết bằng chữ thường, còn chữ KGB (tên sở mật vụ Nga) được viết bằng chữ hoa.

Một bản thảo của cuốn sách được truyền sang Tây Âu. Tác giả đã liên lạc được với một luật sư của ông ở Thụy sĩ, ông Fritz Heeb. Luật sư Heeb đã ký giao kèo với nhà xuất bản YMCA ở Paris để in bản tiếng Nga.

Đề tài của cuốn truyện là cuộc thế chiến thứ nhất, mà thân phụ tác giả đã tham dự, trong quân đội Nga Hoàng để chống quân Đức.

Mối lo sợ nhất của tác giả hiện nay là bị chánh phủ Nga ngăn trở, không viết tiếp được 2 cuốn sau tiếp theo cuốn «Tháng Tám 1914»

TRUNG CỘNG

Mật trận mới ở Do Thái

Khi đọc chuyện này quý vị sẽ tự hỏi trong tương lai Việt Nam có gặp một hoàn cảnh tương tự hay chăng.

Cuộc ngưng bắn giữa Do Thái với Ai Cập đã được kéo dài 10 tháng qua. Một tình hòa bình tạm bợ. Trong khi đó, bà thủ tướng già Galda Meir vừa cảnh cáo «một cuộc chiến bắt nguồn từ các vấn đề xã hội có thể xảy ra còn ghê gớm hơn là cuộc chiến ngoài biên giới».

Trong 23 năm qua từ khi lập quốc, Do Thái không có thời giờ nghĩ đến các vấn đề nội bộ. Quốc gia nhỏ bé 3 triệu người bị bốn phía bao vây và đe dọa, nên ai cũng sẵn sàng hy sinh để bảo vệ tổ quốc. Nay bỗng dưng có vấn đề được khơi dậy.

Tuy cùng thuộc một chủng tộc nhưng dân tộc Do Thái hiện nay có hai loại người chính, một là những người Do Thái gốc Á Phi Châu được gọi là Ashkenazic (có nghĩa là người Đức) và thứ hai là những người gốc ở các xứ Á, Phi Châu hồi hương, gọi là Sephardim (nghĩa là dân Tây Ban Nha).

Dân Do Thái gốc Á Phi chiếm 65 phần trăm dân số nhưng ít học và nghèo khổ. Dân Á Phi chiếm hết các địa vị quan trọng. Trong quốc hội chỉ có 20 phần trăm là người gốc Á Phi, trong nội các 18 người chỉ có một tổng trưởng nội vụ là người gốc Á Phi sanh ở Iraq. Con cái những người gốc Á Phi đa số chỉ học đến trung học, còn 95 phần trăm sinh viên đại học là con người gốc Á Phi.

Một phong trào phản kháng mới nổi lên trong tháng qua. Một lãnh tụ trẻ là cậu thanh niên tóc dài 20 tuổi Saadya Marciano. Cha cậu trước ở Maroc đã trở về Do Thái và sanh cậu ở Hải Cảng Marseille. Saadya là một trong 9 người con của gia đình. Sống trong một căn nhà chật hẹp trong xóm nhà lá ngoại ô Jerusalem.

Saadya vào lính năm 18 tuổi, và sau bảy tháng trong quân ngũ, với

hơn 3 tháng ở quân lao, cậu bị giải ngũ. Tình trạng đó khiến cậu thất nghiệp. Cậu lang thang đây đó và bị cảnh sát bắt nhiều lần vì tình nghi đủ thứ tội.

Một buổi tối Saadya và các bạn cùng hoàn cảnh ngồi tán gẫu với nhau, và họ nảy ra ý kiến thành lập một tổ chức tranh đấu. Cậu đặt tên là «Báo Đen». Các cậu xin phép cảnh sát tổ chức biểu tình không được. Khi sắp biểu tình thì bị Cảnh Sát tóm.

Cuối cùng, tháng vừa qua đảng «Báo Đen» cũng tổ chức được một cuộc biểu tình và bị Cảnh Sát đàn áp. Nhóm này cho biết họ đã thu hút được hơn 9000 đoàn viên. Những người Do Thái bắt đầu về tình trạng kinh tế, xã hội, nay đến lúc hòa bình trở lại đã sẵn sàng tranh đấu cho cuộc sống của chính họ được cải thiện.

Tình trạng thuế má làm cho dân chúng bất mãn. Ngân sách quốc phòng chiếm 60 phần trăm cả ngân sách quốc gia. Dân chúng buộc phải sống khổ. Một người kiếm lợi tức 15 ngàn Mỹ Kim một năm, sau khi đóng đủ thứ thuế chỉ còn có 4500\$. Máy ti vi đen trắng giá 600 Mỹ Kim (hơn 210000 Việt Nam) mỗi năm phải đóng thuế tivi gần 9000 bạc Việt Nam.

Tình trạng trộm cắp gia tăng. Trong thủ đô Tel Aviv 800 ngàn dân, từ khi có hòa bình đến nay trộm cắp gia tăng 125 phần trăm, các vụ sát nhân tăng gấp đôi, cướp giết xảy ra hàng ngày và 400 gái điếm đi kiếm khách ngoài đường.

Công nhân ở Do Thái khan hiếm vì một phần tư số thanh niên ở trong quân đội. Bộ trưởng Giao thông và Công chánh ước lượng Do Thái cần có thêm một triệu công nhân nữa!

Tình trạng kinh tế và xã hội khó khăn đó dân Do Thái gốc Á Phi gánh chịu nhiều nhất nhất là cảnh nhà cửa chật chội. Vì vậy mà phong trào «Báo Đen» lan rộng, Chánh quyền các đô thị tìm cách cải thiện đời sống dân xóm nhà lá, nếu không thì Do Thái sẽ phải đương đầu với một cuộc tranh chấp nội bộ đáng ngại.

HOA KỲ Gạ gẫm Mao

Chánh phủ Nixon đã đưa ra bằng danh sách 142 món hàng mới được phép bán cho Trung Cộng, gia tăng bằng danh sách lên hơn 1000 món hàng. Đó là để đáp ứng chánh sách bóng bần của Bắc Kinh.

Các thương gia Mỹ có thể bán — nếu Tr. Cộng chịu mua — đủ thứ hàng, từ máy lạnh, máy đánh trứng, xe du lịch, máy đuổi tôm cho đến phân bón, thuốc sát trùng v.v.

Ch. phủ Mỹ đã tính toán cần thận để bán danh sách hàng bán cho Tàu gần giống bản danh sách hàng bán cho Nga, cốt ý để TC khỏi tố cáo Nga Mỹ cấu kết chèn ép dân Tàu. Tuy nhiên vì trình độ kỹ thuật của Nga cao hơn nên những món hàng bán cho Nga cũng khác. Thí dụ Mỹ không cho bán các động cơ trên 50 mã lực cho Tàu, nhưng bán cho Nga các máy móc mạnh hơn thì okay.

Tuy nhiên việc gạ gẫm Mao Trạch Đông không phải dễ. Nhiều thương gia Mỹ đến Hồng Kông với mục đích tiếp xúc với các đại diện Trung Cộng ở đó, đã mất thì giờ vô ích. Có thương gia đã phí mấy tuần lễ ở Hồng Kông, rồi phải vay ngân hàng tiền trả tiền khách sạn, cuốn gói ra về.

Hiện nay Trung Cộng vẫn mới mở cửa cho du khách, gọi là «nhân dân Mỹ» mà thôi. Còn chánh phủ Mỹ, mà họ gọi là phát xít thì không. Một viên chức Trung Cộng nói rằng «chưa giải quyết xong vấn đề Đài Loan thì chưa nói chuyện buôn bán».

Các nhà buôn Mỹ ước lượng nếu Trung Cộng sẵn sàng giao thương, mỗi năm Mỹ sẽ hy vọng buôn bán khoảng 200 đến 300 triệu Mỹ Kim hàng hóa. Số ước lượng đó hơi cao. Hiện nay Mỹ mới buôn bán với Nga 118 triệu mỗi năm, dù số mục các hàng bán rộng rãi hơn. Trong tháng 7 tới, T.T Nixon đã đọc thông điệp liên quan đến vấn đề Trung Cộng và Liên Hiệp Quốc. Chờ xem liệu Nixon sẽ mặc cả với Mao như thế nào

ĐÀI QUAN SÁT CỦA MAO

Người sẽ đóng vai trò quan sát viên tiền đồn của Mao Trạch Đông đề dò xét nước Mỹ là ông Đại sứ Hoàng Hoa.

Vị đại sứ có cái tên đẹp đẽ này năm nay 58 tuổi, sẽ là đại sứ đầu tiên của Trung Cộng ở Gia Nã Đại trong tuần tới. Đó cũng là vị đại sứ Tàu đỏ đầu tiên ở Bắc Mỹ!

Hoàng Hoa là vị đại sứ duy nhất không bị Bắc Kinh triệu hồi về nước khi cuộc Cách Mạng Văn Hóa đang sôi nổi và 41 vị đại sứ khác đều bị triệu hồi. Khi đó Hoàng Hoa đang ở Ai Cập, phụ trách cả vùng Bắc Phi và Trung Đông.

Ông Đại sứ này nói tiếng Anh giọng Oxford trơn lầu, và có kinh nghiệm lâu đời trong việc giao thiệp với Mỹ.

Từ khoảng 1935 Hoàng Hoa đã biết đến người Mỹ khi ông từng học ở Đại Học Yenching ở Bắc Kinh, một trường do người Mỹ bảo trợ. Năm 1944 ông là liên lạc viên của Mao Trạch Đông với phái bộ quân sự Mỹ ở Diên An. Người Mỹ rất hài lòng về cách giao thiệp của Hoàng Hoa khi đó.

Đến cuộc hội nghị Bàn Môn Điếm ở Cao Ly, Hoàng Hoa lại cầm đầu phái đoàn Trung Cộng để thảo luận với Mỹ. Tại hội nghị này, H. Hoa không chịu nói tiếng Anh, không bao giờ bắt tay phái đoàn Mỹ, và liên tiếp ném vào mặt phái đoàn Mỹ những chữ «đồ ăn cắp, đồ tư bản lừa bịp, quân cường đạo» v.v.. Một phiên họp, Hoàng Hoa chửi bới dữ quá đến nỗi viên trưởng phái đoàn Mỹ Arthur Dean đứng dậy bỏ ra khỏi phòng họp. Đến lúc đó, lần duy nhất trong hội nghị, Hoàng Hoa chịu nói tiếng Anh, cất tiếng gọi «Come back».

Nay Hoàng Hoa sẽ là quan sát viên tuyển đầu ở thủ đô Ottawa, Gia Nã Đại. Ông đi nhận nhiệm sở cùng vợ và một người bếp Tàu với 14 nhân viên. Các báo cáo của Hoàng Hoa về Bắc Kinh sẽ ảnh hưởng mạnh đến mối giao thương Mỹ Trung Cộng, nghĩa là đến chiến cuộc Việt Nam.

02-07-1971

Có mặt khắp toàn quốc

BĂNG NHẠC TRƯỜNG SƠN

DUY KHÁNH thực hiện
Số 2 «QUÊ HƯƠNG VÀ TUỔI TRÉ»

● **BĂNG NHẠC TRƯỜNG SƠN số 2** : thực hiện trên tất cả những kinh nghiệm thu lượm được của băng nhạc số 1, cộng với nhiều ý kiến thật giá trị của thính giả trong và ngoài nước gửi về.

● **BĂNG NHẠC TRƯỜNG SƠN số 2** : là những bài ca dân tộc bất hủ, những bài ca thời trang độc đáo, cộng với những bài ca được thính giả yêu cầu nhiều nhất chưa từng được thu vào băng nhựa, với THÁI THANH, THANH THỦY, KHÁNH LY, DUY KHÁNH, HOÀNG OANH, HÀ THANH, THANH LAN, ANH KHOA, SĨ PHÚ, THANH TUYỀN, BĂNG CHÂU, JULIE QUANG v.v...

● **Toàn diện BĂNG NHẠC TRƯỜNG SƠN số 2** : tiến bộ vượt bậc, đủ bảo đảm uy tín của nhóm TRƯỜNG SƠN, và chắc chắn làm sôi nổi dư dội trong giới băng nhạc.

ĐẠI LÝ TOÀN QUỐC :

— SAIGON	: Radio MINH CHÂU, góc Lê Lợi — Công Lý.
— HUẾ	: LITA, thương xá Tam Đa (nhà hàng Thanh Thế trông sang)
— ĐÀ NẴNG	: NGỌC HÂN, 82 thương xá Tam Đa (đầu cầu thang lầu 1)
— QUI NHƠN	: HÒA LỢI, 15 Phan Bội Châu.
— TUY HÒA	: NGHĨA THÀNH, 48 Đồng Khánh.
— NHA TRANG	: KHÁNH HƯNG, 309 Gia Long.
— PHAN THIẾT	: ĐỒNG TIẾN, 32 Bùi nguyên Ngải.
— ĐÀ LẠT	: NHẠC 52, 84 Lê Thánh Tôn.
— CẦN THƠ	: VUI VUI, 12 Lê văn Duyệt.
— LONG XUYẾN	: Radio VIỆT QUANG, 4 Hội Trường Hòa Bình.
	: Radio MINH NGỌC, 58 Phan đình Phùng.
	: Radio NHƠN HÒA 140 Quang Trung.

TỔNG PHÁT HÀNH : Diên Hồng, 66 Lê Lợi. SAIGON

XIN LƯU Ý : Người nghe nhạc sành điệu phải tìm mua cho được băng nhạc chính của TRƯỜNG SƠN, với 3 lợi điểm :

- Bảo đảm âm thanh trung thực 100 phần 100.
- Bìa in OFFSET thật lộng lẫy.
- Tham dự cuộc đố vui văn nghệ thật hào hứng do nhóm TRƯỜNG SƠN tổ chức.

KHA TRẦN ÁC

Chiến thuật cào L ăn vạ

Chuyện bần thủ nhất tuần qua là vụ nhóm SV Huỳnh tấn Mắm làm «loạn» trong cuộc bầu cử ban chấp hành Tổng hội.

Người ta đều biết nhóm SV Huỳnh tấn Mắm chỉ là một thiểu số rất bé nhỏ, không phải thuần túy gồm những SV mà có cả học sinh, lẫn du đảng Cầu Muối, vậy mà nhóm này lộng hành, tác quái, lũng đoạn hàng ngũ SV một cách vô tội vạ. Phương pháp chúng áp dụng là dọa nạt, khủng bố chụp mũ những ai không theo chúng. Thậm chí chúng dùng cả dao, búa rạch mặt những ai không về hùa với chúng. Lớn tiếng chụp mũ những ai không chịu khuất phục chúng là tay sai của chính quyền, là bị chánh quyền mua chuộc v.v.. Áp dụng chiến thuật vừa đánh trống, vừa ăn cướp, từ trước tới nay, chúng làm mưa làm gió, không ai dám đứng tới chúng.

Trong cuộc bầu ban chấp hành Tổng hội ngày 21-6-71, chúng lại dõ dạc cõ rích «Cào L. ăn vạ» là khi kiểm phiếu, thấy phe mình thua 100% rồi, phe Mắm bèn la làng là cuộc bầu cử gian lận, nổi lên đánh ban tổ chức cuộc bầu cử, ban chấp hành vừa đắc cử, chụp mũ cho liên danh đắc cử (liên danh 2) là tay sai của chính quyền bị chính quyền mua một phiếu từ 8 trăm ngàn đồng đến một triệu hai!

Vụ nhóm SV Mắm tác quái không có gì đáng phần nộ. Nhóm SV Mắm dù sao cũng thuộc hàng con cháu chúng ta, lỗi là ở chúng ta không dạy dỗ nổi, hướng dẫn nổi khiến chúng bị những thế lực mua

quái huyền hoặc chi phối. Điều đáng phần nộ là về hùa với nhóm sinh viên Mắm, có những đoàn thể, những phong trào của người «lớn» đòi ủng hộ nhóm SV Mắm. Chẳng hạn Ủy ban đòi cải thiện chế độ lao tù của giáo sư tiến bộ Nguyễn văn Trung, Phong trào đòi quyền sống của bà Ngô bà Thành! Riêng đối với nhà tri thức Nguyễn văn Trung Đầu Gối cần tâm sự với ông điều này. Từ trước tới nay, lòng riêng Đầu Gối vẫn quý mến ông, nên nổi khi có ai trong tòa soạn Đòi đòi phang ông, Đầu Gối vẫn hết mực năn nỉ, can ngăn, nhưng với vụ ông ủng hộ nhóm Mắm, Đầu Gối thấy hết chịu đựng nổi.

Vậy xin ông làm ơn cho biết có phải ông thực tình ủng hộ nhóm SV Mắm trong vụ tác quái, lũng đoạn vừa qua không? Để Đầu Gối tiện việc bắt đền xanh cho tòa soạn thả sức «chơi» ông cho vui!

Lữ Lan

Gần đây báo chí cũng như các cơ quan hành pháp, lập pháp nhận được một lá thư vô danh tố cáo tướng Ngô Du tham nhũng. Tuần qua, tướng Ngô Du họp báo ở Nha Trang để thanh minh về lá thư nặc danh. Một ký giả hỏi tướng Ngô Du, có phải chính tướng Lữ Lan, người chỉ huy trước kia của quân khu VI là chủ mưu vụ tố cáo nặc danh này không thì tướng Ngô Du cười, không trả lời «có» không trả lời «không».

Về vụ này, Đầu Gối cần tiết lộ điều dưới đây: cách đây nửa tháng một người quen của Đầu Gối tự

nhận là thân tín của tướng Lữ Lan (vì lý do bí mật nghề nghiệp Đầu Gối tiếc không nói rõ tên tuổi người quen này) tìm tới tòa soạn Đòi gặp Đầu Gối đưa lá thư tố cáo kẻ trên. Nói với Đầu Gối rằng, ông Lữ Lan muốn hạ bệ ông Ngô Du muốn nhờ Đầu Gối làm quân sư (!) dùm. Đầu Gối trả lời người bạn rằng, báo Sống trước kia của Đầu Gối cũng như nhóm Hà Thúc Nhơn hiện nay đã lên tiếng tố khổ tướng Lữ Lan vì biết rõ vậy người bạn tôi gõ cửa Đầu Gối để nhờ làm quân sư quạt mo cho ông Lữ Lan là gõ lầm mẹ nó còn rồi.

Câu chuyện kể trên là một chuyện có thực 100%. Đầu Gối cần phanh phui để bạn đọc thấy các tướng tá đối xử với nhau chơi nhau càn tâu ráo máng ra sao.

Đại hội cái bang

Thấy anh em thương phế binh họp đại hội toàn quốc tại nhà hàng Hoàn Mỹ, ngày 1-7 sắp tới Đầu gối mừng cho anh em đã được đón món cỗ nào nếu không sức mảy mà dám tổ chức đại hội tại nhà hàng Hoàn Mỹ! Thì hôm qua 25-7 Nguyễn Đình, Đình trung Thu và toàn ban chấp hành mở tới báo Đòi cầu cứu, kể rằng sẽ có hơn 400 đại biểu về tham dự đại hội mà cho tới giờ phút này vẫn chưa có một đồng nào để thiết cơm anh em. Đầu Gối hỏi: «Sao không làm tiền ông Thiệu? Cứ hứa đại là sẽ ủng hộ ông ấy để kiểm soát tiền rồi tính sau» Trả lời: «Đã mời ông Thiệu, nhưng ông Thiệu cho người trả lời rằng nếu mời một

minh ông Thiệu, thì ông Thiệu tới nếu mời cả ông Kỳ, thì ông Thiệu không tới. Còn tiền thì hạ hồi phân giải. Đầu Gối hỏi: «Còn ông Kỳ?» Ông Kỳ cũng trả lời như ông Thiệu trả lời, đặt điều kiện chỉ mời một mình ông ấy thôi. Còn tiền ông ấy cho biết là hiện nay ông đang khai thác mấy cái mỏ... cát, đợi cát, biến thành vàng ông ấy sẽ ủng hộ.

Đầu Gối đành hiền kể cho anh em, là ban chấp hành nên gửi văn thư chính thức tới ông Thiệu, ông Kỳ, ông Minh, ông Khiêm, các nhà lãnh đạo lập pháp rằng các anh em họp đại hội nhưng không có tiền ăn vậy yêu cầu các vị lãnh đạo thiết ăn em một bữa cơm. Đại hội họp 3 hôm thì phải 6 bữa ăn, Sáu bữa ăn sẽ do sáu vị lãnh đạo đãi thọ, các anh em ăn bữa nào với ai thì hứa ủng hộ, bỏ phiếu cho người đó. Ăn xong thì thôi, quên lời hứa càng hay. Anh em rất khoái cái sáng kiến do Đầu Gối đưa ra, cảm ơn Đầu Gối rồi rít nhưng không hiểu khi về các anh em có gửi văn thư «xin ăn» thực hay không.

Chín nút

Tin «hành lang» cho biết một số nghị viên đã nhận được thư yêu cầu giới thiệu ứng cử viên NV Thiệu mang thẻ căn cước chín nút 00000027. Cũng theo tin hành lang thì thẻ căn cước của ứng cử viên Nguyễn cao Kỳ mang hai con số 6;9:0000006J tức là six neuf bằng tiếng Pháp.

Còn thẻ căn cước của Chuẩn ứng cử viên Dương văn Minh thì «mù» hoàn toàn.

Nếu tin trên là đúng, ta phải phục từ những kẻ nâng bi ông Thiệu, đã bố trí từng ly, từng tý, làm thẻ căn cước cho ông. Thiệu thì «chín nút» còn thẻ căn cước cho ông Kỳ thì «six neuf» thẻ căn cước của ông Minh thì «mù». Nhưng Đầu Gối có hỏi một số thầy bói tương, chiêm tinh gia tên tuổi thì họ đều cùng một nhà: định rằng cái căn cước «chín nút» chưa chắc đã có lợi cho ông Thiệu. Ông Thiệu có thể sẽ trúng cử (70%) nhưng ông sẽ gặp rất nhiều khó khăn, khổ sở như «chín nút». Chín nút là điềm báo trước ông Thiệu sẽ gặp chín cái khó khăn lớn.

những khó khăn, khổ sở, chiêm tinh gia, có thể can cước «six neuf» thẻ căn cước của ông Thiệu, bảo trước ông sẽ thất cử, vì số ông là số đào hoa, số thất cử, mà được lợi về tình. «malheureux au jeu (jeu ở đây là cạnh bạc đầu cử) heureux au amour». Ông Minh, thì can cước «mù» báo trước ông sẽ bị bộ tham mưu của ông giết giết hoàn toàn vì ông «hiền quá».

Tin tương

Nguyệt san Chính Văn do nhà văn Nguyễn mạnh Côn làm chủ nhiệm vừa ra mắt bạn đọc. Trong «lá thư chủ nhiệm» nhà văn Nguyễn mạnh Côn tuyên bố rằng số dĩ ông lại ra làm báo, là vì ông «thành thực tin rằng TT Thiệu muốn tiến tới một cuộc cách mạng xã hội thực sự».

Nhà văn Nguyễn mạnh Côn không có lý do gì cần phải nâng bi TT Thiệu nên Đầu Gối nghĩ rằng ông thành thực tin những điều ông viết. Đầu Gối cũng muốn «thành thực tin» như ông Côn quá, vì tin như vậy sẽ đỡ buồn, đỡ chán đời lắm, nhưng thú thực là Đầu Gối tin không nổi. Đầu gối đem cái bản khoản của mình, kể cho ông Đạo Cấy nghe mà thôi: «Không hiểu ông Thiệu sẽ thực hiện cách mạng xã hội bằng cách nào» Thì ĐC trả lời: «Như lời một đại tá hồi hưu Mỹ vừa viết, bằng cách đem «tham nhũng đối phó với cường tin»...

Câu trả lời của Đạo Cấy đầy vẻ mỉa mai, nhưng biết đâu chẳng đúng.

Nói tục mà chơi, nghe tục chơi

Tuê theo lời yêu cầu của ông Nguyễn công Quảng, tại nhà máy nước Ba Xuyên, Đầu Gối cho đăng sau đây là bài phú «Mai xem đánh cơ đề đề ra», bài mà ông Quảng nói là chỉ thuộc lổm bổm. Bài này do ông Nguyễn hồ Trừu sáng tác (ông Quảng làm là của Tam Nguyên Yên Đổ) và thấy chép trong sách «Cổ xúy nguyên âm» của cụ Đông Châu Nguyễn Hữu Tiên.

Tóm tắt nội dung bài phú: Một buổi chiều mùa hạ tại trường học của ông đồ họ, nhân thầy đi vắng,

Tiền si... (1).
Nhị khúc khúc nhiên, nhị khúc khúc nhiên;

THUỐC SÂU RĂNG VIỆT NAM NAM KÝ

(Của giồng họ Nguyễn Quang gia truyền ở Bắc Việt)

Có bán nhiều nơi tại Hải Ngoại. Của người giồng họ. Cũng được kể nghiệp phát triển tại các quốc gia cư trú Quốc ngoại.

— Dược liệu Sứ Xứ (VN). Dõi đào khí lực «nguyên khí tạo hóa vũ trụ», khí thiêng Sông Núi (VN). Dược liệu sơn hà bảo vệ tiềm lực, gốc tính, Quê Hương Dân Tộc. Linh diệu phi thường.

— «Bí Pháp» gia truyền đặc biệt của giồng họ Nguyễn Quang ở BV.

— Dụng diệu khoa học. ẤM DƯƠNG LÝ, đồng phương lĩnh động giữa: Vũ Trụ — Nhân Sinh (của Y giới VN phục vụ Nhân Sinh) (Vũ Trụ, Nhân Sinh, Gia Đình, Tổ Quốc, Nhân Loại)

Nổi danh tại Nội Quốc năm 1965 (KS 1.387)

Tiêu trừ tận gốc mọi căn bệnh đau răng. Bỏ sinh lực răng. Già chưa rụng răng. (Coi toa rõ)

THUỐC HAY GIÁ RẺ: Phụng sự Quê Hương (VN), Phục hưng kinh tế Xứ sở — Phục vụ đồng bào Quốc Nội.

PHAT HÀNH TẠI NỘI QUỐC

NAM KÝ 1083A Đại lộ Hậu Giang và 270 Rạch Cát, Quẹo (qua) Hậu Giang Rạch Cát, Ngã Năm, Mũi Tàu Phú Lâm Cholon. Thuốc Cao 50\$ Nước 35\$ sắp lên...

Nhất nhật phó tiên sinh chi quách
kệ (2).

Tiên sinh giận lắm, hỏi rằng : làm
sao ?

Đệ tử đứng lên, thưa thầy con kẻ :
Cái Huệ nó ĐỀ...

Nhân ngày hôm qua,

Thầy đi vắng nhà.

Đương mùa hè chỉ vô sự.

Viên (3) bàn cờ hề giờ RA.

Bất ý, chỉ ta

Ngồi lê ngồi la.

Bền gương mép rai (4),

Bền cứng mao gà.

Người chẳng ra người,

Ma chẳng ra ma.

Nhi bành bành ra,

Nhi chành chành ra.

Ưc (5) ông mãnh (6) ra,

Ưc ông kênh (7) ra,

Ưc ông hồ mang chi cỡ bành ra.

Toại sử (8) : Tướng muốn thương
lên,

Pháo tranh lách cạnh.

Tốt hữu ý ư nhập cung ;

Sĩ mạnh tình ư nhất gành.

Thế mà không cười,

Có họa ông MÃNH (9).

Tiên sinh nghe rồi,

Nãi (10) mồm kỳ môi,

Nãi vô kỳ đuôi,

Nãi quăng kỳ roi.

Thán tục ngôn viết (11) : Ối giời
oi ! Ối đất OI !

Chết nỗi, thế mà hôm qua không
có tôi !

CHÚ THÍCH : (1) TIÊN SINH
DUƠNG BÊ, SĨ TỬ TỀ TỀ : thầy
đỗ nghiêm trang, học trò nhiều
lắm lắm, (2) Câu này đại ý là 1
hôm học trò cứ cười khúc khích
với nhau mà chẳng chú tâm đến
bài giảng của thầy. (3) VIÊN : vì
thế. (4) RAI : loài cá lớn có mép
dài, đỏ và nhầy nhụa. (5) ƯC : hoặc
giả. (6) ÔNG MÃNH : ở đây chỉ
mãnh thú, loài thú mạnh và dữ.
(7) KÊNH : cộp hồ. (8) TOẠI SỬ :
bền khiếm. (9) ÔNG MÃNH : ở đây
chỉ người vợ chưa con mà đã chết
(ma chết trẻ). (10) NÃI : chữ dùng
để chuyển ý, nghĩa là : nên, mới,
bèn. (11) THÁN TỤC NGÔN VIẾT :
Bổn than nên lời rằng.

Vai nét về Nguyễn hồ Trừu.

Nguyễn hồ Trừu sinh quán ở
làng Khê Thượng Bất Bạc, Sơn Tây
là anh em con chú, con bác, với
thi sĩ Tân Đà. Ông lấy bà cô ruột
của Đầu Gối, và là ông nội của kỳ

giả Lão Tôn, Bài phú «Mãi đánh cờ
để đồ ra» trên đây quả là bất hủ,
và Nguyễn hồ Trừu có thể liệt vào
hàng thứ ba của thơ lục, trên cả
Hồ xuân Hương, thơ lục ông sáng
tác rất nhiều, nhưng ông là một
nghệ sĩ thuần túy, hứng thì viết
chơi, đọc cho bạn bè nghe, rồi vứt
bỏ, không bao giờ thêm in thành
sách. Đầu Gối đang sưu tầm những
sáng tác của Nguyễn h. Trừu để in

thành sách, bạn nào biết được bài
thơ nào của Ng hồ Trừu xin gửi
về cho Đầu Gối, chẳng hạn bài chủ
độc vận «Tế sống ông kếp cổ đồ»
Đầu Gối chỉ nhớ lõm lõm v.v. Đầu
Gối rất khoái bài phú «Mãi xem cờ
bỏ đồ ra» vì bài phú là cả một màn
kịch tuyệt tác. Câu kết bất ngờ
đầy thú vị chứng minh Ng hồ Trừu
là một đạo diễn siêu việt.

...

HỘP THƯ TÒA SOẠN

● **VÕ DUY CHUNG (Saigon) :** Không thể viết thư riêng nời. Ráng
thu xếp ghé tòa soạn đi. Khoảng từ 15g đến 18g mỗi ngày đều có
mặt cả, trừ thứ bảy, chủ nhật. Chờ Chung đó.

● **NGÔ VÂN (Gia định) :** Nếu muốn góp mặt thường xuyên gửi bài
về trước đã. Bây giờ là «sau thi» chưa ?

● **MỘT ĐỘC GIẢ (Saigon) :** Nỗi buồn của ông cũng là nỗi buồn của
báo Đời. Nhưng còn buồn ông hơn nữa vì đã không chịu cho báo
Đời thêm một chi tiết nào về mấy tên được đề cập tới trong thư.

● **LÊ HỒNG THUYỀN (Mỹ Tho) :** Phạm Duy và một số nghệ sĩ có
ra trình diễn ngoài QN. Nhờ Thuyền chuyển lời hỏi thăm LS và nhắc
dùm là ít ngày nữa sẽ xuống đó chơi.

● **TRẦN ĐÌNH THÁI (Q.Nhơn) :** Tôi nghĩ là anh nên nên lòng chờ
đợi ít bữa nữa coi thái độ của anh bạn ấy ra sao. Nếu cuối cùng anh
ta vẫn vậy thì mình sẽ tính sau. Về những việc khác đã ghi nhận ý kiến
của anh và sẽ tính vào chi tiết trong vòng tháng tới. Thân.

● Các bài thơ sau đây đã được chọn và sẽ lần lượt đăng trong các
số báo tới :

— V. ngôn cho đũa con đầu lòng (L Sa), Buông cương (Ngã Đ
Triều), Rồi cũng một lần (T Th), Tình ca tháng Hạ (VTP Trần).

★ Tòa soạn mới nhận bài và thư của các bạn có tên sau :

— Hồ c. Bửu (kbc 3415), Đặng v. Trục (B. Định), Trần q. Thiếu (kbc
6143), Lê v. Kỳ (kbc 4100), Lê Sa (P. Rang), Linh Huyền (V. Long),
Ng. đ. Phong (C. Ranh), Hoàng ưu Ý (kbc 3568), Lữ Hành (Huê),
Hoài Hương (P. Thiết), Ng. v. Ninh (Sg), Hoa Rừng Cỏ Dại (P. Bôn),
Chu k. Uyên (Gia định).

Xin các bạn chờ tin trong số báo tới.

DÒNG ĐỜI

VIỆT NAM BÍ SỬ

● Từ tuần báo Huê Kỳ Newsweek số mới nhất
đến ngày phát hành 28-6 đã bật mí nhiều
chuyện thâm cung rất hải hùng về trang sử
hiện đại của nước An nam ta rút ra từ phức
trình tối mật Mac Namara. Có điều thâm cung
ở đây là Tòa Bạch ốc và Ngũ giác đài... Tập
tài liệu mật này được nỗ tung trước nhất
trên tờ «The New York Times» đã làm chấn
động dư luận và làm rung rinh cả nước Mỹ,
đến nỗi Huê Kỳ phải đem những món đòn
cờ diễn ra đối phó với tờ báo này : cũng có
lưỡi kéo nham nhò của ông kiểm duyệt bắt
bôi bỏ nhiều đoạn lem nhem đầy trang báo.
Cũng có phán quyết của ba tòa ông lớn bắt
tờ báo ngưng đăng v.v... Theo ý Độc Thủ,
lúc này ẽ kíp Chung đức Mai - Đoàn văn Giáo
chuyên viên bề hội đồng báo đang lêu bêu.
Nếu Huê Kỳ mời hai «nhân vật» này sang
đối đầu với báo Mèo, cam đoan nền tự do báo
chí sẽ được... cài số de !

● Trở lại tờ Newsweek tuần này, ngoài bìa báo
có in ngay dư đồ thống nhất một cõi sơn hà
từ ải Nam Quan đến mũi Cà mầu, Trong
bức địa đồ hình chữ S đó chen chúc toàn các
VIP Huê Kỳ. Độc Thủ lần thần đêm được cả
thầy 12 «ngoe» gồm 4 ông tông tông (Truman,
Eisenhower Kennedy, Johnson vắng bóng
Nixon), còn lại các bộ trưởng (Mc Namara,
Dean Rusk...) tướng lãnh (Taylor, Westmore-
land) phụ tá (Bundy) đại sứ (Taylor, Cabot
Lodge) v.v... Xem qua bức họa đồ này, Độc
Thủ bèn cảm thấy buồn cho câu thơ : Nam
quốc sơn hà nam đế cư. Các vị «nam đế» đâu
rồi, bạn uống ba xi để chẳng ? Hay đang sát
phạt lẫn nhau trên chính trường lúc nào cũng
nhom nhóp để té ?

● Phần chủ đề «VN Bí sử» (The secret history
of Việt Nam) chiếm trọn 27 trang của tờ báo
này, kể cả các mục thường xuyên. Nhiều
phát giác rất khủng khiếp như trang 18 có
trích đăng những lời «ngư tiều vấn đáp» tay
đôi giữa «chuẩn tướng» Kỳ và đại sứ Taylor
đại diện cho nhóm tướng trẻ, vào tháng 12-

1964. Ông đại sứ ăn nói rất sách mé, trích
thượng ra mặt, có vẻ cha chú lắm. Một nhà
ngoại giao đúng nghĩa không thể có ngôn từ
như vậy. Như câu : Now you have made a real
mess mà đồng nghiệp Hòa Bình đã dịch trần
trưởng là : «bây giờ thì các ông đã làm như
một đồng phân». Ôi chủ quyền, ôi sĩ diện
lãnh đạo...

● Đề độc giả có dịp nhận định khách quan về
tương quan giữa nước An nam ta và đồng
minh Huê Kỳ như sau, Độc Thủ xin đăng lại
bản dịch của đồng nghiệp Hòa Bình, như sau :
«Sau đây là các đoạn trích dẫn trong một
diệp văn từ Sài gòn gửi cho bộ Ngoại Giao
Mỹ ngày 24-12-1964, do cơ quan điều nghiên
của Ngũ giác đài cung cấp, mà tờ New York
Times đăng nguyên văn trong số ra ngày
14-6-19 1.

Đại sứ Taylor và phó đại sứ Alexis Johnson
đã tiếp xúc với điều mà người ta gọi là các
tướng trẻ của VNCH, trong số có các tướng
Nguyễn cao Kỳ, Nguyễn văn Thiệu, Nguyễn
chánh Thi và một phó đề đốc tự nhận là Cang.
Cuộc gặp gỡ này xảy ra sau khi các tướng
trẻ hốt Thượng hội đồng Quốc gia vào tháng
12-1964. Sau đây là nguyên văn cuộc họp :

ĐẠI SỨ TAYLOR: Tất cả các ông có hiểu
tiếng Anh hay không (..) Tôi đã nói rõ với
các ông trong tiệc của tướng Westmoreland là
những người Mỹ chúng tôi đã mệt mỏi vì các
cuộc đảo chính. Dường như tôi đã phung phí
quá nhiều lời nói rồi. Tiếng Pháp của tôi cũng
không khá vì chắc là các ông không hiểu. Tôi
đã vạch rõ rằng mọi kế hoạch quân sự mà tôi
hiểu là các ông mong muốn đem ra thực hiện
tùy thuộc vào sự ổn định của chính phủ.

Chúng tôi không thể ủng hộ các ông mãi mãi
nếu các ông thực hiện nhiều điều như thế này.
Ai là người cầm đầu nhóm này ? Ai là phát
ngôn viên của nhóm...

● Những lời đối đáp nham nhò này là để giúp
ta luận cò suy kim. Biết đâu vài năn nữa, Huê
Kỳ lại chẳng đem công bố những cuộc thảo
luận tay đôi có thấu băng giữa ông đại sứ và
các nhân vật Đệ nhị cộng huê thì bỏ mẹ !

ĐỘC THỦ

truyện dài
Nguyễn Thụy Long

BÁ
ĐẠO

— Vàng dĩ nhiên là các ký giả phải ngồi ở dưới rồi, không lẽ ngồi ở bàn chủ tọa sao?

— Tôi chỉ nói đến qui tắc như vậy thôi chứ điều đó đâu có phải là tôi không biết.

Bà Bá Đạo nói vậy, nhưng bà không mấy hả lòng hả dạ, bà vẫn chửi thề nếu bà cho con mẹ Kim Chỉ này làm hội trưởng chắc chắn con mẹ sẽ không đá giò lái mình. Nhưng bà Bá Đạo lại là người đàn bà khéo nhịn nhục để chờ thời nên không giận bà Kim Chỉ ra mặt, bà tiếp tục trình bày:

— Chúng ta sẽ kê mười hàng ghế cho ký giả ngồi họp báo, dĩ nhiên là không thể nào có đủ được số ký giả ngồi kín mười hàng ghế ấy, cao lắm là hết bốn hàng ghế, còn lại sáu hàng ghế là người của ta ngồi, sau khi thuyết trình viên trình bày xong vấn đề, dĩ nhiên là bọn nhà báo sẽ hàng hải đặt câu hỏi, câu nào dễ dàng chúng ta trả lời một cách vui vẻ, khó khăn ta cho đàn em ta làm huyền não lên, phản đối ký giả tung búng, nếu cần thì đánh hội đồng chúng nó một trận nên thân, đánh cho ra đánh, đánh sặc máu mũi máu miệng ra cho chúng nó lộn lộn, chúng không thể móc lờ được. Thật ra ta đánh chúng nó, nhưng chúng ta không nhúng tay vào, chúng ta có thể đổ thừa cho các đoàn viên nóng mặt đánh bậy...

Bà Kim Chỉ mới nghe đến đây đã nhồm người lên:

— Hay hay, thật diệu kế, tôi không ngờ chị lại

sáng suốt đến như thế, thảo nào có lần tôi thấy nhà chùa hợp báo mà ký giả bị đánh tung búng hoa lá.

— Đó là kế của thầy, kế của cha cũng vậy, thỉnh thoảng cha cũng chơi trò ma giáo như vậy, bọn nhà báo có tức thì chửi vài ba bài rồi cũng thôi chứ làm cái chó gì được, nhưng cái thân uống thuốc cũng mệt...

— Thật chị là một con người có cái tên xứng đáng.

Bà Bá Đạo bèn khều luôn cho mình câu khen ngợi đó:

— Vàng thưa chị bởi vậy tôi mới xứng đáng làm hội trưởng biết bao nhiêu hội và bây giờ lại sắp làm hội trưởng Hội Bảo Vệ Lá Đa Giao Chỉ...

Bà Kim Chỉ hứ một tiếng:

— Chưa đâu chị ơi, mình còn phải bầu bầu mệt lắm.

— Vàng nói là bầu bầu vậy chứ, còn chức hội trưởng chắc chắn thế nào cũng vào tay tôi dầu sao thì tôi cũng được các thầy tin nhiệm.

— Chưa chắc đâu chị ơi, chưa chắc mèo nào cắn mỉu nào.

Không khí giữa hai bà bắt đầu căng thẳng, hai bà bây giờ đương nhiên coi nhau là đối thủ nguy hiểm cần phải triệt hạ nhau, mặt ngoài thì vừa thơn thớt nói cười, nhưng trong lòng hai bà nham hiểm không kém gì nhau.

Cuộc tiền tranh cử chức hội trưởng Hội Bảo Vệ Lá Đa Giao Chỉ diễn ra vô cùng sôi nổi trong đám hội viên, trước đó mấy ngày bà Bá Đạo và bà Kim Chỉ đã đá giò lái nhau những cú nên thân, cả hai bà đều hăng hái khoe thành tích của mình. Bà Bá Đạo rí tai một hội viên rằng:

— Con mẹ Kim Chỉ thì có thành tích gì mà đòi làm hội trưởng nhất là về phương diện đạo đức con mẹ kém xa tôi, phải là một người đàn bà trong sạch mới có thể đảm nhận được chức vụ cao quý này, xét ra trong những người đàn bà làm chính trị tôi là người đàn bà nổi nà nhất, ít tiếng tai nhất về phương diện tình ái. Tôi lại có học nữa, bằng nó bằng kia, con mẹ Kim Chỉ trước bán hột vịt lộn nên đâu có thành tích gì.

Một bà hội viên thối mồm bèn đi nói lại với bà Kim Chỉ, sau khi kể xong con mẹ bèn thuốc một câu:

— Đấy, bà Bá Đạo ăn nói vậy đó còn có ra thể thống gì nữa, chị cần phải phản pháo chứ.

Bà Kim Chỉ bèn lăm người đi, bà diễn nôm những lời nói của bà Bá Đạo thì bà thấy rằng con mẹ Bá Đạo đã cho bà là kẻ vô học, mà bà thì vô học thật, vô học hơn ai hết, trước khi bà làm chính trị bà có đi bán hột vịt lộn thật. Bà bèn nghĩ ra một kế phản pháo bà Bá Đạo:

— Vàng chính vậy, trước khi tôi trở thành một chính trị gia có tiếng ở xứ sở này tôi đã bán hột vịt lộn, tôi thuộc giai cấp thấp hèn trong xã hội, nhưng đất nước chúng ta là đất nước của tự do dân chủ sẵn sàng đón nhận tất cả những người tài giỏi ra gánh vác việc nước, chúng ta đã làm cách mạng, chúng ta không còn nô lệ bằng cấp, và bà Bá Đạo đã khoe mình là một người phụ nữ có phẩm hạnh, tôi thiết tưởng rằng hội chúng ta là hội không cần phải dùng tới một nhân vật có phẩm hạnh, vì hội chúng ta không phải là hội Khổng Học, người có phẩm hạnh, đoan trang vào hội này sẽ không biết làm gì cho hội. Phải là người có kinh nghiệm.

Mấy bà hội viên xôn xôn bèn nghệt mặt ra, họ vẫn chưa thể nào đoán được ý nghĩa thâm thúy của bà Kim Chỉ, họ bèn yêu cầu có một sự giải thích:

— Thưa bà chúng tôi chưa hiểu nổi cao kiến của bà xin bà vui lòng giải thích giùm để chúng tôi còn truyền bá với chị em khác.

Bà Kim Chỉ bèn cười một phát, bà thò tay vào miệng lấp lại hàm răng giả sắp sửa rớt ra:

— Có gì là khó hiểu đâu tôi nói phải là những người có kinh nghiệm bản thân mới điều khiển nổi cái hội này. Hội chúng ta bảo vệ phụ nữ để kêu gọi tất cả mọi người nhất là giống đực thuộc bất cứ chủng tộc nào, quốc gia nào, màu da nào đều phải bảo vệ cái ấy của người phụ nữ, không được ăn tã bừa bãi, nói một cách giản dị là chúng ta lập hội để chống hiếp dâm, chống bẽ hội đồng, tôi thiết nghĩ rằng một người không có kinh nghiệm bản thân thì không thể nào điều khiển nổi.

Một bà xôn xôn các cơ hội:

— Thưa bà nói như vậy tức là bà đã là người có kinh nghiệm bản thân?

— Chính vậy.

— Thưa bà...

— Tôi không xấu hổ khi nói đến việc ấy, chính tôi đã là người có kinh nghiệm bản thân.

— Thưa bà có thể cho chúng tôi biết rõ hơn được không?

— Cái đó đã hẳn, trước đây trên hai chục năm tôi đã có kinh nghiệm về chuyện này, tôi đã từng bị Tây hiếp nhiều lần, tây đen tây trắng. Sê nê ga le đã hiếp tôi vì vậy nên tôi cho rằng không ai có đủ kinh nghiệm hơn tôi trong vấn đề bị hiếp hiếp.

Bà Kim Chỉ nói khơi khơi, không một chút mắc cỡ, bà tự nhận bà đã là một người từng bị Tây hiếp lên hiếp xuống. Càng nói bà càng trở nên hùng hồn hơn:

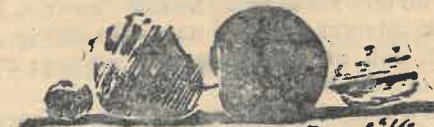
— Thưa quý bà đó là thành tích của tôi trong cuộc tranh cử này, tôi đã từng là một người thiếu nữ đau xót đắng cay khi bị hiếp hiếp, tôi hiểu hoàn cảnh của người con gái rơi vào điều không may đó như thế nào, vậy tôi mới hăng hái ra tranh cử còn mẹ Bá Đạo thì biết gì, một con mẹ bỉ ổi và bạo danh, một con mẹ hoạt đầu chính trị không có thành tích nào đáng kể, vậy quý bà, quý hội viên nên đồn phiếu cho tôi, tôi chỉ biết nói như thế với tất cả sự thành thực của tôi.

Bà Bá Đạo được nghe nói lại thành tích của mẹ Kim Chỉ bà Bá Đạo bèn phản pháo:

— Tưởng gì chứ thành tích đó mà cũng mang ra khoe khoang, quý bà hội viên nên hiểu đó là thành tích của một con đi, tại sao tôi lại nói của một con đi, người con gái Việt Nam một khi bị ngoại bang hiếp có một lần đã lấy làm đau xót lắm rồi, đâu có bao giờ để cho ngoại bang hiếp lần thứ hai, theo sự điều tra của tôi thì mẹ Kim Chỉ của có bị Tây hiếp thật, nhưng chỉ bị hiếp có một lần, sau lần đó không hiểu tại sao không hiểu mẹ thêm thuốc cái nổi gì mà cứ ôm thúng vịt lộn lảng vảng ở đồn Tây hoài để cho chúng hiếp lên xuống hoài như vậy có phải là 1 sự cố ý không, một người không có đức hạnh như vậy một người khoái được hiếp như vậy thử hỏi rằng làm sao sẽ thể làm hội trưởng được, vậy quý bà không nên bỏ phiếu cho mẹ mà nên đồn phiếu cho tôi, tôi mới là người đầy đủ tư cách để bảo vệ lá đa giao chỉ.

Những cú đá giò lái nhau càng lúc càng trở nên gay gắt, nhất là gần đến ngày bầu cử, không bà nào chịu nhượng bộ nhau, Đến đôi các bà suýt chút nữa thì choảng nhau. Bà Bá Đạo hăm xé quần con đi thập thành, bà Kim Chỉ đòi chụp quần dơ lên đầu đối thủ. Lời qua tiếng lại như sấm như sét.

(CÒN NỮA)

truyện dài CUNG TÍCH BIÊN

LUÔNG CẢI VÀNG

CHƯƠNG 22

Bốn ngày qua Thạc sống trong một thế giới hải hùng, chịu đựng sự tra tấn, sự đau đớn và đói khát. Người ta mong anh nói một vài lời nhưng Thạc lại không có gì để nói. Không có gì để nói nhưng Thạc không loại người có thể nói một vài điều gì đó trong hoàn cảnh bắt buộc. Thạc cứ im lìm chịu đựng từ cơn ngất xỉu này qua cơn mê khác. Anh được đưa qua tất cả các cách tra tấn, y như một đồng bạc được đưa qua tất cả các thử thách để được xem đây là đồng bạc giả hay thực (trong những phòng giáo nghiệm quốc tế). Lúc này có một vài người quen thuộc tới xin việc làm tại Khu Hành chánh đã vô tình nhìn thấy Thạc nhưng họ nhìn không ra Thạc.

Ngày đầu tiên vào việc tra tấn Thạc có mặt Cả Nhấp. Hơn ai hết Cả Nhấp biết rõ những công an đã bắt lầm Thạc. Cả Nhấp tự nhủ : «cần phải nói với họ một vài tiếng để họ thả Thạc ra». Nhưng Cả Nhấp lại nghĩ như thế này : «Nó không đi hoạt động thì anh nó hoạt động. Anh nó hoạt động thì phải chịu liên hệ».

Nhân một lúc Xương nghỉ tay, Xương nói với Cả Nhấp :

— Đập hộ tao một hồi thử coi. Cả Nhấp. Cả Nhấp đứng dậy tươi cười cầm cây roi cột bò vấy thật nhiều máu. Cả Nhấp tiến về phía Thạc. «Anh cán bộ không hề có một hoạt động nào dính dấp tới chính trị» được treo trên xà nhà. Đầu ngược về đất. Mắt nhắm nghiền. Chung quanh mặt là máu. Ngực là máu. Tay cầm những máu đưa ra. Thạc bị lột trần truồng. Cái dương vật anh hẻo hơon xám xịt thật buồn cười. Nếu tử tế hơn, người ta cắt cái dương vật ném đi có lẽ thân thể Thạc còn dễ coi hơn.

Cả Nhấp cầm cây roi và mắt trần tráo nhìn vào chiếc thắt lưng trần đầy vết tích máu. Hắn không thích máu. Hắn sợ máu thì đúng hơn. Cả Nhấp thuộc loại cán bộ mới được đào tạo của Quốc gia. Anh ta ưa đấu hót, làm những màu báo cáo thật hay, nhậu nhẹt : không thích phân tích hay là óc phân tích bị mòn mỏi lưỡi biếng ; mọi việc sẽ không được thi hành với tầm mức quan trọng hay chỉ quan trọng là ở phía hình thức. Vì thế khi tiến tới trước cái xác Thạc Cả Nhấp hơi bực mình việc làm cận kề quá của những viên công an.

—Đánh đi chứ. Làm Chủ tịch xã mà không biết đánh người à.

Đúng là giọng nói của Xương từ phía sau. Cả Nhấp quát vút con roi cột bò vào người Thạc. Cái xác không quằn quại, không rùng lên một chút nào. Duy chỉ có máu chảy xuống. Mỗi tác thật của Thạc lúc này có ít nhất là một trăm cái roi hay một cái gì đó được quát vào.

Cả Nhấp quát một roi lúc Xương cười sặc sụa. Xương không giải thích cái cười của mình, nhưng giữa khung cảnh hao hụt khô rỗng đó một tự ái vụt dậy trong Cả Nhấp. Hắn ta thấy hồ thẹn là không làm được gì ngay cả trong việc đánh đập người.

Cả Nhấp quay nhìn Thạc. Tự nhủ : «đây cũng là lúc phải tỏ cho anh em biết mình có khả năng làm việc». Một ý nghĩ chán nản khác lại tới với Cả Nhấp : «nhưng thằng này là cái thằng phải gió nó có dính dấp gì tới thằng anh thờ ả của nó đâu. Thằng này đâu có phải là cán bộ».

Lúc sau Cả Nhấp lại bị tràn ngập bởi sự nhiễu loạn khác của ý tưởng khi nhớ lại những cảnh cực khổ của anh cùng gia đình trong suốt chín năm qua. Anh bị bóc lột và bị đào thải. Anh bị khinh bỉ và bị đặt ra ngoài những sinh hoạt yêu nước mặc dù anh vẫn cố leo đèo theo. Cuối cùng Cả Nhấp thấy một sự căm hờn mơ hồ tràn lan cùng khắp. Anh thù hận ngay cả Thạc. Bởi không có Thạc thì không có những nhục nhã đời anh. Không hành hạ được Nhạc thì hành hạ Thạc. Nếu không có Thạc thì mang mẹ chúng nó ra mà làm thịt. Bởi cái chị đàn bà ma có đó đã đẻ ra tội địch hạch này.

Cả Nhấp vung tit roi và đập tàn nhẫn vào người Thạc. Thạc có quằn quại chút đỉnh. Nhưng đó không phải vì đau đâu. Anh ta la vì thấy một thiên đường nào đó trong cơn mê sáng của anh.

— Tại sao nó không trả lời mà không cắt lưỡi nó đi.

Cả Nhấp hỏi Xương. Nhấp đã tiến bộ mau chóng. Xương tỏ vẻ hài lòng. Nói với Cả Nhấp :

— Cắt lưỡi hay không thì nó cũng xuống một cái lỗ đất.

Xương bước tới cầm lấy một cái roi sắt đang trên lò lửa. Ngọn roi đỏ như một cục than hồng. Xương hiên từ di ngọn roi đỏ vào thắt lưng Thạc. Thịt cháy và lên khói. Thạc bị giật người lên thực sự và hét lên một tiếng. Xương hành động như thể chỉ để nghe cái tiếng hét đó thôi.

Nửa đêm hôm đó người ta mang Thạc chôn vùi vàng xuống một lỗ đất lạnh sau khi đã đọc một công điện từ quận đánh về. Công điện báo cho biết đã bắt được Nhạc (chính là Phan duy Nhạc) nơi một cái xóm hẻo lánh ven sông. Tình thần công điện cũng nhắc nhở là hãy thả gấp Thạc ra.

Nhưng bây giờ người ta làm sao thả được Thạc ?

Lúc vắt cái xác lên xe Thạc hãy còn thoi thóp. Lúc kéo từ xe xuống anh vẫn còn thoi thóp. Anh Nghĩa đứng đoàn công nhân rằng khi lấp đất vùi vàng anh hãy còn nghe thấy Thạc thò thoi thóp. Đúng vậy thưa quý vị, có lẽ Thạc hãy còn thò tiếp sau đó một vài hơi dưới đất sâu.

Mấy ngày hôm sau một bà già đi từ cái xóm nhỏ tìm xuống Chợ Kẽ. Bà mang trong cái giỏ tre một ít thực phẩm và một bộ đồ cũ. Bà theo lời chỉ dẫn của mọi người để tới trụ sở của phái viên Hành chánh. Ông phái viên Hành chánh trả lời rằng Thạc đã được giải ra quận. Bà tiếp tục ra quận thì được ông an quận trả lời : «con bà ấy à. Nhạc ấy à nó được đưa về tỉnh rồi». Người đàn bà hỏi : «Tiặc kia mà. Tôi muốn hỏi thằng Thạc». Người công an Phủ Thăng trở mắt nhìn :

— Thạc nào ? Đây chỉ là Nhạc thôi. Nó được giải vào nhà lao tỉnh rồi.

Bà già kia trở về nhà và cố gắng bán gà vịt kiếm một ít tiền ra tỉnh. Bà đi suốt hai ngày mới tìm được nhà lao. Bà hỏi nhưng tại đây không biết Nhạc. Bà quay quắt nhìn và thấy nơi bờ tường rộng nơi những cái lỗ vuông trống có rất nhiều bàn tay ốm thò ra ở đấy. Nơi mỗi bàn tay

PHONG NGŨA

Ghê chốc, lở lói, gãi tới đâu ăn lan tới đó
Không phải thoa phết sơ sài ngoài da mà hết
uống : **Giải phong Sát Độc Hoàn**

ÔNG TIÊN
GẦN 40 NĂM DANH TIẾNG

Hỏi các tiệm thuốc Hoa—Việt (có bán lẻ)
Nhà thuốc ÔNG TIÊN
Phủ Lâm—CHOLON—KNBYT số 3—9-5-63

thờ ra là có mỗi thân nhân ngồi nắn bóp một cách tội nghiệp. Người ngoài bờ tường nói chuyện với cái bàn tay ốm. Những bàn tay run rẩy xanh xao. Bà già trở về. Bà lại tìm xuống Phái viên Hành chánh. Phái viên hành chánh hỏi:

— Tôi báo con bà được giải ra quận là bà phải tin là giải ra quận. Bà không tin tôi sẽ bắt luôn cả bà.

Người đàn bà tuyệt vọng ra về. Nhưng một Nghĩa dũng đoàn đã báo cho bà biết:

— Này đi theo tôi. Tôi chỉ cái nhà giam của con bà.

Đi một đôi đường tới một cái cồng nhỏ, Nghĩa dũng đoàn chỉ về luống đất khô. Nơi đó bằng lăng một con sông cạn, anh Nghĩa dũng đoàn nói:

— Đó, người ta giam con bà ở đó.

Người đàn bà vẫn không hiểu gì. Bà nhìn vào mắt anh Nghĩa dũng đoàn như van lơn tìm kiếm. Người thanh niên nói rõ hơn:

— Con bà ở đó. Thạc nó ở đó. Hôm rày không có mưa lớn chắc đôi dép của hân ta còn. Cái nắm đất bên cạnh đôi dép là nhà lao con bà đó. Đi đi. Đi không tôi tổng bà một đập thấy mẹ.

Quả thực đôi dép cao su Bình Trị Thiên hầy còn bên một nắm đất nhỏ. Đôi dép luống xuống một vùng lầy. Chỉ thấy những cái quai đen đã ngả màu bùn. Người đàn bà nhìn mây trắng và nói: «tại sao người ta không nói thật là đã giết con tôi. Tôi nào có sợ con tôi phải chết. Nhưng nó không được chết ở nơi này».

Bà trở lại chợ Kế mua một nén nhang. Khi trở lại chỗ cũ thì ông Phái viên hành chánh đã có mặt tại đó. Ông ta hỏi người đàn bà:

— Ai cho bà biết con bà bị thủ tiêu tại đây. Anh ta rút một khẩu súng sáu dí vào mông tang người đàn bà. Ai? nói mau không tôi thủ tiêu luôn bà.

Người đàn bà yên lặng cầm nén nhang lên mộ con (tại sao lại gọi đó là cái mộ cho đành). Người đàn bà cầm hờn nhìn ông Phái viên. Bà nói: «tôi đợi thằng Nhac về. Các ông có giỏi thì đánh nhau với thằng Nhac đi. Nó sẽ giết các ông như giết một bầy chó. Các ông chỉ hèn. Đi giết người cày ruộng chân trâu».

Ông Phái viên mỉm cười thu cây súng bỏ vào bao. Ông dự biết là bề bạn ông đã làm gì Nhac ngoài quận rồi. Ông lặng lẽ bỏ về. Ngay tối hôm đó người đàn bà bị bắt. Bà đã ngủ trên nền đất mà con bà đã ngủ trước đó một tuần.

Ai sẽ thấp đèn nhang cho bà?

(CÒN NỮA)

CUNG TÍCH BIÊN NHẮN TIN

QUÝ THÂN HỮU VÀ CÁC BẠN NƠI XA: — Tôi không còn ở địa chỉ KBC 4082 nữa. Tôi cũng không thường trực tại tòa soạn báo Đời. Vì thế thư về hai nơi này được ngậm ngùi là thất lạc.

THẨM-MỸ-VIỆN

NHU-HÀ

692, Phan Thanh Giản S.G. — Đ.T. : 93.448

Chi nhánh : 320, Ph. th. Giản SG—ĐT 92807

MỚI NHẤT VÀ ĐỘC NHẤT Ở VN :

- **Làm ốm :** Bảo đảm tuần đầu xuống từ 3 đến 12 ký.
- **Do phương pháp nội ngoại y khoa thẩm mỹ.**
- **Làm mập :** bảo đảm mỗi tuần lên từ 3 đến 6 ký.
- **Do phương pháp thuần túy Y khoa.**
- **Bảo đảm không kết quả, hoàn đủ tiền lại.**

— **LÀM MẶT TƯƠI ĐẸP :** do phương pháp nội ngoại y khoa thẩm mỹ, khoa tâm lý và khoa phân tâm học làm tiêu tan hết mọi vết tiêu tụy, nét nhăn đem lại da dẻ hồng hào tươi trẻ.

— **Do Bác sĩ THANH tốt nghiệp Đại Học Paris nhiều kinh nghiệm tại các bệnh viện Paris và Âu Mỹ trực tiếp săn sóc. Có nhiều phòng rộng rãi, đầy đủ tiện nghi máy lạnh để quý vị ở lại.**

Đặc biệt mới về loại PEELING FORT, lột da mặt không đau, không cử nắng, vẫn dùng son phấn như thường, làm trẻ 15 tuổi.

— Với phương pháp MASSAGE mới lạ máy hút tân kỳ và mỹ phẩm của LANCASTER để giúp các tế bào ngực mây nở tự nhiên, không cần bơm.

— **ASPIRATEUR**, máy hút mụn, tàn nhang, trứng cá, tẩy vết nám, mụn cóc, mụn ruồi, sẹo cạn.

— **POLÉNEX** làm liền lỗ chân lông.

— Có máy tính điện làm trẻ lại 15 tuổi.

— Có mặt nạ nhau và mặt ong chúa của Pháp về theo từng chuyến máy bay «Air France» giúp quý bà quý cô có làn da tươi mát.

ĐẶC-BIỆT MỸ-VIỆN CÁ NHÂN

— Bán máy điện từ trường Thụy Sĩ giúp quý bà, quý cô tự săn sóc làn da, xoa nắn bộ ngực cùng với mỹ phẩm mỗi bộ 7000đ.

— Bán thuốc của Stendhal và Lancaster với sự chỉ dẫn rành rẽ giúp quý cô, quý bà tự xoa nắn cho các tế bào ngực mây nở như ý.

— Đặc biệt mới về và chỉ bán riêng ở Mỹ Viện NHU-HÀ thuốc trị mụn Resamid, Renoxyl, Komed, Hc Vanoxide, Acnestrol, Sulfacet, R. Sulfocin, Lubriderm chủ trị nhanh chóng các loại mụn cám, mụn bọc, mụn đỏ, mụn lở loét, mụn cùi, mụn nhân đen, đi kèm với xà phòng sữa của Dr Payot.

— Nhận dạy học trò theo tài liệu mới nhất của «ECO LE INTERNATIONALE DES TECHNICIENNES DE BEAUTE DE PARIS». Cấp chứng chỉ tốt nghiệp sau 5 tháng học (I khóa 150 ngàn).

Thư và bưu phiếu đề **NGÔ THỊ NHU HÀ** — 692 Phan Thanh Giản — SAIGON.

Mở cửa từ 8g30 sáng đến 8g30 tối.

Nghỉ ngày Chủ nhật.

SINH HOẠT NHÓM HÀ THỨC NHƠN

Thư hàng tuần

Khởi sự tiên hành xây dựng các nhóm Đại Diện Địa Phương

Giai đoạn ấn định cho việc hoàn tất xây dựng cơ sở đã thực sự chấm dứt khi lá thư này tới tay mọi người. Nhưng chiếu theo kết quả thảo hoạch được tính tới ngày hôm nay 24-6-71, chúng tôi có thể báo trước là trực trực đầu tiên đã xuất hiện: Chúng ta sẽ khó lòng đạt được sự thành toàn đúng như dự định. Tuy nhiên, sự trực trực này không có gì khó hiểu và chắc chắn không mang một ý nghĩa quan trọng lớn lao nào đối với công việc mà chúng ta đang theo đuổi. Nó chỉ khiến chúng ta phải lui lại mười ngày một số công việc đã dự định chứ không thể gây ra một hậu quả tai hại nào.

Thực ra trực trực này cũng đã được tiên đoán từ trước, khi Ban Điều Hành ấn định thời gian cho từng giai đoạn công tác. Nhưng Ban Điều Hành đã không có ý thay đổi và nghĩ rằng đó cũng là một thử thách chung cho hết thảy mọi người để đo lường mức độ nhiệt thành đối với công việc xây dựng cơ sở chung của chúng ta. Dù vậy sự trực trực xảy ra lại không hề phản ảnh khía cạnh muốn được thử thách đó. Chiếu theo thư từ nhận được kể cho tới hôm nay, Ban Điều Hành đã có thể xác nhận là nhiệt tình của hết thảy mọi người chúng ta đối với việc xây dựng cơ sở là một thực tế không ai có thể phủ nhận được. Trong số hơn một trăm lá thư gửi về có tới gần 80 lá thư không mang theo bưu phiếu góp vốn cho cơ sở. Nhưng những lá thư này không mang về những lời từ chối mà trái lại chỉ mang tới những lời thúc dục gửi góp tài liệu về để có thể đóng tiền kịp thời hạn. Thành ra sự trực trực xảy ra chỉ nằm gọn trong khuôn khổ của công tác liên lạc vốn vẫn có rất nhiều trở ngại khó khăn. Tại nhiều địa điểm các nhóm viên phụ trách việc thông tin cho cơ sở đã không thể tìm nổi địa chỉ của người góp vốn hoặc tìm được nhưng lại không được góp mặt để trao tài liệu. Tại nhiều địa điểm khác một số người hứa góp vốn đã không còn cư ngụ ở địa chỉ được gửi về cho cơ sở từ trước. Vì vậy, ban điều hành cơ sở đã quyết định cử bước sang giai đoạn công tác thứ hai là tiến hành việc tổ chức các cơ sở địa phương

dù giai đoạn trước chưa hoàn tất. Quyết định này dựa trên niềm tin tuyệt đối đối là tất cả các thân hữu và cảm tình viên đã hứa góp công xây dựng cơ sở sẽ còn duy trì lời hứa đó và chắc chắn sẽ thực hiện lời hứa trong thời hạn chậm nhất cũng là trước ngày cơ sở phát hành số báo đầu tiên. Chính vì thế, các nhóm viên có nhiệm vụ liên lạc để tổ chức các cơ sở địa phương đủ được chỉ thị rời Sài Gòn để bắt tay ngay vào việc.

Trong các tuần lễ đầu của tháng 7/71, cơ sở sẽ thực hiện tiếp xúc với các địa phương thuộc miền duyên hải Trung phần từ Ninh Thuận tới Qui Nhơn.

Mục đích các cuộc tiếp xúc này, như đã được báo trước, là để hoàn tất xây dựng một số cơ sở địa phương tại những nơi đã được chọn lựa sẵn.

Đồng thời, các cuộc tiếp xúc này cũng còn nhằm chuẩn bị cho các cơ sở địa phương những điều kiện thiết yếu để kịp thời bắt tay vào việc thực hiện những nhiệm vụ sẽ được cơ sở giao phó trong tương lai.

Ngoài ra, để bảo đảm giá trị của tờ báo do cơ sở sẽ xuất bản, các phái đoàn đại diện Ban Điều Hành Cơ Sở còn có nhiệm vụ thu góp những tài liệu cần thiết về sinh hoạt tại các địa phương trên để có thể phản ảnh trung thực ngay từ số báo ra mắt. Do đó, Ban Điều Hành Cơ Sở xin đặc biệt lưu ý quý vị thân hữu cùng các anh chị em cảm tình viên, nhóm viên trên toàn bộ lãnh thổ vùng 2, nhất là các tỉnh thuộc miền duyên hải Trung Phần này chuẩn bị mọi tài liệu liên hệ tới những khía cạnh đã được nêu trên để chúng ta có thể hoàn tất tốt đẹp chương trình xây dựng cơ sở đã được đề ra.

Saigon ngày 24 tháng 6 năm 71
BAN ĐIỀU HÀNH CƠ SỞ NHÂN CHỦ

DANH SÁCH THÂN HỮU ĐÃ GỬI TIỀN VỀ CƠ SỞ

Sau đây là danh sách các thân hữu đã gửi mandat về cho Ban Điều Hành Cơ Sở trong khoảng từ thứ sáu 18-6-71 tới hết ngày thứ năm 24-6-71.

08)	LÊ MINH	(Phú Yên) góp	2.000đ
09)	NGUYỄN THỊ TƯỚC	(Saigon) góp	10.000đ
10)	PHẠM T. NGÀ NGUYỆT	(Saigon) góp	5.000đ
11)	PHẠM HOÀNG KIM	(Biên Hòa) góp	2.000đ
12)	TRẦN ĐÌNH QUYẾN	(Saigon) góp	5.000đ
13)	NGUYỄN VĂN RÀNH	(Cholon) góp	20.000đ
14)	TRẦN VĂN HOẠCH	(Phú Yên) góp	500đ
15)	TRẦN NHƯ HUỶNH	(Cần Thơ) góp	5.000đ
16)	NGUYỄN TRÚC TY	(Cần Thơ) góp	5.000đ
17)	TRƯƠNG VĂN SƠN	(Cần Thơ) góp	5.000đ
18)	ĐẶNG THỊ SƯƠNG	(Saigon) góp	5.000đ
19)	LÊ VĂN HAI	(Nha Trang) góp	5.000đ
20)	LÊ QUANG TRỌNG	(An Giang) góp	5.000đ
21)	NGUYỄN THÀNH	(Đà Nẵng) góp	3.000đ
22)	TĂNG TƯỜNG TUYẾN	(V. Long) góp	5.000đ
23)	NGUYỄN NGỌC TÁM	(Ba Xuyên) góp	5.000đ
24)	NGUYỄN CHẤN HƯNG	(BMT) góp	10.000đ
25)	TRẦN VĂN CẢ	(BMT) góp	5.000đ
26)	TRẦN TẤN MƯỜI	(Gia Định) góp	5.000đ
27)	NGUYỄN VĂN THU	(Saigon) góp	5.000đ
28)	VÕ VĂN KẾ	(Nha Trang) góp	5.000đ
29)	BÙI NGỌC HIỆP	(Vĩnh Long) góp	500đ
30)	VÕ VĂN ĐỒNG	(Cần Thơ) góp	500đ
31)	PHẠM VĂN LỢI	(Đà Nẵng) góp	5.000đ
32)	PHẠM KHẮC NGHIỆM	(Hội An) góp	5.000đ
33)	NGUYỄN NHỰT TẠO	(kbc 6320) góp	5.000đ
34)	NGUYỄN T.H.	(Saigon) góp	5.000đ
35)	NGUYỄN BÀ PHONG	(Saigon) góp	2.000đ

THÔNG BÁO v/v gửi góp vốn cho Cơ sở Nhân Chủ

Theo thư từ của một số thân hữu gửi về cho biết thì hiện nay vẫn còn rất nhiều người chưa nhận được Bản Hợp Đồng Tương Thuận góp vốn do Ban Điều Hành Cơ Sở gửi tới.

Mặt khác các nhóm viên phụ trách liên lạc tại nhiều địa phương cũng báo cáo là có rất nhiều thân hữu đã rời khỏi địa chỉ cũ hoặc có nhiều địa chỉ cũ không thể tìm được.

Sự việc sau này đã giải thích phần nào nguyên nhân sự việc được nêu ở trên.

Do đó để giải quyết những trục trặc có thể khiến giai đoạn đầu vốn cho cơ sở phải kéo dài, Ban Điều hành Cơ sở đã quyết định

— THỨ NHẤT : Yêu cầu tất cả các thân hữu đã hứa góp vốn hãy gửi gấp số vốn đã hứa góp về cho cơ sở, dù chưa nhận được bản hợp đồng.

— THỨ HAI : Việc góp vốn vẫn thực hiện bằng hình thức mua mandat tại Bưu Điện và để gửi cho ông Vũ Thế Ngọc, 143 Cống Quỳnh Saigon kèm với Bưu phiếu, xin quý vị và các anh, chị xác nhận lại rõ rệt chi tiết, tên, họ và địa chỉ hiện đang ở.

— THỨ BA : Ngay sau khi nhận được mandat, Ban điều hành cơ sở sẽ chiếu theo địa chỉ được xác nhận lại để gửi bản hợp đồng tương thuận tới quý vị và các anh, chị.

Dịp này, ban điều hành cơ sở cũng xin nhắc nhở toàn thể quý vị cùng các anh, chị nên lưu ý thông báo cấp thời cho ban điều hành cơ sở nếu có sự thay đổi địa chỉ kể từ nay về sau để tránh sự chậm trễ trong việc liên lạc.

Saigon ngày 23 tháng 6 năm 71
BHHCSNC

● ANH THI QUANG HẢI (Chợ Lớn) : Đã nhận thư và cho gửi tài liệu về địa chỉ mới từ ngày 23.6.71.

● ANH NGUYỄN THỨC ANH (Tam Kỳ) : Theo quyết định mới của BHH, Anh có thể gửi tiền về ngay mà không phải chờ nhận được Bản Hợp Đồng. Sau khi nhận được mandat, BHH sẽ gửi bản hợp đồng tới Anh theo địa chỉ mới. Như cho biết về Đà Lạt, ở tại địa chỉ nào.

● ANH NGUYỄN NGỌC MÂN (Vũng Tàu) : Tên anh vẫn được ghi trong danh sách các thông tin viên tại Phú Yên. Về những điều do Anh nêu ra sẽ có người trực tiếp nói chuyện với Anh ngay tại nơi Anh đang có mặt, nội tuần lễ tới.

● ANH NGUYỄN THANH (Đà Nẵng) : Đã nhận được cả hai lá thư. Gửi lời anh thăm hỏi tất cả anh em ở ngoài đó. Về những tài liệu chưa có chữ ký, xin anh cứ xử dụng như thường, sau đó, cho gửi về BHH để lấy chữ ký cũng được. Mong sẽ gặp anh tại Saigon sớm.

● Quý anh, chị Văn Thị Bình Văn (Công Lý Saigon) Trương Văn Quang (Huỳnh Quang Tiên, Saigon) Phạm Công Khanh (Dương Công Trừng, Thị Nghè) Nguyễn Ngọc Mỹ (Võ Tánh, Phú Nhuận) : Xin xác nhận lại địa chỉ vì địa chỉ cũ tìm không thấy, Rất trông tin của quý anh, chị.

● ANH CHU TẤN (Cần Thơ) Mới nhận thư đề ngày 19.6 cùng với mandat. Đang chuẩn bị để có thể trao những tài liệu cần thiết về địa phương tới anh. Nếu có thể về Saigon, xin anh ghé tòa soạn, bằng không, khoảng giữa tháng 7/71 sẽ gặp anh ở Cần Thơ.

Nhắn tin

● ANH VĂN TRAI PNT(N.T) Đã ghi tên các anh Lượng, Lộc và chị Thu Diễm vào danh sách những người góp vốn cho cơ sở NC. Xin cho biết đã nhận được thư và tài liệu gửi Air VN chưa? chờ tin anh. Về mọi thiện chí đóng góp khác, xin anh cứ tạm nhân danh cơ sở để nhận lời đi. Nếu cần thêm tài liệu, anh nhớ cho biết sớm để chuyển ra.

● ANH LÊ ĐÌNH THỌ (Nha Trang) : Đã cho chuyển tài liệu về địa chỉ mới.

● ANH NGUYỄN VĂN CANG (KBC 4400) : Xin cho biết đã nhận được tài liệu gửi về anh và các bạn chưa? Rất mong tin anh và cũng rất mong sớm tới ngày NC chào đời như các anh.

● ANH NGUYỄN GIA CÔN (KBC 6897) và ANH TRẦN TRUNG HÒA (KBC 4221) : Xin các anh gửi gấp cổ phần định góp về và cho biết địa chỉ rõ ràng để tiện gửi bản hợp đồng tới các anh. Mong nhận được thư các anh sớm.

● CHỊ ĐTN (Sài Gòn) : Đã ghi lại địa chỉ mới của chị theo như trong thư. Biết là hình thức đó có nhiều phiền phức, nhưng không thể làm khác hơn được.

● ANH NGUYỄN VŨ : (California) và anh NGUYỄN VĂN BÀNH (California) : Đã ghi tên các anh vào danh sách những người góp vốn cho cơ sở Nhân Chủ. Sẽ thu xếp công việc để gửi thư riêng cho các anh trong tuần tới. Về việc gửi tiền góp vốn cho cơ sở và nhận tài liệu của cơ sở gửi đến, xin các anh cho biết thực hiện bằng cách nào, qua trung gian là ai, tại Saigon. Hy vọng các anh sẽ vận động cho cơ sở có thêm nhiều bạn mới nữa ở bên đó. Chờ tin các anh.

● ANH LƯƠNG (ĐN) : Đã nhận thư và gửi tài liệu theo ý anh. Đang bàn tính với anh em về chương trình của ngày đó, chắc chắn là không thể quên đâu.

● ANH HOÀIPHƯƠNGNGHĨNH và anh NG. RIÊU (Phú Yên) : Xin cho biết rõ về những tài liệu đã gửi. Nhớ ghé anh Thành và cho biết tin tức tổng quát về tình ngoài đó.

PHIẾU AN NHẬN CHƯƠNG TRÌNH HỌC BỔNG NHÓM HTN VÀ TUẦN BÁO ĐỜI

Tên, Họ : _____

Địa chỉ : _____

đồng ý ủng hộ CHƯƠNG TRÌNH HỌC BỔNG do nhóm Hà Thúc Nhơn và tuần báo Đời tổ chức, bằng cách đóng góp :

A. — Một số tiền là _____

B. — Một số học bổng theo các chi tiết sau:

1) _____ học bổng toàn phần (4.000\$)

2) _____ học bổng bán phần (2.000\$)

3) _____ học bổng khuyến khích (1.000\$)

trong thời gian là _____ tháng, kể từ tháng _____ 1971

Ngày _____ tháng _____ năm 1971

KÝ TÊN

Xin gửi phiếu này về tòa soạn tuần báo Đời cho ông VŨ THẾ NGỌC

Mẹ mìn...

(TIẾP THEO TRANG 19)

cũng biết một trong các nguồn tin cung cấp cho các báo về những vụ phạm pháp, là Cảnh sát. Phản ứng của Cảnh sát về các tin đồn Mẹ Mìn bắt cóc quá chậm chạp. Thay vì đưa ra hình ảnh và tin tức xác thực để trấn an dư luận của các tin đồn, nhà cầm quyền đã làm hai việc.

— Tung thêm tin đồn, khi ông Đô Trưởng nói rằng có lẽ VC chủ mưu gây ra hiện tượng M.M để phá ngày Q. lực. Lối tung tin đồn của ông Đô trưởng đáng lẽ nên để các bà ở chợ Cầu Muối làm thì hơn.

— Tịch thu báo vì e sợ báo làm hoang mang dư luận trước ngày quân lực. Phản ứng tiêu cực đó không trừ được tận gốc các tin đồn ngoài chợ.

Cần một người cha

Dù vụ Mẹ Mìn không liên hệ chi đến các cuộc bầu cử sắp tới nhưng có lẽ các nhà chính trị cũng nên suy ngẫm.

Trong khi hoảng hốt xao xuyến về vụ Mẹ Mìn, cũng như trong thời

gian của phong trào Nuôi Cút, quần chúng đã đề lộ ra một vài yếu điểm tâm lý. Nếu vụ nuôi Cút cho thấy tâm lý «muốn làm giàu sổi» của dân, thì vụ Mẹ Mìn cho thấy tâm lý bất an của dân. Không phải là nỗi bất an cá nhân mà là nỗi bất an xã hội.

Thị sĩ Alexander Bolk viết vào đầu thế kỷ 20 ở Nga « Chúng ta là những đứa trẻ cô đơn... » Tâm lý dân chúng VN bây giờ trong một thời đại nhiễu nhương cũng gần giống như vậy, những đứa trẻ cô đơn, bị mẹ mìn đe dọa, và thêm khát được bảo vệ bao bọc.

Nhận xét về vụ De Gaulle trở lại nắm quyền chính nước Pháp, một nhà báo Pháp đã viết « nước Pháp lúc đó cần một người cha ». Nước VN bây giờ có lẽ cũng ở trạng thái đó.

Thời đại nhiễu nhương và bất an kéo dài. Những đứa trẻ cô đơn cần có một người cha, con người uy nghiêm và bao dung như chữ «nghiêm đường, văn điển tá. Bao lâu nay người ta cứ ca tụng Mẹ VN chính vì không có được hình ảnh của người cha là những đứa con côi trong thời loạn lạc.

VƯƠNG HỮU BỘI

Trung Tâm Hội Họa Thiếu Nhi LÊ VĂN KHOA

273 Cách Mạng 1-11 — SAIGON
15 bis Huỳnh quang Tiên — PHÚ NHUẬN

KHAI GIẢNG	:	ngày 4 tháng 7 năm 1971
GHI TÊN	:	1 và 2-7-1971
HẠNG TUỔI	:	Từ 6 đến 12 tuổi
HỌC PHÍ	:	800 đồng mỗi tháng
THỜI GIAN MỖI KHÓA	:	3 tháng
GIỜ HỌC	:	8 giờ 0 đến 11 giờ sáng Chúa Nhật hoặc giờ đến 5 giờ chiều Chúa Nhật.
GIÁO SU	:	Các họa sĩ Văn Đen, Hồ T. Đức, Nguyễn Khai, Ng. Trung, Trịnh Cung.

«Nhị Thập Bát Tú Ngự Từu»

tục gọi : — « NHẤT DẠ NGŨ
GIAO SINH LỤC TỬ »

Cần gì phải là Đế Vương, chúng ta vẫn có thể làm Đế Vương trong tưởng tượng khi uống một ly «NHỊ THẬP BÁT TỬ NGŨ TỬU» tục gọi «NHẤT DẠ NGŨ GIAO SINH LỤC TỬ».

Nhị Thập Bát Tú Ngự Từu được tinh luyện đúng 28 vị thuốc Bắc trong 49 ngày âm dương (28 ngày dương và 21 ngày âm) để chỉ có 1 lít 350 phần rượu CÔT mà thôi.

Rượu thuốc có khả năng rõ rệt trừ trừ những chứng bệnh phong tê thấp. Đau lưng lúc nửa đêm về sáng. Nhức mỏi các khớp xương. Thận suy hay hư. Đàn ông liệt dương, đàn bà lạnh nhạt : Vợ chồng không thích chung chăn gối ! Những bậc tuổi tác, kinh mạch bị trở ngại, huyết đạo bị bế tắc, khiến tay yếu chân run hay liệt bại một phần cơ thể. Ban đêm, dùng một ly nhỏ trước khi đi ngủ, quý vị hãy nằm lắng nghe rượu thuốc chạy đều ngũ tạng, lục phủ và giải khai 116 huyết đạo chính, từ ngón chân tới sợi tóc. Do đó, thất khiếu được linh mẫn và hoàn toàn khai thông.

Dùng trong bảy ngày trở lên, thuốc sẽ tạo cho quý vị một «nội lực» tiềm tàng, cường tráng cho tuổi trẻ, hồi xuân cho tuổi già... sống cho ra sống, hết còn buồn nản, chán ngán cho kiếp sống vô vị nữa...

Nhị Thập Bát Tú Ngự Từu tục gọi Nhất Dạ Ngũ Giao Sinh Lục Tử luôn luôn xứng đáng và chứng minh đúng với tên tuổi của nó.

TRẢ LỜI THƯ HỎI THUỐC :

— Bà HÒA 53 tuổi (BH) : Xin bà vui lòng cho địa chỉ mới. Địa chỉ kia đã bị thất lạc. Kính

— Ông H.P. LINH (TH) : Giá mỗi chai là 1.250đ. Còn tùy theo căn bệnh mới biết được giá trị thuốc thế nào !

— Đại Úy NVN : Thuốc uống vào cơ thể y như sạc điện vào bình điện. Nếu chúng ta xài phung phí điện (sức khoẻ) tức nhiên bình sẽ mau hết điện.

— Ông X. (Saigon) : Ông bị liệt dương mà dùng có 2 chai rượu thì tinh dịch đã đặc lại và biết cảm hứng — Nhưng ông không từ bỏ được tánh thủ dâm làm sao hết bệnh ? Tôi thành tâm khuyên ông chơi thể thao hoặc picnic ngoài trời, buổi tối đánh cờ tướng, lên giường ngủ hãy đọc sách «Đắc Nhân Tâm» hay «Rèn Nhân Cách» hoặc đọc thơ Nguyễn Công Trứ...

bà LÝ BÍCH VÂN

219/49 Mai xuân Thưởng Q6 Cholon

Vụ tiết lộ hồ sơ mật

(TIẾP THEO TRANG 11)

nhập của BV và có thể cả cổ vấn Trung cộng. Sự gia tăng đó sẽ đè nặng trên quân đội Mỹ và quân ta sẽ phải chiến đấu trong các rừng thẳm, không thể thắng trận».

Vì vậy tôi suy luận rằng nếu ta định thay đổi nhiệm vụ của bộ binh thì ta cũng phải thay đổi nền tảng các hoạt động của không quân oanh kích BV. Chúng ta phải đánh mạnh hơn, liên tục hơn và gây tổn thất nặng hơn. Thay vì tránh đụng độ với máy bay MIG ta phải tấn công vào nó. Còn việc ném bom máy bay cầu chì này chỗ kia không ăn thua chi cả. Chúng ta phải tấn công phi trường, các kho xăng, các nhà máy điện và các cơ sở quân sự.

Nếu không hành động theo lối của tôi đề nghị thì xin đừng trao trách nhiệm thêm cho bộ binh như tôi đã nêu lý do ở trên.»

CHỈ THỊ CỦA TTJOHNSON CHO ĐS CABOT LODGE

(Tháng 3-1964 một năm trước khi De Gaulle đòi trung lập hóa Đông Nam Á)

«... Nhiệm vụ của ông rõ rệt là phải trừ khử ý kiến về Trung lập hóa và tôi nghĩ rằng không có chi quan trọng hơn là ở bất cứ đâu và với bất cứ lúc nào, ta phải chấm dứt các cuộc nói chuyện chủ trương trung lập. Tôi đã nói chuyện đó với nghị sĩ Mansfield và nhà bình luận Lippmann và tôi hy vọng có dịp nào trước công chúng là sẽ lập lại quan điểm đó một cách cương quyết. Ông có thể nói quan điểm của chúng ta cho Tướng Khánh và khiến ông ta hết sức phối hợp với chúng ta để chấm dứt các cuộc nói chuyện trung lập ở Saigon Hoa Thịnh Đốn cũng như ở Paris

(N.Y. Times 14-6-71)

Cu-Ba địa ngục trần gian

(tiếp theo trang 37)

còn phong ba trong phòng, khiến cho tên trưởng trại phải sợ hãi đến tuyệt độ. Hắn liền ra lệnh cho bọn lính gác nổ súng bắn bừa vào chúng tôi làm cho 3 người ngã chết ngay tại chỗ. Hắn còn nhảu tâm nói lớn rằng : «Vi các «ông» này không biết tự giác thì chỉ có cách là giết chết hết đi thôi». Rồi tự tay hắn cầm súng lục bắn vào đầu bệnh nhân đường nằm phình bụng trên bàn mổ.

Trên đây là những cảnh tượng xác thực mà chính mắt tôi trông thấy».

Thôi chúng ta không cần phê bình thêm gì nữa ở Quy-ba !

HẾT

THÔNG CÁO CỦA HỘI PHỄ BINH VIỆT NAM

Hội PhỄ Binh Việt Nam
trân trọng thông cáo

Đại Hội PhỄ Binh Toàn Quốc sẽ khai mạc vào hồi 09 giờ 00 sáng ngày 01 tháng 7 năm 1971 tại phòng họp Phụng Hoàng Saigon. Do giấy phép số 1663/NAJHD ngày 16-6-71.

Trân trọng mời các Đại Biểu PhỄ Binh Toàn Quốc đã có danh sách đề cử tham dự Đại Hội kể trên phải có mặt tại Saigon chậm nhất là 18 giờ ngày 30 tháng 6 năm 1971. Địa điểm tập trung Trụ sở Trung ương Hội PhỄ Binh Việt Nam số 37 Nguyễn Thông Saigon.

Nhân dịp Đại Hội kể trên Hội cũng nhắc nhở các Khu Hội, Tỉnh Hội, Quận, Phân chi Hội PhỄ Binh Toàn Quốc kẻ nhiều biểu ngữ nội dung như sau treo tại các địa phương.

**CHÀO MỪNG ĐẠI HỘI PHỄ BINH
TOÀN QUỐC 1971**

THÍCH MINH ĐỨC

CHIÊM TINH GIA (Astrologer)

Nhìn chỉ tay báo trước tất cả biến cố suốt 1 đời người. Trình bày bằng : VIỆT — ANH — PHÁP — ĐỨC v.v...

Giờ tiếp khách :

SÁNG : Thứ 3, 5, 7, Chủ Nhật :
Từ 8 giờ — 12 giờ
CHIỀU : Thứ Bảy và Chủ Nhật
Từ 3 giờ — 6 giờ
TỐI : Thứ 2, 3, 4, 5, 6 :
Từ 7 giờ 30 — 9 giờ 30

Văn phòng :

CHÙA GIÁC NGẠN

Số : 182/28, Trương Minh Ký — Phú Nhuận

● MỖI NGÀY
CÓ HAI CHUYẾN BAY

**SAIGON —
ĐÀ NẴNG**

● MỘT CHUYẾN :
SAIGON — HUẾ

● MỖI TUẦN CÓ 5 CHUYẾN BAY
SAIGON — NHA TRANG

**Bảng phân lực cơ tối tân :
« BOEING 727 »**

● 106 hành khách ● 900 cây số/Giờ

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

COTRACYN VIÊN NGỌT DỄ UỐNG

SU CÔNG HIỆU MẠNH LIỆT CỦA

Tại bệnh:

- BẠN NÔNG, BẠN CỎA
- TIƯỜNG-HÀN
- CẢM HO, SÚNG PHỔI
- NHỄM Y-TRÙNG
- GHỀ LỖ LOÉT, VẾT ĐAU
- SÚNG MŨ LÂM ĐỘC

VIÊN NGỌT DỄ UỐNG

2 TAY

3 TAY

4 TAY

5 TAY

6 TAY

7 TAY

8 TAY

9 TAY

10 TAY

11 TAY

12 TAY

13 TAY

14 TAY

15 TAY

16 TAY

17 TAY

18 TAY

19 TAY

20 TAY

21 TAY

22 TAY

23 TAY

24 TAY

25 TAY

26 TAY

27 TAY

28 TAY

29 TAY

30 TAY

31 TAY

32 TAY

33 TAY

34 TAY

35 TAY

36 TAY

37 TAY

38 TAY

39 TAY

40 TAY

41 TAY

42 TAY

43 TAY

44 TAY

45 TAY

46 TAY

47 TAY

48 TAY

49 TAY

50 TAY

51 TAY

52 TAY

53 TAY

54 TAY

55 TAY

56 TAY

57 TAY

58 TAY

59 TAY

60 TAY

61 TAY

62 TAY

63 TAY

64 TAY

65 TAY

66 TAY

67 TAY

68 TAY

69 TAY

70 TAY

71 TAY

72 TAY

73 TAY

74 TAY

75 TAY

76 TAY

77 TAY

78 TAY

79 TAY

80 TAY

81 TAY

82 TAY

83 TAY

84 TAY

85 TAY

86 TAY

87 TAY

88 TAY

89 TAY

90 TAY

91 TAY

92 TAY

93 TAY

94 TAY

95 TAY

96 TAY

97 TAY

98 TAY

99 TAY

100 TAY

**THUỐC ĐIỀU KINH
GYNOPAUSINE**

VIỆN BẢO-CHẾ: ODILIA PARIS

(DO HADZER BẢO-CHẾ TẠI V.N)

Tại bệnh: — THẤY KINH CHẬM.

— KINH NGUYỆT ÍT.

— TUỔI HỒI XUÂN VÀ DẬY THÌ.

— KINH NGUYỆT KHÔNG ĐỀU.

— ĐAU LÚC KINH KỲ.

BÁN TẠI CÁC
NHÀ THUỐC TÂY

LÊ NGHĨA LIÊM . SĨ

耻廉義禮

HEPACHAUT

VUI VỀ
TUỔI TRẺ
ĐA ĐỂ
MIN MANG

HEPACHAUT ARTICHAUT

HEPACHAUT GAN BÒ TƯƠI

SINH TỐ B12

SINH TỐ B1

SINH TỐ B2

SINH TỐ B6

SINH TỐ PP

SINH TỐ DT

YẾU GAN
GÂY ỒM, MẤT NGỦ
MỤN Ở MẶT
NGỪA MỀ ĐAY
THIẾU MÁU
LAO LỰC
TÁO BÓN
DƯỠNG THAI
MỠI MỆT

VINH BẮC CHINH HẠNH

CỦM NÓNG LẠNH CẢM SỐC ĐAU NHỨC

ANTIGRIPPAUX

XIN KHUỖI CHĂM CHĂU

ĐỪNG BỎ DẤU NGỦ

010

Phụ huynh học-sinh

nên khuyên con em
đánh răng buổi tối

Thật thế !

Đánh răng buổi tối là một phép
vệ-sinh thường-thức quan-trọng:
không đánh răng trước khi đi ngủ,
là khuyến-khích và dung-dưỡng sâu răng
phá răng, hại nướu.

Hynos PHOSPHATÉ giúp các em bảo-vệ
sức khỏe hàm răng

Muôn răng tươi tốt, nhớ dùng **Hynos**